

Document de ședință

A9-0162/2024

2.4.2024

*****I**

RAPORT

referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 în ceea ce privește normele Uniunii de protecție a investitorilor de retail (COM(2023)0279 – C9-0182/2023 – 2023/0167(COD))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportoare: Stéphanie Yon-Courtin

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere *cursive aldine*. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul ■ sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere *cursive aldine* a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE DE LA CARE RAPORTOAREA A PRIMIT CONTRIBUȚII	143
PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE	144
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	145

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 în ceea ce privește normele Uniunii de protecție a investitorilor de retail (COM(2023)0279 – C9-0182/2023 – 2023/0167(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2023)0279),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0182/2023),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 octombrie 2023¹,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0162/2024),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 3. încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Amendamentul 1

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN*

¹ JO C, C/2024/881, 6.2.2024, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52023AE2682>.

* Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ■ .

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97
în ceea ce privește normele Uniunii de protecție a investitorilor de retail**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Un obiectiv central al uniunii piețelor de capital este de a asigura că oportunitățile de investiții oferite de piețele de capital pot fi pe deplin valorificate de către consumatori. Pentru a putea face acest lucru, aceștia trebuie să fie sprijiniți de un cadru de reglementare care să le permită să ia decizii de investiții care să corespundă nevoilor și obiectivelor lor și care să îi protejeze în mod adecvat pe piața unică. Pachetul de măsuri din cadrul strategiei UE privind investițiile de retail urmărește să remedieze deficiențele identificate.

² JO C , , p. .

- (2) Directivele 2009/65/CE³, 2009/138/CE⁴, 2011/61/UE⁵, 2014/65/UE⁶ și (UE) 2016/97⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului sunt menite să protejeze investitorii de retail și urmăresc să sporească încrederea și capacitatea investitorilor de retail în luarea de decizii financiare importante. Activitatea Comisiei de evaluare a acestui cadru a identificat o serie de probleme importante, inclusiv dificultăți pentru investitorii de retail în a înțelege și a compara ofertele de investiții în baza unor documente de informare care nu sunt suficient de relevante și care nu suscită interes într-o măsură suficientă pentru sprijinirea procesului decizional al acestora. În plus, activitatea Comisiei a evidențiat riscurile tot mai mari legate de informațiile publicitare și practicile de marketing înșelătoare furnizate prin intermediul canalelor digitale și deficiențele în ceea ce privește modul în care sunt create și distribuite produsele, care pot duce la niveluri nejustificat de ridicate ale costurilor pentru investitorii de retail. Activitatea Comisiei a evidențiat, de asemenea, riscul unor atitudini părtinitoare în procesul de consultanță de investiții.
- (3) Plățile terților, cum ar fi onorariile, comisioanele sau orice beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite către firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări de către alte persoane decât clientul sau consumatorul sau primite de acestea de la astfel de persoane, denumite, de asemenea, „stimulente”, joacă un rol semnificativ în distribuția de produse de investiții de retail în Uniune. Normele existente menite să gestioneze conflictele de interese din Directivele 2014/65/UE și (UE) 2016/97, care includ restricții și cerințe de transparență în ceea ce privește plățile de stimulente, nu s-au dovedit suficient de eficace în

³ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁴ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁵ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁶ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁷ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19).

atenuarea prejudiciilor create consumatorilor și au condus la niveluri diferite de protecție a investitorilor de retail la nivelul segmentelor de produse și al canalelor de distribuție. Prin urmare, este necesar să se consolideze în continuare cadrul de protecție a investitorilor pentru a se asigura că interesul suprem al clienților de retail este protejat în mod uniform în întreaga Uniune. ■ Este oportun ***să se introducă norme care să încadreze mai bine mediul actual de consultanță, asigurându-se că intermediarii financiari oferă clienților și consumatorilor consultanță mai transparentă, mai ușor de înțeles și mai adaptată. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că clienților și consumatorilor li se oferă produse adaptate nevoilor lor și că aceștia înțeleg mai bine consultanța pe care o primesc.***

-
- (5) Pentru ca clienții de retail să nu fie induși în eroare, este important să se prevadă în Directiva (UE) 2016/97 că, în conformitate cu normele existente în Directiva 2014/65/UE, intermediarii de asigurări care le declară clienților lor că furnizează consultanță în mod independent ■ ar trebui ***să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață.*** Această normă nu ar trebui să împiedice intermediarii de asigurări care oferă consultanță clienților să accepte stimulente, cu condiția ca această consultanță să nu fie prezentată ca fiind independentă, clienții să fie informați cu privire la stimulente în conformitate cu cerințele de transparență aplicabile și ca alte cerințe legale, inclusiv cerința de a acționa în interesul clientului, să fie respectate. ***Având în vedere diversitatea structurilor de distribuție a asigurărilor din statele membre, aceasta nu ar trebui să împiedice intermediarii de asigurări al căror statut juridic îi califică drept independenți să se prezinte ca nefiind legați contractual de o anumită întreprindere de asigurare dacă precizează că primesc stimulente.***
- (6) Garanțiile existente care condiționează plata sau primirea de stimulente, care, în temeiul Directivei 2014/65/UE, impun ca stimulentele să aibă scopul de a îmbunătăți calitatea serviciului destinat clientului sau, în temeiul Directivei (UE) 2016/97, să nu aibă efecte negative asupra calității serviciului către consumator, nu au fost suficient de eficace în ceea ce privește atenuarea conflictelor de interese. Prin urmare, ***se propune*** să se elimine aceste criterii și să se introducă un nou test comun, atât în Directiva 2014/65/UE, cât și în Directiva (UE) 2016/97, care să clarifice suplimentar modul în care consultanții financiari ar trebui să aplice principiul de a acționa în interesul suprem al clientului ***sau consumatorului.*** Consultanții financiari ar trebui să își bazeze consultanța oferită pe o gamă adecvată de produse financiare ***adecvate***

nevoilor clientului sau ale consumatorului. Gama de produse financiare oferite ar trebui să țină seama de modelul de afaceri al firmei și de obiectivele de investiții ale clientului sau ale consumatorului. Interesul suprem al clienților și al consumatorilor este mai important decât costurile. Prin urmare, după ce au identificat instrumente adecvate pentru nevoile clienților sau consumatorilor lor, consultanții financiari ar trebui să recomande cele mai eficiente produse dintre produsele care oferă caracteristici similare clienților și consumatorilor lor, luând în considerare performanța, nivelul de risc, elementele calitative, costurile și cheltuielile aferente acestora raportate în temeiul articolului 16-a. În cazul în care consultanții aleg să recomande un produs echivalent cu costuri mai ridicate pentru client sau consumator, aceștia ar trebui să furnizeze o justificare obiectivă pentru o astfel de recomandare și să țină evidența justificării respective. Consultanții financiari nu ar trebui să pună interesele firmei lor mai presus de interesele clienților și consumatorilor lor. În cazul produselor de investiții bazate pe asigurări, consultanții ar trebui, de asemenea, să se asigure că acoperirea asigurării incluse în produs este în concordanță cu cerințele și nevoile de asigurare ale clientului sau ale consumatorului. În cazul în care niciunul dintre produse nu este în interesul suprem al clientului sau al consumatorului, consultanții financiari nu ar trebui să ofere consultanță sau recomandări.

- (7) Cerințele existente privind comunicarea stimulentei ar trebui consolidate în continuare pentru a se asigura că investitorii de retail înțeleg conceptul general de stimulente, potențialul de a genera conflicte de interese, precum și impactul stimulentei asupra costurilor globale și a randamentelor preconizate.

- (9) Pentru a evalua eficacitatea acestor măsuri, la cinci ani de la adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 16 alineatul (12) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 25 alineatul (10) din Directiva (UE) 2016/97 și după consultarea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe („ESMA”) și a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”), Comisia ar trebui să elaboreze un raport în care să se evalueze cerințele consolidate de guvernare a produselor, potențialul conflict de interese asociat stimulentei, evoluția costurilor, nivelul general al investițiilor de retail pe piețele de capital, protecția consumatorilor, relevanța normelor de distribuție și punerea în aplicare a măsurilor de alfabetizare financiară. Dacă din evaluarea Comisiei nu reiese că noile dispoziții au dus la

schimbări pozitive pentru consumatori, Comisia poate propune modificări ale prezentei directive, dacă este necesar.

- (10) *Atât elementele cantitative, cât și cele calitative, care pot include factori de durabilitate și garanții financiare, precum și nivelul costurilor și al cheltuielilor asociate investițiilor și produselor de investiții bazate pe asigurări poate avea un impact semnificativ asupra randamentelor investițiilor* . Pentru a se asigura că produsele sunt rentabile pentru investitorii de retail, statele membre ar trebui să se asigure că firmele autorizate în temeiul Directivei 2014/65/UE sau al Directivei (UE) 2016/97 să creeze sau să distribuie produse de investiții dispun de procese clare de stabilire a prețurilor care permit identificarea și cuantificarea clară a tuturor costurilor percepute investitorilor de retail și care sunt concepute astfel încât să asigure faptul că respectivele costuri și cheltuieli incluse în produsele de investiții sau legate de distribuția lor sunt justificate și proporționale, **având în vedere obiectivele și nevoile pieței-țintă, precum și** caracteristicile, obiectivele, strategia și performanța produsului.
- (10a) *Accesul la datele de piață financiare și nefinanciare necesare pentru furnizarea de servicii de investiții și pentru fabricarea și distribuirea de produse financiare, utilizarea acestora și cheltuielile asociate acestora reprezintă o parte importantă a costurilor suportate de firmele de investiții, reprezentând, prin urmare, o proporție semnificativă din totalul taxelor plătite de investitorii de retail. Din acest motiv, Comisiei ar trebui să i se încredințeze sarcina de a elabora un raport la cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, după consultarea ESMA și a autorităților naționale competente, pentru a evalua dacă furnizorii de date de piață financiare și nefinanciare ar trebui incluși în domeniul de aplicare al prezentei directive.*
- (11) Întrucât structura cheltuielilor produsului de investiții individuale structurat este concepută de firma care creează produsul respectiv, acesteia îi revine sarcina de a evalua dacă respectivele costuri și cheltuieli incluse în produsele de investiții sunt justificate și proporționale **în contextul valorii totale livrate**. Pe baza acestor evaluări, distribuitorii ar trebui să efectueze evaluări similare, astfel încât costurile de distribuție și alte costuri care nu au fost deja incluse în evaluarea firmei care creează produsele să fie luate suplimentar în considerare.
- (12) Procesul de stabilire a prețurilor, desfășurat atât la nivelul firmei care creează produsele, cât și la nivelul distribuitorului, ar trebui, ca parte a cadrului de governanță a produselor, să

consolideze conceptul existent potrivit căruia produsele de investiții care vizează o anumită piață-țintă ar trebui să fie concepute astfel încât să aducă valoare respectivei piețe-țintă.

- (13) Pentru ca procesul de stabilire a prețurilor să devină mai obiectiv și pentru a pune la dispoziția firmelor care creează produsele, a distribuitorilor și a autorităților competente un instrument care să permită o comparație eficientă a costurilor între produsele de investiții de același tip, atât ESMA, cât și EIOPA ar trebui să elaboreze valori de referință ***europene comune pentru produsele create și distribuite în mai multe state membre, după consultarea autorităților naționale competente și pe baza testelor efectuate la nivel de sector. Valorile de referință ar trebui utilizate exclusiv de autoritățile naționale competente ca instrument de supraveghere pentru a efectua evaluarea caracteristicilor calitative și cantitative ale produselor și pentru a identifica potențialele valori aberante pe piață. Ca instrument de supraveghere, aceste valori de referință nu ar trebui să fie divulgate și ar trebui să țină seama de caracteristicile calitative și cantitative ale instrumentelor financiare și ale produselor de investiții bazate pe asigurări. Cu toate acestea, pentru a se asigura că procesul de supraveghere este transparent și pentru a facilita evaluarea rentabilității de către întreprinderile care creează produse de asigurări, autoritățile naționale competente sunt autorizate să partajeze cu întreprinderile care creează și distribuie produse de asigurări valorile de referință relevante pentru piața respectivă. În cazul în care produsul se abate de la o valoare de referință relevantă, autoritățile naționale competente ar trebui să aibă competența de a lua măsurile corective necesare, inclusiv să solicite firmei să furnizeze o justificare pentru o astfel de abatere, să solicite firmei să își corecteze abordarea pentru a respecta cerințele de guvernare a produsului și, ca măsură de ultimă instanță, să solicite ca produsul să fie retras de pe piață, dacă este necesar.***
- (13a) ***Produsele create și distribuite într-un singur stat membru ar trebui să facă obiectul unor valori de referință naționale elaborate de autoritățile naționale competente, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare ale Uniunii, adoptate pe baza proiectelor elaborate de ESMA și EIOPA.***
- (13aa) ***Valorile de referință nu ar trebui, în niciun caz, să conducă la o reglementare a prețurilor, ci ar trebui să permită o mai bună supraveghere a produselor de pe piață, cu scopul de a identifica potențialele valori aberante și de a asigura rectificarea în beneficiul consumatorilor și al clienților.***

- (13ab) Ca parte a cerințelor de guvernanță a produselor, întreprinderile care creează și distribuie produse de investiții individuale structurate ar trebui să efectueze evaluări de grup inter pares ale instrumentelor lor financiare, pe baza unui grup de entități comparabile definit de firma de investiții și de întreprinderea de asigurare sau, respectiv, de intermediar, în conformitate cu criteriile definite în orientările care urmează să fie elaborate de ESMA și EIOPA. La această evaluare, distribuitorii se pot baza pe analiza de grup inter pares efectuată de întreprinderea care creează produsele. În plus, întreprinderile care creează produse ar trebui să efectueze, de asemenea, o analiză inter pares a performanței anterioare a produselor lor, iar distribuitorii ar trebui să efectueze, de asemenea, o analiză inter pares a costurilor serviciilor.*
- (13b) Pentru a garanta că procesele de guvernanță a produselor aduc o valoare justă în raport cu costurile și corespund obiectivelor, nevoilor, caracteristicilor pieței-țintă, procesul de aprobare a produselor ar trebui să țină cont de beneficiile preconizate a fi aduse de investiție, atunci când sunt luate în considerare profilul de risc și costurile totale pentru clienți sau consumatori, astfel cum sunt definite la articolul 50 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565 (MiFID) și în anexa II la acesta. Beneficiile ar trebui să fie rezonabile, relevante și de natură calitativă și cantitativă și nu ar trebui să constea doar în perspectiva randamentului după eliminarea costurilor, ci ar putea consta și în alte servicii furnizate de firma de investiții.*
- (14) Pentru a sprijini firmele care creează produsele și distribuitorii în evaluările lor, **ESMA și EIOPA** ar trebui să **elaboreze orientări, după consultarea autorităților naționale competente și pe baza testelor efectuate la nivel de sector**, pentru a specifica criteriile care trebuie utilizate pentru a stabili dacă performanța și costurile sunt justificate și proporționale.
- (15) Pentru a permite ESMA și EIOPA să elaboreze valori de referință fiabile bazate pe date fiabile, firmele care creează produse de investiții și distribuitorii de produse de investiții ar trebui să aibă obligația de a raporta datele necesare autorităților competente, în vederea transmiterii lor ulterioare către ESMA și EIOPA. Pentru a limita, în cea mai mare măsură posibilă, costurile legate de noile obligații de raportare și pentru a evita duplicarea inutilă, seturile de date ar trebui să se bazeze, pe cât posibil, pe obligațiile de prezentare de informații și de raportare care decurg din legislația UE. ESMA și EIOPA ar trebui să elaboreze standarde tehnice de reglementare pentru a stabili **■** formatele pentru informațiile care trebuie raportate, **precum și frecvența și data de începere a raportării respective.**

- (17) Având în vedere amploarea diversității ofertelor de produse de investiții de retail, elaborarea de valori de referință de către ESMA și EIOPA ar trebui să fie un proces evolutiv, începând cu produsele de investiții achiziționate cel mai frecvent de investitorii de retail și bazându-se progresiv pe experiența acumulată de-a lungul timpului pentru a extinde acoperirea și a îmbunătăți calitatea acestora. **Valorile de referință ar trebui actualizate periodic, ținând seama de evoluțiile pieței.**
- (18) Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE impun ca societățile de administrare a fondurilor de investiții alternative (FIA) și a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) să acționeze în interesul fondului de investiții pe care îl administrează și al investitorilor lor. Societățile de administrare a OPCVM și FIA ar trebui **să mențină un proces de stabilire a prețurilor care să garanteze că investitorilor nu li se percep costuri nejustificate și că orice astfel de cost suportat de investitori este justificat și proporțional în contextul valorii totale livrate.**
- (19) Societățile de administrare a OPCVM și FIA ar trebui să compenseze investitorii în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate, inclusiv în cazul în care costurile au fost calculate greșit în detrimentul investitorilor, și să informeze în acest sens autoritățile competente, auditorii financiari ai fondurilor de investiții și administratorii acestora, precum și depozitarul fondurilor respective. Pentru a promova o mai bună asigurare a respectării normelor și pentru a obține rezultate concrete pentru investitorii de retail, este necesară armonizarea competențelor administrative și de sancționare ale statelor membre. **Procedura de stabilire a cuantumului compensației în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate ar trebui să se întemeieze pe orientările existente ale autorităților naționale competente privind procedurile de despăgubire.**
- (20) Procesul de stabilire a prețurilor în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE ar trebui să asigure faptul că respectivele costuri suportate de investitorii de retail sunt justificate și proporționale **în contextul valorii totale livrate deținătorilor de unități și ținând seama de** caracteristicile produsului, în special de obiectivul, **politica** și strategia de investiții, nivelul de risc și randamentele preconizate ale fondurilor, astfel încât OPCVM și FIA să fie rentabile pentru investitori. Societățile de administrare a OPCVM și FIA ar trebui să rămână responsabile pentru calitatea procesului lor de stabilire a prețurilor. În special, acestea ar trebui să se asigure

că respectivele costuri sunt comparabile cu *produse similare de pe piață*, inclusiv prin compararea costurilor fondurilor cu **■** caracteristici similare *în ceea ce privește strategiile de investiții, obiectivele, nivelul de risc și alte caracteristici. Autoritățile naționale competente ar trebui să aibă competențe de supraveghere pentru a verifica periodic dacă OPCVM și FIA care intră sub incidența Directivei 2014/65/UE sunt aliniate la valorile de referință relevante și pentru a lua măsuri corective, dacă este necesar.*

- (21) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate care să precizeze cerințele minime pentru procesul de stabilire a prețurilor pentru a preveni perceperea unor costuri nejustificate OPCVM-ului, FIA și deținătorilor de titluri de participare/de unități ale acestora și pentru efectuarea evaluării rentabilității, precum și, dacă este necesar, pentru luarea de măsuri corective în cazul în care costurile *suportate de investitori* nu sunt justificate sau proporționale *în contextul valorii totale livrate deținătorilor de unități.*
- (22) *Îmbunătățirea calității consultanței oferite de consultanții financiari este unul dintre obiectivele principale ale prezentei directive.* Cunoștințele și competențele personalului sunt esențiale *pentru a asigura mai bine calitatea consultanței oferite consumatorilor din Uniune.* Standardele a ceea ce se consideră necesar variază semnificativ la nivelul consultanților care își desfășoară activitatea în temeiul Directivei 2014/65/UE, al Directivei (UE) 2016/97 și al dreptului intern nearmonizat. Pentru a îmbunătăți calitatea consultanței și pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga UE, ar trebui stabilite standarde comune minime consolidate privind cerințele necesare în materie de cunoștințe și competențe. Acest lucru este deosebit de important având în vedere complexitatea sporită și inovarea permanentă în conceperea de instrumente financiare și de produse de investiții bazate pe asigurări, precum și importanța tot mai mare a considerentelor legate de durabilitate. Statele membre ar trebui să impună firmelor de investiții și distribuitorilor de asigurări și reasigurări să se asigure că persoanele fizice care oferă consultanță de investiții în numele firmei de investiții sau în calitate de intermediari de asigurări, precum și angajații în cauză ai întreprinderilor de asigurare și ai intermediarilor de asigurări dețin cunoștințele și competențele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile. Pentru a oferi clienților, consumatorilor și autorităților competente asigurări că nivelul cunoștințelor și al competențelor acestor persoane fizice și al intermediarilor de asigurări, precum și al angajaților întreprinderilor de asigurare și ai intermediarilor de asigurări îndeplinește standardele necesare, aceste cunoștințe și competențe ar trebui să fie dovedite

printr-un certificat *sau orice alt document recunoscut de Uniune sau de statele membre*.

Dezvoltarea și formarea profesională periodică sunt importante pentru a asigura menținerea și actualizarea cunoștințelor și competențelor personalului care oferă consultanță clienților cu privire la produse de investiții sau care oferă consultanță consumatorilor cu privire la produse de investiții bazate pe asigurări, respectiv vinde astfel de produse. În acest scop, este necesar să se impună ca persoanele fizice care oferă consultanță de investiții să urmeze un program de formare și dezvoltare profesională care să prevadă un număr minim de ore pe an și *care să fie dedicat parțial chestiunilor legate de durabilitate, precum și să facă dovada încheierii cu succes a unui astfel de program de formare și dezvoltare printr-un certificat*.

- (23) Creșterea ofertei de servicii de investiții prin mijloace digitale creează noi oportunități pentru investitorii de retail. În același timp, aceste servicii permit firmelor de investiții și distribuitorilor de asigurări să distribuie produse și servicii de investiții mai rapid și unui grup mai amplu de investitori de retail, ceea ce poate implica riscuri suplimentare. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să dispună de competențe și proceduri adecvate pentru a aborda prompt orice nerespectare a normelor existente, inclusiv în situația în care produsele sunt oferite prin mijloace digitale și de către entități neautorizate. Prin urmare, este oportun ca autoritățile competente să poată lua măsurile necesare atunci când au motive întemeiate să creadă că o persoană fizică sau juridică furnizează servicii de investiții fără a fi autorizată în mod corespunzător sau că un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare distribuie produse de investiții bazate pe asigurări fără a fi înregistrate sau autorizate. În cazul în care acțiunile respective se referă la o persoană fizică, publicarea deciziei luate de autoritatea competentă ar trebui să facă în continuare obiectul unei evaluări de la caz la caz a proporționalității publicării datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 71 alineatul (1). Autoritățile competente ar trebui să informeze ESMA și EIOPA cu privire la un astfel de comportament, iar ESMA și EIOPA ar trebui să consolideze și să publice toate deciziile aferente emise de autoritățile competente, astfel încât investitorii de retail să aibă acces la aceste informații și să poată identifica eventualele fraude. În ceea ce privește persoanele fizice, pentru a evita ca o autoritate competentă să considere că divulgarea informațiilor cu caracter personal este disproporționată, atunci când publică lista consolidată a tuturor deciziilor emise de autoritățile competente, ESMA și EIOPA ar trebui să se abțină de la divulgarea oricăror informații suplimentare față de cele divulgate de autoritatea competentă în cauză.

(24) Furnizarea de servicii de investiții transfrontaliere este esențială pentru dezvoltarea uniunii piețelor de capital, iar asigurarea corespunzătoare a respectării normelor este un element-cheie al pieței unice. Statul membru de origine este responsabil pentru supravegherea unei firme de investiții în cazul furnizării transfrontaliere de servicii, iar piața unică se bazează pe încrederea care rezultă din supravegherea adecvată a firmelor de investiții de către autoritățile competente ale statului membru de origine. Principiul recunoașterii reciproce necesită o cooperare eficientă între statul membru de origine și statul membru gazdă pentru a asigura menținerea unui nivel suficient de protecție a investitorilor. Directiva 2014/65/UE prevede deja un mecanism care permite autorităților competente ale statelor membre gazdă, în condiții stricte și în cazul în care statul membru de origine nu ia măsuri adecvate, să ia măsuri de precauție pentru a proteja investitorii. Pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente și pentru a consolida în continuare eforturile de supraveghere, mecanismul respectiv ar trebui să fie simplificat, iar autoritățile competente care observă pe teritoriul lor comportamente foarte similare sau identice cu cele deja semnalate de o altă autoritate ar trebui să poată avea acces la constatările respectivei autorități inițiatoare pentru a deschide o procedură în temeiul articolului 86 din Directiva 2014/65/UE.

(24a) *Uniunea piețelor de capital le permite întreprinderilor stabilite în Uniune să își exercite drepturile în temeiul libertății de a presta servicii și al libertății de stabilire, sub rezerva respectării anumitor condiții. Pentru a evita orice abuz legat de aceste principii, ar trebui introduse norme care să instituie un principiu împotriva alegerii unei instanțe mai favorabile în Directivele 2014/65/UE și (UE) 2016/97.*

(24b) *Considerentul 46 din Directiva 2014/65/UE clarifică faptul că autoritățile competente ale statelor membre nu ar trebui să acorde autorizația sau ar trebui să o retragă în cazul în care anumite elemente, precum conținutul programului de activitate, distribuția geografică sau activitățile desfășurate efectiv, indică în mod evident faptul că firma de investiții a optat pentru sistemul juridic al unui stat membru pentru a evita normele mai stricte în vigoare sau o supraveghere mai strictă într-un alt stat membru pe teritoriul căruia intenționează să își desfășoare sau își desfășoare majoritatea activităților.*

(25) Notificările pașaportului în temeiul Directivelor 2014/65/UE și (UE) 2016/97 nu impun furnizarea de informații cu privire la amploarea serviciilor transfrontaliere. Pentru a oferi ESMA, EIOPA și autorităților competente o înțelegere adecvată a amplitudinii serviciilor

transfrontaliere și pentru a le permite să își adapteze activitățile de supraveghere la serviciile transfrontaliere respective, autoritățile competente ar trebui să colecteze informații cu privire la furnizarea unor astfel de servicii. În cazul în care o firmă de investiții sau un intermediar de asigurări furnizează servicii clienților situați în alt stat membru, firma de investiții sau intermediarul de asigurări ar trebui să furnizeze autorității sale competente informații de bază cu privire la serviciile respective. Din motive de proporționalitate, această cerință de raportare nu ar trebui să se aplice firmelor care deservesc mai puțin de cincizeci de clienți la nivel transfrontalier. Autoritățile competente ar trebui să pună aceste informații la dispoziția ESMA și EIOPA, care, la rândul lor, ar trebui să pună informațiile la dispoziția tuturor autorităților competente și să publice un raport statistic anual privind serviciile transfrontaliere. Pentru a limita, în cea mai mare măsură posibilă, costurile legate de obligațiile de raportare privind activitățile transfrontaliere și pentru a evita duplicarea inutilă, informațiile ar trebui să se bazeze, pe cât posibil, pe obligațiile de prezentare de informații și de raportare existente.

- (26) Pentru a promova convergența în materie de supraveghere și a facilita cooperarea dintre autoritățile competente, ESMA ar trebui să poată institui platforme de cooperare din proprie inițiativă sau la inițiativa uneia sau a mai multor autorități competente, în cazul în care există motive de îngrijorare întemeiate cu privire la prejudiciile create investitorilor în legătură cu furnizarea de servicii de investiții transfrontaliere și în cazul în care astfel de activități sunt semnificative pentru piața statului membru gazdă. EIOPA, care are deja competența de a institui platforme de colaborare în temeiul articolului 152b din Directiva 2009/138/CE, ar trebui să aibă aceeași competență în ceea ce privește activitățile de distribuție de asigurări în temeiul Directivei (UE) 2016/97, deoarece în distribuția de asigurări pot apărea probleme similare de supraveghere transfrontalieră. ***În cazul în care datele cu caracter personal urmează să fie prelucrate în cadrul platformelor de colaborare, autoritățile competente, ESMA și EIOPA trebuie să respecte Regulamentul (UE) 2016/679.*** În cazul în care există motive de îngrijorare serioase cu privire la prejudiciul potențial creat investitorilor și în cazul în care autoritățile de supraveghere implicate în platformele de colaborare nu pot ajunge la un acord cu privire la aspecte legate de o firmă de investiții sau de un distribuitor de asigurări care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, ESMA și EIOPA pot, în conformitate cu articolul 16 din

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁸, respectiv din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁹, să emită o recomandare adresată autorității competente a statului membru de origine pentru a lua în considerare preocupările celorlalte autorități competente relevante și pentru a lansa o inspecție comună la fața locului împreună cu alte autorități competente.

- (27) Costurile, cheltuielile asociate și plățile terților în legătură cu produsele de investiții pot avea un impact major asupra randamentelor preconizate. Comunicarea unor astfel de costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților reprezintă un aspect esențial al protecției investitorilor. Investitorilor de retail ar trebui să li se prezinte informații clare privind costurile, cheltuielile asociate și plățile terților în timp util înainte de luarea unei decizii de investiții. Pentru a îmbunătăți comparabilitatea acestor costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților, astfel de informații ar trebui furnizate într-un mod standardizat **și într-un limbaj ușor de înțeles**. Standardele tehnice de reglementare ar trebui să specifice și să armonizeze conținutul și formatul prezentărilor de informații referitoare la astfel de costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților, inclusiv **terminologia standard și explicațiile scurte și concise și metoda de calculare a procentului din costurile totale**, pe care firmele de investiții ar trebui să le furnizeze clienților de retail, în special în ceea ce privește plățile terților.
- (28) Pentru a spori și mai mult transparența, clienții de retail și consumatorii ar trebui să primească periodic o situație cu privire la investițiile lor. Din acest motiv, firmele care furnizează servicii de investiții împreună cu un serviciu de păstrare și administrare a instrumentelor financiare sau intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări ar trebui să furnizeze clienților de retail și consumatorilor o situație anuală care ar trebui să includă o prezentare generală a produselor deținute de clienții și consumatorii respectivi, a tuturor costurilor, a cheltuielilor asociate și a plăților terților, precum și a tuturor

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

plăților, inclusiv a dividendelor și a dobânzilor plătite și primite de client și de consumator pe o perioadă de un an, împreună cu o prezentare generală a performanței **portofoliului clientului sau consumatorului**. Situația anuală respectivă ar trebui să le permită investitorilor de retail să înțeleagă mai bine impactul acestor elemente asupra performanței portofoliului lor. Pentru serviciile de investiții care constau numai în primirea, transmiterea și executarea ordinelor, situația anuală ar trebui să conțină toate costurile, cheltuielile asociate și plățile terților realizate în legătură cu serviciile și instrumentele financiare. Pentru serviciile care constau numai în păstrarea și administrarea instrumentelor financiare, situația anuală ar trebui să conțină toate costurile, cheltuielile asociate și plățile primite de client în legătură cu serviciile și instrumentele financiare. Pentru toate aceste servicii, furnizorul de servicii ar trebui să pună la dispoziția clientului de retail, la cerere, o defalcare detaliată a informațiilor respective pentru fiecare instrument financiar. Având în vedere caracteristicile pe termen lung ale produselor de investiții bazate pe asigurări, care sunt adesea utilizate în scopul pensionării, situația anuală pentru aceste produse ar trebui să conțină elemente suplimentare, inclusiv proiecții ■ ale rezultatului preconizat la sfârșitul contractului sau al perioadei de deținere recomandate și un rezumat al acoperirii asigurării.

- (29) Cerințele de prezentare de informații divergente sau care se suprapun pentru distribuția de produse de asigurare din diverse acte juridice reprezintă un motiv de insecuritate juridică și determină costuri inutile pentru întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări. Prin urmare, este oportun să se stabilească toate cerințele de prezentare de informații într-un singur act juridic prin eliminarea acestor cerințe din Directiva 2009/138/CE și prin modificarea Directivei (UE) 2016/97. În același timp, pe baza experienței dobândite în urma activității de supraveghere a acestor cerințe, este oportun ca acestea să fie adaptate astfel încât să fie eficiente și cuprinzătoare. În completarea documentului de informare privind produsul de asigurare deja consacrat pentru produsele de asigurare generală, ar trebui să existe un document de informare privind produsul de asigurare și pentru produsele de asigurare de viață, altele decât produsele de investiții bazate pe asigurări, pentru a furniza informații standardizate. Pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, informațiile standard ar trebui furnizate în documentul cu informații esențiale referitoare la PRIIP în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1286/2014.
- (30) Modificarea modului în care firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări fac publicitate produselor și serviciilor financiare, inclusiv apelând la influențatori și

platforme de comunicare socială și utilizând predilecțiile comportamentale, afectează din ce în ce mai mult comportamentul investitorilor de retail. Prin urmare, este oportun să se introducă cerințe privind informațiile publicitare și practicile de marketing, care pot include, de asemenea, conținuturi ale terților, concepte, promoții, branding, campanii, plasări de produse și sisteme de recompensare. Aceste cerințe ar trebui să specifice, în special, ce implică faptul că informațiile publicitare și practicile de marketing trebuie să fie corecte, clare și neînșelătoare. Cerințele privind o prezentare echilibrată a riscurilor și beneficiilor și adecvarea pentru publicul-țintă vizat ar trebui, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea aplicării principiilor de protecție a investitorilor. Aceste cerințe ar trebui să se extindă la practicile de marketing, în cazul în care practicile respective sunt utilizate pentru a îmbunătăți impactul și eficacitatea informațiilor publicitare sau percepția caracterului relaționabil, a fiabilității sau a comparabilității acestora. Cu toate acestea, pentru a se asigura că furnizorii de produse de investiții nu sunt descurajați sau împiedicați să furnizeze materiale educative în domeniul financiar și să îmbunătățească și să promoveze cunoștințele financiare ale investitorilor, ar trebui să se precizeze că aceste materiale și activități nu se încadrează în definiția informațiilor publicitare și a practicilor de marketing.

- (31) Pentru a aborda evoluțiile practicilor de marketing, inclusiv utilizarea terților, ***cum ar fi așa-numiții „influenceri”***, pentru promovarea indirectă a produselor sau a serviciilor, și pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a investitorilor, este necesar să se consolideze cerințele privind informațiile publicitare. Prin urmare, este necesar să se impună ca informațiile publicitare să permită identificarea cu ușurință a firmei de investiții, a întreprinderii de asigurare sau a intermediarului de asigurări în numele căruia sunt comunicate informațiile publicitare respective. Pentru clienții de retail, astfel de informații publicitare ar trebui să conțină, de asemenea, informații esențiale prezentate în mod clar și echilibrat cu privire la produsele și serviciile oferite. Pentru a se asigura că obligațiile de protecție a investitorilor sunt aplicate în mod corespunzător în practică, firmele de investiții ar trebui să dispună de o politică privind informațiile publicitare și practicile de marketing și de proceduri adecvate de control intern și de raportare către organul de conducere al firmelor de investiții pentru a se asigura respectarea acestei politici. Atunci când elaborează informații publicitare și practici de marketing, firmele de investiții, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare ar trebui să țină seama de publicul-țintă al pieței-țintă în cauză.

- (31a) *Generațiile mai tinere sunt cele mai vulnerabile la practicile de vânzare digitală inadecvată. Deși apariția finfluencerilor poate fi pozitivă în ceea ce privește promovarea educației financiare în rândul unui public mai larg, este esențial să se asigure garanții suficiente pentru a crea un mediu de investiții sigur pentru fiecare cetățean al Uniunii. Încrederea în piețele financiare ale Uniunii este un factor-cheie în încurajarea potențialilor investitori să investească în acestea.***
- (32) Ritmul rapid în care pot fi furnizate și modificate informațiile publicitare și practicile de marketing, în special prin utilizarea instrumentelor și a canalelor digitale, nu ar trebui să împiedice asigurarea adecvată a respectării cerințelor de reglementare aplicabile. Prin urmare, este necesar ca statele membre să se asigure că autoritățile naționale competente dispun de competențele necesare pentru a supraveghea și, dacă este necesar, pentru a interveni în timp util. În plus, autoritățile competente ar trebui să aibă acces la informațiile publicitare și la informațiile privind practicile de marketing care îi sunt necesare pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere și de asigurare a respectării normelor, precum și pentru a asigura protecția consumatorilor. În acest scop, firmele de investiții și întreprinderile de asigurare ar trebui să țină evidența informațiilor publicitare furnizate sau puse la dispoziția clienților de retail sau a clienților de retail potențiali, precum și a oricăror elemente conexe relevante pentru autoritățile competente. Pentru a reflecta informațiile publicitare diseminate de terți, cum ar fi, de exemplu, influențatorii și agențiile de publicitate, este necesar ca evidențele să includă și detalii privind identitatea unor astfel de terți. Întrucât problemele legate de produsele și serviciile financiare pot apărea după mai mulți ani de la realizarea investiției, firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări ar trebui să păstreze evidența informațiilor de mai sus *cel puțin pe durata relației lor cu clientul sau consumatorul.***
- (32a) *Firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care recurg la finfluenceri pentru transmiterea de informații publicitare ar trebui să încheie un acord scris cu finfluencerii, în care să se precizeze conținutul relației lor contractuale, și anume domeniul de aplicare și natura activităților desfășurate. De asemenea, ar trebui să furnizeze autorității competente, la cerere, identitatea și datele de contact ale finfluencerilor pe ale căror servicii se bazează și ar trebui să efectueze periodic controale asupra activităților desfășurate de finfluenceri pentru a asigura respectarea de către finfluenceri a dispozițiilor din prezenta directivă.***

- (33) Evaluarea caracterului adecvat și a caracterului corespunzător reprezintă un element esențial al protecției investitorilor. Firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări ar trebui să evalueze caracterul adecvat sau caracterul corespunzător al produselor și serviciilor de investiții recomandate clientului sau solicitate de acesta, pe baza informațiilor obținute de la client. În cazul în care este necesar, firma de investiții, întreprinderea de asigurare sau intermediarul de asigurări poate utiliza, de asemenea, eventuale informații obținute în baza altor temeuri legitime, inclusiv în baza relațiilor existente cu clientul sau cu consumatorul respectiv. Firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări ar trebui să le explice clienților și consumatorilor scopul acestor evaluări și importanța furnizării de informații exacte și complete. Acestea ar trebui să informeze clienții și consumatorii, prin intermediul unor avertismente standardizate, că furnizarea de informații inexacte și incomplete poate avea consecințe negative asupra calității evaluării. Pentru a asigura armonizarea și eficiența diverselor avertismente, ESMA și EIOPA ar trebui să elaboreze standarde tehnice de reglementare pentru a preciza conținutul și formatul acestor avertismente.
- (34) Pentru a se asigura că, în contextul serviciilor cu consultanță, se acordă atenția cuvenită diversificării portofoliului, consultanților financiari ar trebui să li se impună în mod sistematic să ia în considerare nevoile unei astfel de diversificări pentru clienți sau consumatori, în cadrul evaluărilor caracterului adecvat, inclusiv pe baza *portofoliului* lor existent, ***în măsura în care clientul sau consumatorul comunică informații despre portofoliul său existent la cererea firmei.***
- (35) Pentru a se asigura că testele privind caracterul corespunzător permit firmelor de investiții, întreprinderilor de asigurare și intermediarilor de asigurări să evalueze în mod eficace dacă un produs sau un serviciu financiar este corespunzător pentru clienți și consumatori, firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări în cauză ar trebui să obțină de la aceștia informații nu numai cu privire la cunoștințele și experiența lor cu privire la astfel de instrumente sau servicii financiare, ci, pentru consumatorii sau clienții de retail, și cu privire la capacitatea lor de a suporta pierderi totale sau parțiale și cu privire la toleranța lor la risc, ***nevoile și obiectivele de investiții, inclusiv preferințele în materie de durabilitate.*** În cazul unei evaluări negative a caracterului corespunzător, o firmă de investiții, o întreprindere de asigurare sau un distribuitor intermediar de asigurări ar trebui, pe lângă obligația de a furniza un

avertisment clientului sau consumatorului, să poată efectua tranzacția numai în cazul în care clientul sau consumatorul în cauză solicită acest lucru în mod explicit.

(36) Investitorilor de retail li se poate oferi o mare varietate de instrumente financiare, fiecare instrument financiar implicând niveluri diferite de risc de pierderi potențiale. Prin urmare, investitorii de retail ar trebui să poată identifica ușor produsele de investiții care sunt deosebit de riscante *sau complexe*. Prin urmare, este oportun să se impună firmelor de investiții, întreprinderilor de asigurare și intermediarilor de asigurări să identifice produsele de investiții care sunt deosebit de riscante *sau complexe* și să includă în informațiile transmise clienților de retail și consumatorilor, inclusiv în informațiile publicitare, avertismente privind riscurile respective. Pentru a sprijini firmele de investiții, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări să identifice astfel de produse deosebit de riscante *sau complexe*, ESMA și EIOPA ar trebui să *elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare* cu privire la modul de identificare a acestor produse, ținând seama în mod corespunzător de diferitele tipuri existente de produse de investiții și de produse de investiții bazate pe asigurări. Pentru a armoniza astfel de avertismente privind riscurile în întreaga UE, ESMA și EIOPA ar trebui să prezinte standarde tehnice în ceea ce privește conținutul și formatul unor astfel de avertismente privind riscurile. Statele membre ar trebui să împuternicească autoritățile competente să impună utilizarea avertismentelor privind riscurile pentru anumite produse de investiții și, în cazul în care utilizarea sau absența utilizării respectivelor avertismente privind riscurile în întreaga UE ar fi inconsecventă sau ar crea un impact semnificativ în ceea ce privește protecția investitorilor, ESMA și EIOPA ar trebui să aibă competența de a impune utilizarea unor astfel de avertismente de către firmele de investiții din întreaga UE.

(36a) Alfabetizarea financiară este de o importanță majoră în abordarea deficiențelor actuale ale uniunii piețelor de capital (UPC) și în asigurarea realizării corespunzătoare a obiectivelor UPC. Încrederea în piețele financiare ale Uniunii este legată intrinsec de nivelul de participare a clienților de retail pe aceste piețe. Educația și cunoștințele sunt instrumente care permit fiecărui cetățean să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză. Cu toate acestea, nivelul alfabetizării financiare diferă semnificativ de la un stat membru la altul. Prezenta directivă ar trebui să pună bazele creșterii nivelului de educație financiară în fiecare stat membru. Având în vedere competențele limitate conferite Uniunii în acest domeniu, este responsabilitatea fiecărui stat membru să se asigure că se efectuează ajustări

adecvate, în special în sistemele lor de învățământ, pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre ar trebui să ia măsuri ambițioase pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta directivă.

- (37) Îmbunătățirea nivelului de alfabetizare financiară a clienților de retail și a consumatorilor, precum și a clienților de retail și a consumatorilor potențiali este esențială pentru a le oferi respectivilor clienți de retail și consumatori o mai bună înțelegere a modului în care pot investi responsabil, pentru a atinge un echilibru adecvat între riscurile și beneficiile pe care le implică investiția. Prin urmare, statele membre ar trebui să promoveze acțiuni de învățare formală și informală care să sprijine alfabetizarea financiară a clienților de retail și a consumatorilor, precum și a clienților de retail și a consumatorilor potențiali în ceea ce privește investițiile responsabile. Investițiile responsabile se referă la capacitatea investitorilor de retail de a lua decizii de investiții în cunoștință de cauză, în conformitate cu obiectivele lor personale și financiare, cu condiția ca aceștia să cunoască gama de produse și servicii de investiții disponibile, caracteristicile lor esențiale, precum și riscurile și beneficiile pe care le implică investiția respectivă și cu condiția ca aceștia să înțeleagă consultanța de investiții pe care o primesc și să fie în măsură să reacționeze la aceasta în mod corespunzător. Investitorii de retail potențiali ar trebui să poată avea acces în orice moment la materiale educative care să sprijine alfabetizarea financiară a acestora, iar materialele respective ar trebui să țină seama în special de diferențele de vârstă, precum și de nivelurile de educație și abilitățile tehnologice diferite ale investitorilor de retail. Acest lucru este relevant în special pentru clienții de retail și consumatorii care accesează pentru prima dată instrumente financiare, servicii de investiții și produse de investiții bazate pe asigurări, precum și pentru cei care utilizează instrumente digitale.
- (38) Este necesar să se asigure că acele criterii prin care se stabilește dacă un client **sau un consumator** deține experiența, cunoștințele și competențele necesare pentru a fi considerat un client profesional în cazul în care un astfel de client solicită un astfel de tratament sunt corespunzătoare și adecvate scopului. Prin urmare, criteriile de identificare ar trebui să țină seama și de experiența acumulată în **sectorul** serviciilor financiare **sau în alt sector relevant** și de formarea și educația certificată finalizată de client. **Experiența, formarea și educația respective nu ar trebui combinate doar cu valoarea portofoliului financiar al clientului.** Criteriile de identificare ar trebui, de asemenea, să fie proporționale și nediscriminatorii în ceea

ce privește statul membru de reședință al clientului. Prin urmare, criteriile bazate pe situația financiară și dimensiunea unei entități juridice ar trebui modificate pentru a ține seama de clienții care își au reședința în state membre cu un PIB mediu pe cap de locuitor mai mic.

- (39) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului și a emis un aviz la [XX XX 2023].
- (40) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului se aplică prelucrării de date cu caracter personal în sensul prezentei directive. Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului se aplică prelucrării de date cu caracter personal de către instituțiile și organele Uniunii în sensul prezentei directive. Statele membre ar trebui să se asigure că prelucrarea datelor efectuată în aplicarea prezentei directive respectă pe deplin Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului, în cazul în care directiva respectivă este aplicabilă.
- (41) Prin urmare Directivele 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2014/65/UE

Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) articolul 9 alineatul (3), articolul 14, articolul 16 alineatele (2), (3) și (6), articolul 16-a alineatul (1) primul, al doilea și al cincilea paragraf, articolul 16-a alineatul (3), articolul 16-a alineatul (4) primul și al doilea paragraf, articolul 16-a alineatele (7), (8) și (10) și articolul 16-a alineatul (11) litera (b);”;
2. La articolul 3 alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) normele de conduită profesională stabilite la articolul 24 alineatele (1) și (1a), la articolul 24 alineatele (3), (4), (5), (7) și (10), la articolul 25 alineatele (2), (4), (5) și (6) și, în cazul în care regimul național permite persoanelor respective să desemneze agenți delegați, la articolul 29, precum și măsurile de punere în aplicare aferente;

(c) cerințele organizatorice prevăzute la articolul 16 alineatele (3), (6) și (7), la articolul 16-a alineatul (1) primul, al doilea și al cincilea paragraf, la articolul 16-a alineatul (3), la articolul 16-a alineatul (4) primul și al doilea paragraf, la articolul 16-a alineatul (7) litera (c), la articolul 16-a alineatele (8) și (10) și la articolul 16 alineatul (11) litera (b) și în actele delegate corespunzătoare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 89.”

3. La articolul 4 alineatul (1), se adaugă următoarele puncte 66, 67 și 68:

„66. «informații publicitare» înseamnă orice prezentare de informații, alta decât o divulgare impusă de dreptul Uniunii sau de dreptul intern sau alta decât materialele de educație financiară menționate la articolul 88b sau alta decât cercetarea pentru investiții care îndeplinesc condițiile pentru a fi tratate ca atare, care promovează sau încurajează în mod direct sau indirect investițiile în unul sau mai multe instrumente financiare sau în una sau mai multe categorii de instrumente financiare sau utilizarea de servicii de investiții sau servicii auxiliare furnizate de o firmă de investiții și care este efectuată:

- (a) de către o firmă de investiții sau un terț remunerat sau stimulat prin compensații nepecuniare din partea unei astfel de firme de investiții;
- (b) către persoane fizice sau juridice;
- (c) sub orice formă și prin orice mijloace;

67. «practică de marketing» înseamnă orice strategie, utilizare a unui instrument sau tehnică aplicate de o firmă de investiții sau de orice terț remunerat sau stimulat prin compensații nepecuniare de către o astfel de firmă de investiții pentru a:

- (a) disemina în mod direct sau indirect informații publicitare;
- (b) accelera sau îmbunătăți impactul și eficacitatea informațiilor publicitare;
- (c) promova în orice fel firmele de investiții, instrumentele financiare sau serviciile de investiții;

68. «interfață online» înseamnă orice software, inclusiv un site web, o parte a unui site web sau o aplicație, ***inclusiv o aplicație mobilă.***

68a. «finfluencer» înseamnă o persoană fizică sau juridică ce desfășoară o activitate de influențare comercială prin mobilizarea popularității sale pentru a comunica publicului, prin mijloace electronice și pentru orice tip de remunerație, astfel cum este definită la

articolul 2 punctul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565, conținut care vizează promovarea, în mod direct sau indirect, a unor produse sau contracte financiare;

3a. *La articolul 5 alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:*

„(a) orice firmă de investiții care este persoană juridică are sediul principal în același stat membru în care are sediul social, unde își desfășoară activitatea, funcționează integral în cadrul pieței unice și utilizează libertatea de a presta servicii. Statul membru se asigură că firma de investiții înțelege suficient riscul și cerințele legale la care firma sau clienții săi sunt supuși și acționează în conformitate cu dreptul Uniunii și cu principiile pieței unice;”;

4. Se introduce următorul articol 5a:

„Articolul 5a

Procedura de abordare a activităților neautorizate oferite prin mijloace digitale

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o persoană fizică sau juridică furnizează online servicii sau activități de investiții care vizează clienți de pe teritoriul lor fără a fi autorizată în temeiul articolului 5 alineatul (1) sau al dreptului intern sau în cazul în care o autoritate competentă are motive rezonabile să suspecteze că entitatea respectivă furnizează astfel de servicii fără a fi autorizată în temeiul articolului 5 alineatul (1) sau al dreptului intern, autoritatea competentă ia toate măsurile corespunzătoare și proporționale pentru a împiedica oferirea de servicii sau activități de investiții neautorizate, inclusiv în legătură cu informațiile publicitare, recurgând la competențele de supraveghere menționate la articolul 69 alineatul (2). Orice astfel de măsuri respectă principiile cooperării dintre statele membre prevăzute în capitolul II.

Primul paragraf de la prezentul alineat se aplică, de asemenea, finfluencerilor care sunt remunerați sau stimulați prin compensații nemonetare de către o firmă care nu este autorizată în temeiul articolului 5 alineatul (1) sau al dreptului intern, în cazul în care finfluencerul respectiv promovează prin intermediul platformelor publice de comunicare socială servicii sau instrumente financiare în numele unei astfel de firme.

(2) Statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora autoritățile competente publică orice decizie de impunere a unei măsuri luate în temeiul alineatului (1), în conformitate cu articolul 71.

Autoritățile competente informează ESMA cu privire la orice astfel de decizie fără întârzieri nejustificate. ESMA creează o bază de date electronică accesibilă tuturor autorităților competente,

care include deciziile transmise de acestea. ESMA publică o listă a tuturor deciziilor existente, descriind persoanele fizice sau juridice în cauză și tipurile de servicii sau produse furnizate. Lista este accesibilă publicului prin intermediul unui link de pe site-ul web al ESMA. În ceea ce privește persoanele fizice, această listă nu conduce la publicarea mai multor date cu caracter personal ale persoanelor fizice respective decât cele publicate de autoritatea competentă în temeiul primului paragraf și în conformitate cu articolul 71 alineatul (1).”

5. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), se adaugă următorul paragraf:

În cazul în care autorizația nu îi este acordată, autoritatea competentă informează ESMA cu privire la motivele neacordării autorizației, *fără întârzieri nejustificate*.”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) ESMA întocmește și pune la dispoziția autorităților competente o listă a tuturor entităților cărora li s-a refuzat autorizarea.

Lista conține informații privind serviciile sau activitățile pentru care fiecare firmă de investiții a solicitat autorizația, precum și motivele refuzului de a acorda autorizația și se actualizează periodic.”

6. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

Orice retragere a unei autorizații se notifică ESMA *fără întârzieri nejustificate*. Autoritatea competentă informează ESMA cu privire la motivele retragerii autorizației.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„Lista menționată la articolul 7 alineatul (3a) conține, de asemenea, toate entitățile cărora li s-a retras autorizația, precum și informații privind serviciile sau activitățile pentru care i s-a retras autorizația fiecărei firme de investiții și motivele retragerii autorizației.”

7. Articolul 9 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că organul de conducere al unei firme de investiții definește, supraveghează și este responsabil pentru punerea în aplicare a mecanismelor de guvernanță

care asigură gestionarea eficace și prudentă a firmei de investiții, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul firmei de investiții, prevenirea conflictelor de interese și protecția investitorilor, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesul suprem al clienților săi.”

(aa) la al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) organizarea firmei, în vederea furnizării de servicii de investiții și a exercitării de activități de investiții, precum și de servicii auxiliare, inclusiv competențele, cunoștințele și experiența necesare personalului, resursele, procedurile și mecanismele de furnizare a serviciilor și de desfășurare a activităților, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea profilului de activitate al societății, precum și cerințele pe care firma trebuie să le îndeplinească. Politica asigură luarea în considerare a beneficiilor pecuniare și nepecuniare pentru clienți;”;

(b) la al doilea paragraf, se adaugă următoarea literă (d):

„(d) o politică privind informațiile publicitare și practicile de marketing, cu scopul de a asigura respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 24c.”;

8. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statul membru de origine prevede că firmele de investiții au obligația de a îndeplini cerințele organizatorice prevăzute la alineatele (2)-(10) de la prezentul articol, la articolul 16a și la articolul 17.”

(b) la alineatul (3), se elimină al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea paragraf;

(c) se introduce următorul alineat (3a):

■

(d) se introduce următorul alineat (7a):

*„(7a) Statele membre se asigură că firmele de investiții instituie proceduri și mecanisme corespunzătoare, inclusiv canale de comunicare electronică, pentru a se asigura că drepturile clienților în temeiul prezentei directive pot fi exercitate fără restricții și că reclamațiile clienților ■ sunt gestionate în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate. Aceste proceduri trebuie să permită investitorilor să înainteze reclamații în orice limbă în care s-au furnizat materiale de comunicare sau servicii. **Pe lângă limba respectivă, firma și clienții săi pot conveni**, înainte de efectuarea unei tranzacții, **asupra utilizării unei alte limbi în scopul înregistrării reclamațiilor**. În toate cazurile, reclamațiile se înregistrează, iar reclamanții*

primesc răspuns ***într-un termen proporțional cu obiectul reclamației și, în orice caz, în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia. Orice răspuns final se face pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil, în limba în care au fost înregistrate plângerile.***”;

9. După articolul 16, se introduce următorul articol 16-a:

„*Articolul 16-a*

Cerințe de guvernare a produselor

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții care creează instrumente financiare pentru a le vinde clienților instituie, mențin, aplică și revizuiesc un proces de aprobare a fiecărui instrument financiar și adaptări semnificative ale instrumentelor financiare existente înainte de comercializarea sau distribuirea acestuia către clienți (procesul de aprobare a produselor).

Procesul de aprobare a produselor cuprinde toate elementele următoare:

- (a) o specificare a unei piețe-țintă identificate de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți pentru fiecare instrument financiar;
- (b) o identificare clară a obiectivelor și nevoilor pieței-țintă;
- (c) o evaluare a măsurii în care instrumentul financiar este conceput în mod corespunzător pentru a îndeplini obiectivele și nevoile pieței-țintă;
- (d) o evaluare a tuturor riscurilor relevante pentru piața-țintă identificată și a coerenței strategiei de distribuție avute în vedere cu piața-țintă identificată;
- (e) în ceea ce privește instrumentele financiare care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului * ***și care sunt puse la dispoziția clienților de retail, o evaluare și o descriere clară a caracteristicilor cantitative și calitative ale produsului financiar, inclusiv:***
 - i) ***toate costurile și cheltuielile*** aferente instrumentului financiar,

(ii) măsura în care aceste costuri și cheltuieli sunt justificate și proporționale, având în vedere ■ obiectivele și *nevoile pieței-țintă și caracteristicile, obiectivele*, strategia ■ și performanța *produsului* («procesul de stabilire a prețurilor»).

(iii) caracteristicile și serviciile suplimentare ale produsului care ar putea avea un impact asupra valorii și beneficiilor oferite investitorilor.

În sensul celui de al doilea paragraf litera (a), producătorul evaluează, ca parte a definiției pieței-țintă, tipul de clienți cărora le este destinat produsul, nivelul de cunoștințe și de experiență necesar pentru înțelegerea produsului, capacitatea de a suporta pierderi, toleranța la risc și dacă produsul permite pieței-țintă:

(a) să gestioneze fără probleme finanțele pe termen scurt pentru a răspunde nevoilor pe termen scurt;

(b) să absoarbă șocurile economice; sau

(c) să atingă obiectivele viitoare pe termen lung.

■

Procesul de aprobare a produselor asigură faptul că firma de investiții ia în considerare interesul superior al clienților în procesul de fabricare a instrumentelor financiare și ia în considerare beneficiile pecuniare și nepecuniare preconizate pentru client.

O firmă de investiții revizuieste periodic instrumentele financiare pe care le creează, ținând seama de orice eveniment sau risc care ar putea afecta în mod semnificativ piața-țintă identificată, pentru a evalua dacă instrumentul financiar rămâne în concordanță cu obiectivele, nevoile și caracteristicile pieței-țintă.

O firmă de investiții care creează instrumente financiare pune la dispoziția distribuitorilor toate informațiile privind instrumentul financiar și procesul de aprobare a produselor care sunt necesare pentru a înțelege pe deplin instrumentul respectiv și elementele luate în considerare în cursul procesului de aprobare a produselor, inclusiv detalii complete și exacte cu privire la orice costuri și cheltuieli, *caracteristicile, obiectivele, strategia și performanța* aferente instrumentului financiar.

(1a) *Firmele de investiții se asigură că rapoartele de conformitate adresate organului de conducere includ în mod sistematic informații despre instrumentele financiare create de firmă, inclusiv informații despre strategia de distribuție și beneficiile pecuniare și nepecuniare preconizate pentru clienți aferente instrumentelor financiare. Firmele de investiții pun rapoartele la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia.*

(3) O firmă de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare pe care nu le creează instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile menționate la alineatul (1) și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare instrument financiar.

(4) *O firmă de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare le revizuieste cu regularitate, ținând seama de orice eveniment sau risc care ar putea afecta în mod semnificativ piața-țintă identificată, pentru a evalua dacă instrumentul financiar este în continuare în concordanță cu obiectivele și nevoile pieței-țintă identificate și dacă beneficiile pecuniare și nepecuniare sunt încă relevante pentru piața-țintă identificată și rezonabile în comparație cu costurile și cheltuielile. De asemenea, firma analizează dacă strategia de distribuție avută în vedere este în continuare adecvată.*

O firmă de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 :

(a) identifică și cuantifică orice costuri și taxe suplimentare legate de distribuție care nu au fost deja luate în considerare de către producător, inclusiv costurile de intrare, costurile de ieșire și plățile către terți primite și reținute de distribuitor;

(b) evaluează măsura în care costurile și cheltuielile totale suportate pentru distribuirea produsului, inclusiv cele asociate consultanței investiționale oferite clientului, sunt justificate și proporționale, având în vedere caracteristicile instrumentului, serviciul furnizat și obiectivele și nevoile pieței-țintă (procesul de stabilire a prețurilor).

(ba) evaluează caracteristicile și serviciile suplimentare ale produsului care ar putea avea un impact asupra valorii și beneficiilor oferite investitorilor.

(4a) Statele membre se asigură că firmele de investiții au în vedere, atunci când respectă cerințele de guvernanță a produsului, faptul că costurile și cheltuielile aferente instrumentului financiar sunt compatibile cu obiectivele, nevoile și caracteristicile pieței-țintă.

În cazul în care o firmă de investiții creează sau distribuie instrumente financiare care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate de la articolul 4 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, aceasta efectuează o analiză de grup inter pares în conformitate cu prezentul alineat. În evaluarea lor, distribuitorii se pot baza pe analiza de grup inter pares efectuată de producător.

O firmă de investiții care creează instrumente financiare efectuează, în plus, o analiză inter pares a performanței istorice atunci când efectuează o reexaminare a unui produs al produselor de investiții individuale structurate, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014.

O firmă de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare efectuează, în plus, o analiză inter pares a costurilor serviciilor pe baza unei analize interne a omologilor relevanți de pe piață.

Evaluarea de grup inter pares se efectuează pe baza unui grup de entități comparabile definit de firma de investiții. Firma de investiții justifică și documentează alegerea și definiția grupului de entități comparabile. Dacă produsul se încadrează în definiția unui OPCVM de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau a unui FIA de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului, grupul de entități comparabile se poate baza pe sistemul european de clasificare a fondurilor relevant, în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului.

În termen de ... [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare], ESMA elaborează orientări privind procesul și criteriile utilizate de firmele de investiții pentru a-și efectua evaluarea de grup inter pares și actualizează periodic orientările respective.

- (7) O firmă de investiții documentează toate evaluările efectuate și, la cerere, transmite aceste evaluări unei autorități competente relevante, inclusiv *justificarea și demonstrarea proporționalității costurilor și cheltuielilor aferente instrumentului financiar.*

În conformitate cu informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 24b din prezenta directivă, o firmă de investiții care creează, oferă sau recomandă instrumente financiare care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 raportează autorităților competente detalii privind costurile și cheltuielile aferente oricărui instrument financiar destinat investitorilor de retail, inclusiv, dacă este cazul, costurile de distribuție încorporate în costurile instrumentului financiar și costurile legate de distribuirea consultanței. Autoritățile competente transmit ESMA astfel de date fără întârzieri nejustificate.

După consultarea EIOPA și a autorităților competente și după testarea la nivelul sectorului, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru aplicarea cerințelor prevăzute la prezentul alineat pentru a preciza următoarele:

- (a) *în conformitate cu informațiile care trebuie divulgate în temeiul articolului 24b, conținutul și tipul de date care trebuie raportate autorităților competente, pe baza obligațiilor existente de prezentare de informații și de raportare;*
- (b) *formatele, frecvența și data de începere pentru informațiile care trebuie raportate, în conformitate cu informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 24b.*

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) O firmă de investiții care creează și oferă sau recomandă instrumentul financiar poate institui un singur proces de stabilire a prețurilor atât pentru etapa de creare a instrumentului respectiv, cât și pentru cea de distribuție.

(10) Politicile, procesele și mecanismele menționate la alineatele (1)-(9) nu aduc atingere altor cerințe prevăzute de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 600/2014, inclusiv celor cu privire la prezentarea de informații, caracterul adecvat sau caracterul corespunzător, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și plățile terților.

(11) *În termen de ... [12 luni de la intrarea în vigoare a directivei de modificare], ESMA elaborează orientări pentru a specifica criteriile pentru a stabili dacă costurile și taxele sunt justificate și proporționale și actualizează periodic orientările respective.*

(13) *În termen de ... [cinci ani de la data aplicării prezentei directive de modificare], statele membre comunică Comisiei și ESMA toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentului articol. Comisia și ESMA pot solicita informații suplimentare de la autoritățile naționale competente.*

Pe baza acestor informații furnizate de statele membre, Comisia, în consultare cu ESMA și EIOPA, efectuează o evaluare a punerii în aplicare efective a prezentului articol și evaluează în special:

(a) dacă efectele cerințelor consolidate de guvernare a produselor prevăzute la acest articol au condus la un raport calitate-preț mai bun pentru cetățeni;

(b) impactul dispozițiilor relevante ale prezentei directive asupra potențialelor conflicte de interese asociate stimulentei, evoluția costurilor, nivelul general al investițiilor de retail pe piețele de capital, protecția consumatorilor și relevanța normelor de distribuție;

(c) punerea în aplicare a unor măsuri de alfabetizare financiară.

În cazul în care evaluarea efectuată de Comisie dovedește că punerea în aplicare a noilor cerințe de guvernare a produselor prevăzute în prezentul articol nu aduce nicio schimbare

pozitivă pentru consumatori, Comisia anexează la raportul său o propunere legislativă de modificare a prezentei directive, dacă este cazul.

10. Articolul 16a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16a

Derogări de la cerințele de guvernare a produselor

O firmă de investiții este exonerată de la cerințele prevăzute la articolul 16-a alineatul (1) și la articolul 24 alineatul (2) în cazul în care serviciul de investiții pe care îl furnizează se referă la obligațiuni care nu încorporează niciun alt instrument derivat decât o clauză de tip make-whole (cu plată integrală) sau în cazul în care instrumentele financiare sunt comercializate sau distribuite exclusiv contrapărților eligibile.”

11. La articolul 21, se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) ESMA sau autoritatea competentă a oricărui stat membru gazdă pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea o firmă poate solicita ca autoritatea competentă a statului membru de origine să examineze dacă firma respectivă îndeplinește în continuare condițiile de autorizare stabilite în capitolul I.

ESMA este informată cu privire la o astfel de solicitare. Autoritatea competentă a statului membru de origine transmite constatările sale autorității competente a statului membru gazdă și ESMA în termen de două luni de la solicitare.

(4) În cazul în care există motive de îngrijorare întemeiate cu privire la potențiale amenințări la adresa protecției investitorilor, ESMA poate să instituie și să coordoneze o platformă de colaborare în condițiile prevăzute la articolul 87a, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau a mai multor autorități competente.”

12. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre impun ca, atunci când furnizează clienților servicii de investiții sau, după caz, servicii auxiliare, firmele de investiții să acționeze într-un mod onest, echitabil și profesionist, în interesul suprem al clienților respectivi și să respecte în special principiile

enunțate în prezentul articol și în articolele 24a-25.”;

(b) se introduce alineatul (1a) cu următorul text:

„(1a) Statele membre se asigură că, pentru a acționa în interesul suprem al clientului, atunci când oferă consultanță de investiții clienților de retail, firmele de investiții au obligația:

(a) *să informeze clientul cu privire la gama de instrumente financiare evaluate de firma de investiții și să ofere consultanță pe baza unei evaluări a unei game adecvate de instrumente financiare adecvate nevoilor clientului, adaptând gama de instrumente financiare la modelul de afaceri al firmei de investiții;*

(b) *să recomande cele mai eficiente instrumente financiare dintre instrumentele financiare identificate ca fiind adecvate pentru client în temeiul articolului 25 alineatul (2) și care prezintă caracteristici similare, luând în considerare performanța, nivelul de risc, elementele calitative, costurile și cheltuielile aferente acestora raportate în temeiul articolului 16-a și, în cazul în care se recomandă un produs echivalent cu costuri mai ridicate, să justifice acest lucru din motive obiective și să țină evidența justificării respective;*

(ca) *să nu plaseze interesele financiare sau de altă natură ale firmei de investiții înaintea intereselor clientului.*

(1b) *În cazul în care firmele de investiții fac obiectul unei interdicții de stimulare, se consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol. Autoritatea națională competentă poate reveni asupra acestei prezumții în cazul în care o firmă de investiții nu respectă dispozițiile prezentului articol.*

ESMA poate organiza și efectua o evaluare inter pares obligatorie în cooperare cu autoritățile naționale competente în ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor descrise în prezentul articol.

(1c) *Atunci când niciunul dintre instrumentele financiare oferite de firma de investiții nu este în interesul suprem al clientului, firma de investiții nu oferă consultanță sau recomandări.*

(c) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că firmele de investiții care creează instrumente financiare pentru a le vinde clienților:

- (a) concep respectivele instrumente financiare pentru a răspunde nevoilor unei piețe-țintă identificate de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți;
 - (b) își concep strategia de distribuție a instrumentelor financiare, inclusiv în ceea ce privește informațiile publicitare și practicile de marketing, într-un mod care este compatibil cu piața-țintă identificată;
 - (c) iau măsuri rezonabile pentru a se asigura că instrumentul financiar este distribuit către piața-țintă identificată.”
- (d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Toate informațiile adresate de firma de investiții clienților sau clienților potențiali sunt corecte, clare și neînșelătoare.”

- (e) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

- (i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

- partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Clienților sau clienților potențiali le sunt furnizate, în timp util, înainte de furnizarea oricărui serviciu sau încheierea oricărei tranzacții, informații adecvate privind firma de investiții și serviciile sale, instrumentele financiare și strategiile de investiții propuse, locurile de executare, precum și toate costurile și cheltuielile aferente. Informațiile respective includ următoarele:”;

- la litera (a), se adaugă următoarele puncte (iv) și (v):

„(iv) în cazul în care firma de investiții oferă consultanță independentă unui client de retail, dacă gama de instrumente financiare recomandată este limitată sau nu doar la instrumente financiare bine diversificate, care nu sunt complexe, astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (4) litera (a), și care sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor;

(v) modul în care instrumentele financiare recomandate țin seama de diversificarea portofoliului clientului *de retail*.”

- literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) informațiile privind instrumentele financiare și strategiile de investiții propuse (inclusiv în scopuri de diversificare) trebuie să includă orientări și avertizări adecvate privind riscurile inerente investiției în aceste instrumente sau cu privire la anumite strategii de investiții și să arate dacă instrumentul financiar este destinat clienților de retail sau clienților profesionali, ținând seama de piața-țintă identificată în conformitate cu alineatul (2);”

„(c) informațiile privind costurile și cheltuielile menționate la articolul 24b;”;

- se adaugă următoarea literă (d):

„(d) în cazul în care serviciile sunt furnizate în temeiul dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii:

(i) statul membru în care se află sediul firmei de investiții și, după caz, sucursala care oferă serviciul;

(ii) **autoritățile naționale competente relevante ale** unei astfel de firme de investiții sau, după caz, **ale** sucursalei respective.”;

(ii) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se elimină;

(f) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Informațiile menționate la alineatul (4) se furnizează într-o formă comprehensibilă, astfel încât clienții sau clienții potențiali să poată înțelege într-un mod rezonabil natura serviciului de investiții sau a tipului specific de instrument financiar oferit, precum și riscurile aferente acestora și, prin urmare, să poată lua decizii de investiții în cunoștință de cauză. În cazul în care prezenta directivă nu impune utilizarea unui format standardizat pentru furnizarea informațiilor respective, statele membre pot impune ca informațiile respective să fie furnizate într-un format standardizat.”

(g) se introduc următoarele alineate (5b) și (5c):

„(5b) ESMA elaborează și actualizează periodic, până la [2 ani de la intrarea în vigoare a directivei de modificare], dacă este necesar, pe baza unor teste prealabile efectuate în rândul consumatorilor și la nivelul sectorului și după consultarea EIOPA, **proiecte de standarde tehnice de reglementare** pentru a ajuta firmele de investiții care furnizează orice informații

clienților de retail în format electronic să conceapă astfel de prezentări de informații într-un mod adecvat pentru un membru obișnuit al grupului căruia îi sunt adresate **și actualizează periodic standardele respective**.

Proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf precizează următoarele:

- (a) modul de prezentare și formatul informațiilor comunicate prin mijloace electronice, având în vedere diferitele modalități și canale pe care firmele de investiții le pot utiliza pentru a-și informa clienții sau clienții potențiali;
- (b) garanțiile necesare pentru a asigura ușurința navigabilității și accesibilitatea informațiilor, indiferent de dispozitivul utilizat de client;
- (c) garanțiile necesare pentru a asigura extragerea cu ușurință a informațiilor și pentru a facilita stocarea informațiilor de către clienți pe un suport durabil.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5c) Statele membre se asigură că firmele de investiții afișează avertismente adecvate în materialele informative, inclusiv în informațiile publicitare, puse la dispoziția clienților de retail sau a clienților de retail potențiali pentru a avertiza cu privire la riscurile specifice de pierderi potențiale generate de instrumente financiare deosebit de riscante **sau complexe**.

După consultarea autorităților competente și a părților interesate, ESMA elaborează în termen de [18 luni de la intrarea în vigoare a directivei de modificare] proiecte de standarde tehnice de reglementare privind conceptul de instrumente financiare deosebit de riscante sau complexe și le actualizează periodic. Respectivetele standarde tehnice de reglementare descriu caracteristicile produselor financiare care le fac deosebit de riscante sau complexe și care justifică supunerea lor la avertismentele de risc menționate la primul paragraf.

ESMA elaborează și proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia formatul și conținutul acestor avertismente privind riscurile *adresate clienților de retail*, ținând seama în mod corespunzător de particularitățile diferitelor tipuri de instrumente financiare și comunicări.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la *al doilea și* al treilea paragraf în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

ESMA monitorizează aplicarea coerentă a avertismentelor privind riscurile în întreaga Uniune. În cazul în care există motive de îngrijorare legate de utilizarea sau lipsa utilizării sau supravegherea utilizării unor astfel de avertismente privind riscurile în statele membre, care pot avea un impact semnificativ asupra protecției investitorilor, după consultarea autorităților competente în cauză, ESMA poate impune utilizarea avertismentelor privind riscurile de către firmele de investiții.”

(ga) la alineatul (7), litera (b) se modifică după cum urmează:

„(b) nu acceptă sau nu reține niciun fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client în conformitate cu articolul 24a. Beneficiile nepecuniare minore care pot îmbunătăți calitatea serviciului furnizat unui client și care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot fi considerate ca fiind în măsură să afecteze respectarea datoriei firmei de investiții de a acționa în interesul clientului sau cu o valoare totală mai mică de 100 EUR pe an trebuie comunicate în mod clar și nu intră sub incidența prezentei litere.”;

I

(i) alineatele (8), (9) și (9a) se elimină;

(ia) la alineatul (12), primul paragraf se modifică după cum urmează:

„În cazuri excepționale, statele membre pot impune firmelor de investiții cerințe suplimentare față de dispozițiile prevăzute la articolele 24 și 24ce. Aceste cerințe sunt justificate în mod obiectiv și sunt proporționale pentru a aborda riscurile specifice protecției investitorilor sau integrității pieței care sunt deosebit de importante dată fiind structura pieței respectivului stat membru.”;

(j) la alineatul (13), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 89, pentru a garanta că firmele de investiții respectă principiile prevăzute la prezentul articol ■ atunci când furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare clienților, inclusiv:”;

(ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) criteriile pentru evaluarea respectării de către firmele care oferă consultanță de investiții clienților de retail ■ a obligației de a acționa în interesul suprem al clienților săi, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (1a).”;

13. Se introduc următoarele articole 24a, 24b, 24c și 24d:

„Articolul 24a

Stimulente

(1) Statele membre se asigură că, atunci când furnizează servicii de administrare de portofolii, firmele de investiții nu **acceptă și nu rețin** niciun **fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți** în legătură cu furnizarea **serviciului respectiv** către **clienți**.

■
(5) **Alineatul (1) ■** nu se aplică beneficiilor nepecuniare minore cu o valoare totală care nu depășește 100 EUR pe an sau care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot fi considerate ca

fiind în măsură să afecteze respectarea obligației firmei de investiții de a acționa în interesul suprem al clientului, cu condiția ca acestea să fi fost comunicate în mod clar clientului.

- (6) ■ Furnizarea de ■ cercetare de către terți *unei* firme de investiții care oferă clienților servicii de administrare a portofoliului sau alte servicii de investiții sau auxiliare trebuie considerată ca o îndeplinire a obligațiilor prevăzute la articolul 24 alineatul (1) dacă:
- (a) ■ a fost încheiat un acord între firma de investiții și furnizorul *terț* de servicii de cercetare și de executare, prin care se stabilește o metodologie de remunerare, inclusiv modul în care costul total al cercetării este luat în considerare, în general, la stabilirea cheltuielilor totale pentru serviciile de investiții;
 - (b) firma de investiții *pune la dispoziția clienților săi politica sa privind plățile separate sau comune, după caz, pentru servicii de executare și cercetare de către terți, inclusiv tipul de informații care pot fi furnizate în fiecare caz și, după caz, modul în care firma de investiții previne sau gestionează conflictele de interese în temeiul articolului 23 atunci când furnizează plăți comune pentru servicii de executare și cercetare;*
 - (c) *firma de investiții evaluează anual calitatea, utilizabilitatea și valoarea cercetării utilizate, precum și capacitatea cercetării utilizate de a contribui la luarea unor decizii de investiții mai bune; ESMA poate elabora orientări pentru firmele de investiții în scopul efectuării respectivelor evaluări.*

În sensul prezentului articol, cercetarea trebuie înțeleasă ca incluzând materialele sau serviciile de cercetare referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare sau alte active ori la emitenții sau emitenții potențiali de instrumente financiare ori ca incluzând materialele sau serviciile de cercetare strâns legate de un anumit sector sau de o anumită piață, contribuind la formarea unor opinii despre instrumentele financiare, activele sau emitenții din respectivul sector sau piața respectivă.

Cercetarea include, de asemenea, materiale sau servicii prin care se recomandă sau se sugerează, în mod explicit sau implicit, o strategie de investiții și se exprimă o opinie motivată asupra valorilor sau prețurilor prezente sau viitoare ale instrumentelor financiare ori ale activelor sau se oferă într-un alt mod o analiză și clarificări originale și se ajunge la concluzii bazate pe informații noi sau existente care ar putea fi folosite pentru a fundamenta o strategie

de investiții și care ar au relevanță și ar putea să aibă o valoare adăugată pentru deciziile luate de firma de investiții în numele clienților taxați pentru respectiva cercetare.

- (7) În cazul în care firmei de investiții nu i se interzice să primească onorarii sau beneficii de la un terț sau să plătească astfel de onorarii și beneficii unui terț în legătură cu serviciile furnizate clienților săi, aceasta se asigură că primirea sau plata unor astfel de onorarii sau beneficii nu afectează respectarea obligației firmei de investiții de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților săi. Existența, natura și valoarea unei (unor) astfel de plăți a (ale) terților se comunică în conformitate cu articolul 24b alineatul (1).

După caz, firma de investiții informează, de asemenea, clientul cu privire la mecanismele pentru transferarea către client a onorariilor, comisioanelor și beneficiilor pecuniare sau nepecuniare primite în legătură cu furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar.

Plățile sau beneficiile care permit sau sunt necesare pentru furnizarea serviciilor de investiții, cum ar fi costurile de custodie, costurile de decontare și de schimb valutar, taxele reglementate sau onorariile juridice, și care, prin natura lor, nu pot genera conflicte cu obligațiile firmei de investiții de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, în interesul suprem al clienților săi nu intră sub incidența cerințelor de la primul paragraf.

Articolul 24b

Informații privind costurile, cheltuielile asociate și plățile terților

- (1) Statele membre se asigură că firmele de investiții furnizează clienților sau clienților potențiali, în timp util înainte de furnizarea oricăror servicii de investiții și servicii auxiliare și în timp util înainte de încheierea oricărei tranzacții cu instrumente financiare, informații, în formatul necesar, cu privire la toate costurile, cheltuielile asociate și plățile terților în legătură cu aceste servicii, instrumente financiare sau tranzacții.

Se agregă informațiile privind costurile și cheltuielile care nu sunt generate de apariția riscului de pe piața activului suport. Firmele de investiții își informează în mod explicit clienții cu privire la dreptul lor de a solicita furnizarea unei defalcări detaliate și furnizează

o astfel de defalcare detaliată la cererea clientului. Informațiile privind aceste costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților includ toate elementele următoare:

- (a) toate cheltuielile asociate explicite și implicite, ***inclusiv toate costurile și cheltuielile legate de distribuirea instrumentului financiar, precum și costul consultanței, după caz,*** percepute de firma de investiții sau de alte părți, în cazul în care clientul a fost direcționat către astfel de părți, pentru serviciile de investiții și/sau serviciile auxiliare furnizate clientului sau clientului potențial;
- (b) toate costurile și cheltuielile asociate cu crearea și administrarea oricărui instrument financiar recomandat sau comercializat clientului sau clientului potențial;
- (c) orice plăți ale terților efectuate sau primite de firma respectivă în legătură cu serviciile de investiții furnizate clientului sau clientului potențial;
- (d) ***opțiuni privind*** modalitatea de plată a acestora de către client.

Statele membre se asigură că firmele de investiții agregă informațiile privind toate costurile și cheltuielile asociate pentru a permite clientului ***de retail*** să înțeleagă costul total al instrumentelor financiare ■ . ***Pentru clienții de retail,*** statele membre se asigură că firmele de investiții exprimă costul total în termeni monetari și procentaje calculate ***pe următoarele perioade:***

- pentru instrumentele financiare ***care sunt produse de investiții individuale structurate, pe perioada*** de deținere ***recomandată*** de firma de investiții;
- ***pentru alte instrumente financiare, până la scadența instrumentului financiar;***
- ***pentru instrumentele financiare fără scadență și care nu sunt produse de investiții individuale structurate, pe o perioadă de deținere de un an.***

Informațiile menționate la al doilea paragraf literele (a) – (c) trebuie însoțite de o explicație corespunzătoare, într-un limbaj standardizat și ușor de înțeles pentru un client de retail, cu privire la impactul costurilor, al cheltuielilor și al oricăror plăți ale terților asupra randamentului preconizat.

Plățile terților efectuate sau primite de firma de investiții în legătură cu serviciul de investiții furnizat clientului se detaliază separat. Firma de investiții comunică impactul cumulativ al acestor plăți ale terților, inclusiv al oricăror plăți recurente ale terților, asupra randamentului net pe perioada de deținere, astfel cum se menționează la paragraful precedent. Scopul plăților terților și impactul acestora asupra randamentului net se explică într-un mod standardizat și într-un limbaj ușor de înțeles pentru un client de retail ■ .

În cazul în care valoarea **plăților** terților nu poate fi stabilită înainte de furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar relevant, metoda de calcul al acesteia este comunicată cu claritate clientului **de retail**, într-un mod comprehensibil, exact și ușor de înțeles pentru un client de retail ■ . **De asemenea, firma furnizează ex post clienților săi informații cu privire la valoarea exactă a plăților primite sau efectuate de terți.**

(2) După **consultarea EIOPA și după** efectuarea de teste în rândul consumatorilor și la nivelul sectorului ■ , ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza toate elementele următoare:

- (a) formatul relevant pentru prezentarea oricăror costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților de către firma de investiții către clientul său de retail sau către clientul său de retail potențial, înainte de **furnizarea oricăror servicii de investiții, servicii auxiliare și înainte de** încheierea oricărei tranzacții cu instrumente financiare;
- (b) terminologia standard și explicațiile **scurte și concise** aferente care trebuie utilizate de firmele de investiții pentru comunicarea și calcularea oricăror costuri, cheltuieli asociate și plăți ale terților, percepute direct sau indirect de către firmele clientului **de retail** sau clientului **de retail** potențial în legătură cu furnizarea oricărui (oricăror) serviciu (servicii) de investiții sau serviciu (servicii) auxiliar(e) și cu crearea și administrarea instrumentelor financiare care urmează să fie recomandate sau comercializate clientului **de retail** sau clientului **de retail** potențial. Explicațiile ■ asigură faptul că acestea pot fi înțelese de orice client de retail ■ care nu deține cunoștințe specifice privind **instrumentele** financiare.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO:

18 luni de la data intrării în vigoare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (3) În cazul în care contractul de cumpărare sau de vânzare a unui instrument financiar se încheie prin intermediul unor mijloace de comunicare la distanță care nu permit furnizarea prealabilă a informațiilor privind costurile, cheltuielile *și plățile terților*, firma de investiții poate furniza informațiile privind costurile, cheltuielile *și plățile terților* fie în format electronic, fie pe suport de hârtie, dacă un client de retail solicită acest lucru, fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției, cu îndeplinirea următoarelor două condiții:
- (a) clientul a fost de acord să primească informațiile fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției;
 - (b) firma de investiții i-a oferit clientului opțiunea de a amâna încheierea tranzacției până când clientul va primi informațiile.

Firma de investiții are obligația de a oferi clientului opțiunea de a primi prin telefon informațiile privind costurile și cheltuielile înainte de încheierea tranzacției.

- (4) Fără a aduce atingere altor cerințe asociate serviciilor de administrare de portofolii, atunci când furnizează orice serviciu de investiții unui client de retail împreună cu un serviciu de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în contul clientului de retail, firma de investiții furnizează clientului său de retail, în legătură cu aceste instrumente, o situație anuală care conține următoarele informații, exprimate în termeni monetari și procentaje:
- (a) toate costurile și cheltuielile asociate implicite și explicite plătite sau suportate anual de clientul de retail pentru portofoliul total, cu o defalcare între:
 - (i) costurile asociate furnizării oricărui serviciu de investiții sau auxiliar, după caz, de către firma de investiții clientului de retail;
 - (ii) costurile asociate creării și administrării instrumentelor financiare deținute de clientul de retail;
 - (iii) după caz, plăți primite de firma respectivă de la terți sau efectuate către aceștia în legătură cu serviciile de investiții furnizate clientului de retail;

- (b) valoarea totală a dividendelor, a dobânzii și a altor plăți primite anual de clientul de retail pentru portofoliul total;
- (c) impozitele totale ■ suportate de clientul de retail pentru portofoliul total;
- (d) valoarea de piață anuală sau valoarea estimată, atunci când valoarea de piață nu este disponibilă, a fiecărui instrument financiar inclus în portofoliul clientului de retail;
- (e) performanța anuală netă a portofoliului clientului de retail și, **la cerere**, performanța anuală a fiecăruia dintre instrumentele financiare incluse în acest portofoliu.

În cazul în care furnizează un serviciu de investiții fără un serviciu de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în contul clientului de retail, firma de investiții furnizează o situație anuală care include informațiile aplicabile de la litera (a).

În cazul în care furnizează exclusiv un serviciu de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în contul clientului de retail, firma de investiții furnizează o situație anuală care include informațiile aplicabile de la literele (a), (b), (c) și (d).

Firmele de investiții își informează în mod explicit clienții de retail cu privire la posibilitatea de a solicita o defalcare detaliată a informațiilor menționate la literele (a)-(c) de mai sus pentru fiecare instrument financiar deținut în perioada relevantă și furnizează o astfel de defalcare detaliată la cererea clientului. În cazul în care mai multe firme de investiții trebuie să furnizeze clientului o situație anuală, este suficient să se furnizeze o singură situație care să conțină toate informațiile prevăzute la al doilea și la al treilea paragraf.

Fără a aduce atingere cerinței de la prezentul alineat, în cazul în care nu sunt disponibile suficiente informații cu privire la un anumit produs pentru a întocmi o situație anuală, cerințele referitoare la situația anuală se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a Directivei ... / [a se introduce numărul prezentei directive de modificare].

Situația anuală privind costurile și performanța adresată clienților de retail se prezintă într-un mod ușor de înțeles pentru un client de retail obișnuit. Informațiile privind costurile, cheltuielile asociate și orice plăți ale terților se prezintă utilizând terminologia, explicațiile și **metodologia de calcul specificată în standardele tehnice de reglementare menționate** la alineatul (2) din prezentul articol.

- (5) ***La cererea clientului de retail, nu este necesară furnizarea situației anuale menționate*** la alineatul (4) ***dacă*** firma de investiții le oferă clienților săi de retail acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, de unde clientul poate accesa cu ușurință situații actualizate care prezintă informațiile relevante pentru fiecare instrument, astfel cum se prevede la alineatul (4), iar firma dispune de dovezi potrivit cărora respectivul client a avut acces la aceste situații cel puțin o dată pe an.

Articolul 24c

Informațiile publicitare și practicile de marketing

- (1) Statele membre se asigură că informațiile publicitare sunt clar identificabile ca atare și identifică în mod clar firmele de investiții responsabile pentru conținutul și distribuirea acestora, indiferent dacă informațiile respective sunt transmise direct sau indirect de către firma de investiții.
- (2) Statele membre se asigură că informațiile publicitare sunt elaborate, concepute și furnizate într-un mod corect, clar, neînșelător și echilibrat în ceea ce privește prezentarea beneficiilor și a riscurilor, precum și într-un mod adecvat în ceea ce privește conținutul și canalele de distribuție pentru ***clienții pieței***-țintă și, atunci când vizează un instrument financiar specific, pentru piața-țintă identificată în temeiul articolului 24 alineatul (2).

Toate informațiile publicitare trebuie să prezinte într-un mod vizibil și concis caracteristicile esențiale ale instrumentelor financiare sau ale serviciilor de investiții și ale serviciilor auxiliare conexe la care se referă.

Informațiile sunt accesibile, în funcție de caracteristicile suportului utilizat, prin intermediul afișării imbricate, al derulării, al unui cod QR sau al unui element similar.

Prezentarea caracteristicilor esențiale ale instrumentelor și serviciilor financiare ***puse la dispoziție*** în informațiile publicitare furnizate sau puse la dispoziția clienților de retail sau a clienților de retail potențiali asigură faptul că aceștia pot înțelege cu ușurință principalele caracteristici ale instrumentelor sau serviciilor financiare, precum și ***costurile și*** principalele riscuri asociate acestora.

- (3) Statele membre se asigură că practicile de marketing sunt elaborate și utilizate într-un mod corect și neînșelător și că sunt adecvate pentru ***pieța***-țintă. ***Statele membre se asigură că***

firmele de investiții care creează profiluri ale persoanelor fizice în scopul prezentului alineat respectă pe deplin Regulamentul (UE) 2016/679.

- (4) În cazul în care o firmă care creează un instrument financiar pregătește și furnizează informații publicitare care urmează să fie utilizate de un distribuitor, aceasta este responsabilă pentru conținutul unor astfel de informații publicitare și pentru actualizarea lor. Distribuitorul este responsabil pentru utilizarea acestor informații publicitare și se asigură că ele sunt utilizate numai pentru piața-țintă identificată și în conformitate cu strategia de distribuție identificată pentru piața-țintă.

În cazul în care o firmă de investiții care oferă sau recomandă instrumente financiare pe care nu le creează își organizează propriile informații publicitare, aceasta este pe deplin responsabilă pentru conținutul, actualizarea și utilizarea corespunzătoare a acestora, în conformitate cu piața-țintă identificată și, în special, cu clasificarea clienților identificați.

(4a) În cazul în care o firmă de investiții utilizează serviciile unui finfluencer, firma de investiții respectivă:

- (a) încheie un acord scris cu respectivul finfluencer, care stabilește natura și domeniul de aplicare al activității care urmează să fie desfășurată în numele firmei;*
- (b) la cerere, furnizează autorității competente identitatea și datele de contact ale finfluencerului pe ale cărui servicii se bazează;*
- (c) verifică periodic dacă activitatea finfluencerului pe ale cărui servicii se bazează respectă alineatele (1)-(4).*

- (5) Statele membre se asigură că firmele de investiții transmit rapoarte anuale organelor de conducere ale acestora privind utilizarea informațiilor publicitare și a strategiilor care vizează practicile de marketing, privind respectarea obligațiilor relevante legate de informațiile publicitare și practicile de marketing în temeiul prezentei directive, precum și privind eventualele nereguli semnalate și soluțiile propuse.

- (6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente pot lua măsuri prompte și eficiente în legătură cu orice informație publicitară *diseminată pe teritoriul lor* sau practică de marketing *care are loc pe teritoriul lor* care nu respectă cerințele prevăzute la alineatele (1)-(3).

(7) Înregistrările care trebuie păstrate de firma de investiții în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) trebuie să includă toate informațiile publicitare furnizate sau puse la dispoziția clienților de retail sau a clienților de retail potențiali de către firma de investiții sau de către orice terț remunerat sau stimulat prin intermediul unei compensații nepecuniare de către firma de investiții.

Evidențele respective se păstrează cel puțin pe durata relației dintre firma de investiții și client. Înregistrările respective trebuie să poată fi extrase de firma de investiții la cererea autorității competente.

Evidențele menționate la primul paragraf trebuie să conțină toate elementele următoare:

- (a) conținutul informațiilor publicitare;
- (b) detalii cu privire la suportul utilizat pentru informațiile publicitare;
- (c) data și durata comunicării informațiilor publicitare, inclusiv orele relevante de începere și de încheiere;
- (d) segmentele de clienți de retail vizate sau factorii determinanți pentru stabilirea profilurilor;
- (e) statele membre în care sunt puse la dispoziție informațiile publicitare;
- (f) identitatea oricărui terț implicat în diseminarea informațiilor publicitare.

Înregistrările cu privire la identitatea menționată la litera (f) trebuie să conțină denumirile juridice, sediile, datele de contact și, după caz, prezența pe platformele de comunicare socială a persoanelor fizice sau juridice în cauză.

(8) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 89, un act delegat de completare a prezentei directive prin care să precizeze:

- (a) caracteristicile esențiale ale instrumentului (instrumentelor) financiar(e) sau ale serviciului (serviciilor) de investiții și auxiliar(e) care trebuie prezentate în toate informațiile publicitare care vizează clienții de retail sau clienți de retail potențiali, precum și orice alte criterii relevante pentru a se asigura că respectivele caracteristici esențiale apar într-un mod vizibil și sunt ușor accesibile pentru un client de retail obișnuit, indiferent de mijloacele de comunicare;

- (b) condițiile pe care ar trebui să le respecte informațiile publicitare și practicile de marketing pentru a fi corecte, clare, neînșelătoare, echilibrate în ceea ce privește prezentarea beneficiilor, **a costurilor** și a riscurilor și adecvate în ceea ce privește conținutul și canalele de distribuție pentru publicul-țintă sau, după caz, pentru piața-țintă.

Articolul 24d

Cerințe profesionale

(1) Statele membre impun firmelor de investiții să garanteze și să demonstreze autorităților competente, la cerere, că persoanele fizice care furnizează clienților consultanță de investiții sau informații privind instrumente financiare, servicii de investiții sau servicii auxiliare în numele firmei de investiții dețin cunoștințele și competențele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în conformitate cu articolele 24, 24a, 24b, 24c și 25 și că acestea mențin și actualizează cunoștințele și competențele respective prin desfășurarea de activități periodice de dezvoltare și formare profesională, inclusiv formare specifică, în cazul în care firma respectivă oferă noi instrumente financiare și servicii de investiții. Statele membre instituie și publică criteriile care trebuie utilizate pentru evaluarea cu eficacitate a cunoștințelor și a competențelor respective.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre impun firmelor de investiții să garanteze și să demonstreze autorităților competente, la cerere, că persoanele fizice care furnizează clienților consultanță de investiții în numele firmei de investiții dețin și mențin cel puțin cunoștințele și competențele prevăzute în anexa V și efectuează cel puțin 15 ore de formare și dezvoltare profesională pe an, ***în timpul programului de lucru. Statele membre instituie și fac publice mecanisme care să le permită să controleze efectiv și să evalueze cunoștințele și competențele persoanelor fizice care furnizează clienților consultanță de investiții în numele firmelor de investiții. Aceste mecanisme definesc, în special, cazurile în care este necesar să se impună persoanelor respective să efectueze ore de formare și dezvoltare profesională suplimentare, peste nivelul minim de 15 ore pe an, pe baza evaluării cunoștințelor și a competențelor. Autoritățile naționale competente alocă un număr corespunzător de ore de formare profesională pentru obținerea cunoștințelor minime necesare în domeniul investițiilor durabile care contribuie la un obiectiv social sau de mediu, inclusiv modul în care se iau în considerare și se integrează factorii de durabilitate și preferințele clienților în materie de durabilitate în***

procesele de consultanță. Statele membre pot prevedea că formarea profesională continuă urmată și necesară ca parte a unei alte calificări profesionale poate fi considerată valabilă. Statele membre pot solicita ca respectarea criteriilor stabilite în anexa V, precum și finalizarea anuală cu succes a formării și dezvoltării profesionale continue să fie dovedite printr-un certificat sau prin orice alt document recunoscut de Uniune sau de un stat membru.

Comisia este împuternicită să modifice prezenta directivă prin adoptarea unui act delegat, în conformitate cu articolul 89, pentru a revizui, dacă este necesar, cerințele prevăzute în anexa V.”

(14) Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Firma de investiții evaluează caracterul adecvat sau corespunzător al instrumentelor financiare relevante sau al serviciilor de investiții ori al tranzacției (tranzacțiilor) care urmează să fie recomandate clientului său sau clientului său potențial sau solicitate de acesta în timp util înainte de (i) furnizarea consultanței de investiții sau administrarea de portofolii, respectiv înainte de (ii) executarea, primirea și transmiterea ordinului. Fiecare dintre aceste evaluări se stabilește pe baza informațiilor privind clientul sau clientul potențial, astfel cum au fost obținute de firma de investiții, în conformitate cu cerințele de mai jos.

Firma de investiții se asigură că scopul evaluării caracterului adecvat sau a caracterului corespunzător este explicat clientului sau clientului potențial înainte de a i se solicita informații. Clienții și clienții potențiali trebuie să fie avertizați cu privire la următoarele consecințe:

- (a) furnizarea de informații inexacte sau incomplete are un impact negativ asupra calității evaluării care urmează să fie efectuată de firma de investiții;
- (b) absența informațiilor împiedică firma să stabilească dacă serviciul sau instrumentul financiar avut în vedere este adecvat sau corespunzător pentru aceștia și să dea curs recomandării sau executării ordinului clientului. O astfel de explicație și un astfel de avertisment trebuie furnizate într-un format standardizat.

La cererea clienților de retail, firma de investiții le furnizează acestora un raport privind informațiile colectate în scopul evaluării caracterului adecvat sau a caracterului corespunzător. Un astfel de raport trebuie prezentat într-un format standardizat.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili explicația și avertismentul menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și formatul și conținutul raportului menționat la alineatul (1) al treilea paragraf.

ESMA transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare menționate mai sus la al patrulea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (2) Sub rezerva celui de al doilea paragraf, atunci când furnizează servicii de consultanță de investiții sau servicii de administrare de portofolii, firma de investiții obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau ale clientului potențial în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs sau de serviciu și situația financiară a clientului, inclusiv:

- *în măsura în care a fost comunicată de client, la cererea firmei*, structura eventualelor portofolii existente;
- capacitatea sa de a suporta pierderi totale sau parțiale;
- nevoile și obiectivele sale de investiții, inclusiv preferințele în materie de durabilitate, dacă este cazul, precum și
- toleranța sa la risc, astfel încât să îi poată recomanda serviciile de investiții sau instrumentele financiare care îi sunt adecvate persoanei respective și, în special, care corespund toleranței sale la risc, capacității sale de a suporta pierderi, *preferințelor sale în materie de durabilitate* și nevoii de diversificare a portofoliului.

Firmele de investiții informează clienții că există diferite tipuri de consultanță de investiții. Astfel, clienții pot decide ce tip de consultanță doresc să primească.

Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții furnizează

consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24 alineatul (11), pachetul combinat în ansamblul său este adecvat.

Atunci când oferă fie servicii de consultanță de investiții, fie servicii de administrare de portofolii care implică realocarea instrumentelor financiare, firmele de investiții obțin informațiile necesare despre investiția clientului și analizează costurile și beneficiile realocării instrumentelor financiare. Atunci când oferă servicii de consultanță de investiții, firmele de investiții informează clientul dacă beneficiile realocării instrumentelor financiare sunt sau nu mai mari decât costurile implicate de această realocare.

- (3) Atunci când firmele de investiții furnizează alte servicii de investiții decât cele menționate la alineatul (2), statele membre se asigură că acestea solicită clientului *de retail* sau clientului *de retail* potențial furnizarea de informații privind cunoștințele și experiența sa în materie de investiții în raport cu tipul specific de produs sau de serviciu oferit sau solicitat, astfel încât acestea să fie în măsură să stabilească dacă serviciul (serviciile) de investiții sau instrumentul (instrumentele) financiar (financiare) avut (avute) în vedere este (sunt) corespunzător (corespunzătoare) pentru clientul respectiv.

În cazul în care se are în vedere un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24 alineatul (11), evaluarea analizează dacă pachetul combinat în ansamblul său este corespunzător.

În cazul în care firma de investiții estimează, pe baza informațiilor primite în conformitate cu primul paragraf, că produsul sau serviciul nu este corespunzător pentru client sau pentru clientul potențial, aceasta avertizează clientul sau clientul potențial în legătură cu acest aspect. *Atunci când serviciul este furnizat unui client de retail, avertismentul* respectiv trebuie furnizat într-un format standardizat și se înregistrează.

Firma de investiții nu efectuează o tranzacție care face obiectul unui avertisment care indică faptul că produsul de servicii nu este corespunzător, cu excepția cazului în care clientul îi solicită să efectueze tranzacția respectivă în pofida unui astfel de avertisment. Atât solicitarea clientului, cât și acceptarea firmei se înregistrează.

ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili

formatul și conținutul aversmentului *adresat clienților de retail* menționat la al treilea paragraf.

ESMA transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (b) la alineatul (4) se adaugă următoarele paragrafe:

„ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formatul și conținutul aversmentului *adresat clienților de retail* menționat la litera (c) primul paragraf.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare astfel cum se menționează mai sus în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (c) la alineatul (6) al doilea paragraf se adaugă următoarea teză:

„Furnizarea unei astfel de declarații se face cu suficient timp înainte de încheierea tranzacției pentru a se asigura, cu excepția cazului în care se emit instrucțiuni contrare, că respectivul client dispune de suficient timp pentru a o examina și, dacă este necesar, pentru a obține informații sau clarificări suplimentare din partea firmei de investiții.”;

- (d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Comisia este împuternicită să completeze prezenta directivă prin adoptarea de acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a garanta că firmele de investiții respectă principiile prevăzute la alineatele (1)-(6) de la prezentul articol atunci când furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare clienților, inclusiv în ceea ce privește informațiile care trebuie obținute atunci când evaluează caracterul adecvat sau corespunzător al serviciilor și al instrumentelor financiare pentru clienții lor, criteriile de evaluare a instrumentelor financiare care nu sunt complexe în sensul alineatului (4) litera (a) punctul (vi) de la prezentul articol, precum și conținutul și formatul

înregistrărilor și acordurilor privind furnizarea de servicii către clienți și ale rapoartelor periodice referitoare la serviciile furnizate adresate clienților. Aceste acte delegate țin seama de următoarele:

- (a) natura serviciilor oferite sau furnizate clientului sau clientului potențial, în funcție de tipul, obiectul, amploarea, costurile, riscurile, complexitatea, prețul și frecvența tranzacțiilor;
 - (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv diversele tipuri de instrumente financiare;
 - (c) tipul clienților sau al clienților potențiali, și anume dacă aceștia sunt clienți de retail sau clienți profesionali sau, în cazul alineatului (6), clasificarea acestora drept contrapărți eligibile;
- (ca) criteriile de evaluare a alinierii produselor financiare la preferințele unui client în materie de durabilitate și cele de descriere a procedurilor de personalizare a unui portofoliu sau a unei oferte de produse de investiții pentru a satisface preferințele în materie de durabilitate ale unui client.”*

(14a) La articolul 29a, se introduce următorul alineat:

„(2a) Firmele de investiții care furnizează servicii de investiții clienților profesionali au dreptul de a conveni cu respectivii clienți asupra unei aplicări limitate a cerințelor detaliate prevăzute la articolele 24 și 24b. Firmele de investiții nu sunt autorizate să accepte asemenea limitări în ceea ce privește consultanța de investiții sau administrarea de portofolii și nici, indiferent de serviciul de investiții furnizat, în ceea ce privește instrumentele financiare care conțin un instrument financiar derivat.”

(15) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că firmele de investiții autorizate să execute ordine în numele clienților și/sau să tranzacționeze pe cont propriu și/sau să primească și să transmită ordine au posibilitatea de a antrena tranzacții cu contrapărți eligibile sau de a încheia tranzacții cu aceste contrapărți fără a trebui să respecte obligațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (3a), la articolul 24, **la articolul 24b, la articolul 24c,** la articolul 25, la articolul 27 și la

articolul 28 alineatul (1), în ceea ce privește tranzacțiile respective sau orice serviciu auxiliar legat direct de aceste tranzacții.”;

- (b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Clasificarea drept contraparte eligibilă în conformitate cu primul paragraf nu aduce atingere dreptului entităților în cauză să solicite, fie în mod general, fie pentru fiecare tranzacție, să fie tratate drept clienți ale căror relații de afaceri cu firma de investiții intră sub incidența articolelor 24, 24a, 24b, 24c, 25, 27 și 28.”

- (16) Se introduce următorul articol 35a:

„Articolul 35a

Raportarea activităților transfrontaliere

- (1) Statele membre prevăd că firmele de investiții și instituțiile de credit care furnizează servicii sau activități de investiții trebuie să raporteze anual următoarele informații autorității competente a statului lor membru de origine atunci când furnizează **servicii transfrontaliere în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire** unui număr de peste 50 de clienți la nivel transfrontalier:

- (a) lista statelor membre gazdă în care firma de investiții își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii și de a exercita activități, în urma unei notificări transmise în temeiul articolului 34 alineatul (2);
- (b) tipul, sfera de cuprindere și amploarea serviciilor prestate și a activităților exercitate în fiecare stat membru ■ în temeiul libertății de a presta servicii de investiții și servicii auxiliare și de a exercita activități de investiții;
- (c) pentru fiecare stat membru ■, numărul total și categoriile de clienți care corespund serviciilor și activităților menționate la litera (b) furnizate în perioada relevantă care se încheie la 31 decembrie, precum și o defalcare pe clienți profesionali și neprofesionali;
- (d) numărul de reclamații menționate la articolul 75 primite de la clienți și părți interesate în fiecare stat membru ■ ;
- (e) tipul de informații publicitare utilizate în statele membre ■ .

Autoritățile competente comunică ESMA toate informațiile colectate de la firmele de

investiții.

- (2) ESMA creează o bază de date electronică accesibilă tuturor autorităților competente, care include informațiile colectate în conformitate cu alineatul (1).
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind detalierea informațiilor menționate la alineatul (1) pe care firmele de investiții trebuie să le raporteze autorităților competente.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care precizează standardele privind datele și formatele, metodele și mecanismele de transfer, precum și frecvența și data de începere cu privire la informațiile care trebuie raportate.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (5) Pe baza informațiilor comunicate în temeiul alineatului (2), ESMA publică în fiecare an un raport care conține statistici anonimizate și agregate privind serviciile de investiții prestate și activitățile exercitate în Uniune în temeiul libertății de a presta servicii și de a exercita activități de investiții, precum și o analiză a tendințelor.”

(17) Articolul 69 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(-a) se introduce următoarea literă:

„(ba) verifică periodic alinierea caracteristicilor calitative și cantitative ale instrumentului financiar de pe piață la valorile de referință relevante și, atunci când este necesar, ia măsuri corective în conformitate cu articolul 69a;”;

(a) se introduce următoarea literă (ca):

„(ca) desfășoară activități de tip „client misterios;”;

(b) se introduce următoarea literă (ka):

„(ka) suspendă sau interzice, pentru o durată maximă de un an, comunicarea de informații publicitare sau practicile de marketing utilizate de o firmă de investiții în statul lor membru, în cazul în care există motive rezonabile să se considere că au fost încălcate dispozițiile prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014;”;

(c) se introduc următoarele litere (v) și (w):

„(v) ia toate măsurile necesare, inclusiv solicitând unui terț sau unei alte autorități publice să pună în aplicare astfel de măsuri, temporar sau permanent, pentru a:

(i) îndepărta conținutul unei interfețe online sau pentru a restricționa accesul la aceasta sau pentru a dispune afișarea explicită a unui avertisment către clienți în momentul accesării interfeței online;

(ii) impune unui furnizor de servicii de găzduire să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o interfață online;

(iii) dispune ca registrele de domenii sau operatorii de registre să șteargă un nume de domeniu pe deplin calificat și să permită autorității competente în cauză să îl înregistreze;

(w) impune utilizarea avertismentelor privind riscurile de către firmele de investiții în materiale informative, inclusiv în informațiile publicitare *furnizate sau puse la dispoziția clienților de retail sau a clienților de retail potențiali*, referitoare la instrumente financiare deosebit de riscante *sau complexe*, în cazul în care instrumentele respective ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor;

(wa) utilizează tehnici și instrumente de colectare de date online (webscraping) în scopuri de monitorizare, supraveghere, detectare și investigare;”;

(d) se adaugă următoarele paragrafe:

„Atunci când face uz de competențele menționate la litera (ka), autoritatea competentă notifică ESMA. În cazul în care astfel de practici sau informații sunt utilizate în mai multe state membre, ESMA coordonează, la cererea a cel puțin unei autorități competente, acțiunile întreprinse de autoritățile competente în temeiul literei (ka).

Punerea în aplicare și exercitarea competențelor prevăzute la prezentul alineat trebuie să fie

proportionale și conforme cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei privind drepturile fundamentale a Uniunii Europene. Măsurile de investigație și de asigurare a respectării normelor adoptate în temeiul prezentei directive trebuie să fie adecvate naturii și prejudiciului global real sau potențial al încălcării.”

(17a) se introduce următorul articol:

„Articolul 69a

Valorile de referință ca instrument de supraveghere

(1) În conformitate cu articolul 16-a, ESMA, pe baza testelor efectuate la nivel de sector și după consultarea EIOPA și a autorităților naționale competente, elaborează, după caz, valori de referință europene comune pentru grupuri de instrumente financiare comparabile create și distribuite în mai multe state membre. Valorile de referință reprezintă puncte de referință pentru grupuri comparabile de produse de investiții și sunt utilizate de autoritățile naționale competente pentru a efectua evaluarea caracteristicilor calitative și cantitative ale produselor de investiții create sau distribuite de firmele de investiții.

ESMA actualizează periodic aceste valori de referință, ținând seama de evoluțiile de pe piață.

În cazuri specifice, atunci când există particularități naționale care au un impact direct asupra caracteristicilor esențiale ale unui produs, cum ar fi costurile, performanța și beneficiile calitative, ele trebuie luate în considerare. În acest scop, autoritățile naționale competente le comunică ESMA și oferă orientări cu privire la modul în care aceste caracteristici afectează valorile de referință, inclusiv indicând măsura în care aceste caracteristici ale produsului au un impact asupra respectării valorilor de referință.

Atunci când produsul de investiții este creat și distribuit într-un singur stat membru, produsul respectiv face obiectul unor valori de referință naționale elaborate de autoritatea națională competentă a statului membru respectiv. După consultarea EIOPA, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind elaborarea valorilor de referință naționale pentru a asigura o abordare armonizată în

cadrul Uniunii și actualizează periodic aceste standarde.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al patrulea paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Valorile de referință menționate la alineatul (1) servesc exclusiv ca instrument de supraveghere pentru autoritățile naționale competente în scopul de a facilita identificarea valorilor aberante potențiale ale produselor de investiții de pe piață, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, și pentru a le permite acestora să efectueze investigații suplimentare atunci când este necesar.

În acest scop, autoritățile naționale competente pot coopera cu sectorul privat pentru a sprijini eforturile lor de analiză a pieței.

Atunci când utilizează această competență, autoritățile naționale competente verifică periodic produsele de investiții de pe piață și le compară cu valorile de referință relevante. Dacă identifică produse care se abat de la valoarea de referință, ele pot solicita firmei de investiții să ofere o explicație pentru abaterea respectivă și, dacă consideră că explicația justifică în mod corespunzător abaterea, își încheie ancheta cu o evaluare pozitivă.

Totuși, dacă consideră că explicația nu justifică în mod corespunzător abaterea de la valoarea de referință, ele pot solicita firmei de investiții să își corecteze abordarea și să respecte cerințele de guvernare ale produselor prevăzute la articolul 16-a pentru a-i oferi consumatorului caracteristicile calitative și cantitative preconizate ale produsului de investiții în cauză. Dacă întreprinderea face o astfel de corectare, autoritățile naționale competente încheie ancheta cu o evaluare pozitivă.

Dacă o firmă de investiții nu oferă o explicație sau explicația nu justifică în mod corespunzător abaterea produsului de la valoarea de referință, iar întreprinderea nu

aliniază caracteristicile calitative și cantitative ale produsului la valoarea de referință relevantă, autoritățile naționale competente pot solicita firmei de investiții, ca măsură de ultimă instanță, să retragă produsul respectiv de pe piață, dacă este necesar.”

(18) La articolul 70 alineatul (3) litera (a), se adaugă următoarele puncte (xxxvii)-(xxxii):

„(xxxvii) articolul 16-a alineatele (1)-(8);

(xxxviii) articolul 24 alineatele (5a)-(5c) și alineatul (11a);

(xxxix) articolul 24a alineatele (1)-(2) și alineatele (6)-(7);

(xxxx) articolul 24b alineatele (1), (3) și (4);

(xxxxi) articolul 24c alineatele (1)-(5) și (7);

(xxxii) articolul 35a alineatul (1);”.

(19) Articolul 73 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că autoritățile competente instituie mecanisme eficace pentru a permite raportarea către autoritățile competente a încălcărilor potențiale sau reale ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și ale dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv de către firmele care nu sunt autorizate în mod corespunzător în temeiul prezentei directive.”;

(b) la al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) proceduri specifice de primire a rapoartelor privind încălcările potențiale sau reale și măsurile luate ca răspuns la acestea, inclusiv stabilirea unor canale de comunicație sigure pentru asemenea rapoarte. Aceste proceduri includ, de asemenea, crearea, pe prima pagină a site-ului web al fiecărei autorități competente, a unui link către un formular simplu de raportare care să permită oricărei persoane să raporteze încălcarea sau eventuala încălcare a dreptului Uniunii sau a dreptului intern. Statele membre impun autorităților competente să analizeze, fără întârzieri nejustificate, toate rapoartele transmise prin intermediul acestui formular de raportare;”.

(20) Articolul 86 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă (în sensul prezentului articol „autoritatea inițiatoare”) are motive rezonabile să considere că o firmă de investiții care își desfășoară activitatea pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă sau că o firmă de investiții care deține o sucursală pe teritoriul său încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă care nu conferă prerogative autorității competente a statului membru gazdă, ea comunică aceste aspecte autorității competente a statului membru de origine.

Informațiile cu privire la înaintarea unei astfel de sesizări se transmit ESMA. ESMA transmite aceste informații autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre gazdă în care firma de investiții furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități.

Fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data la care autoritatea inițiatoare și-a prezentat constatările, autoritatea competentă a statului membru de origine ia măsurile necesare sau inițiază procesul administrativ necesar în vederea luării unor astfel de măsuri. Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică toate informațiile necesare cu privire la orice măsură luată autorității inițiatoare, precum și ESMA și autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea firma de investiții respectivă.

În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate sau în absența vreunei măsuri, firma de investiții respectivă continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază clar interesele investitorilor statului membru gazdă sau funcționarea ordonată a piețelor, se aplică următoarele:

- (a) după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, autoritatea competentă a statului membru gazdă ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și pentru a menține buna funcționare a piețelor, ceea ce include posibilitatea de a împiedica firmele de investiții care încalcă normele să inițieze alte tranzacții pe teritoriul său. Comisia și ESMA, precum și toate autoritățile competente ale statelor membre gazdă în care își

desfășoară activitatea firma de investiții care încalcă normele sunt informate fără întârzieri nejustificate cu privire la aceste măsuri; și

(b) autoritatea competentă a statului membru gazdă poate sesiza ESMA, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(b) se introduc următoarele alineate (1a) și (1b):

„(1a) În cazul în care autoritatea inițiatoare a luat măsuri de precauție împotriva unei firme de investiții care încalcă normele în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă a oricărui alt stat membru gazdă poate, în cazul în care aceeași firmă de investiții provoacă preocupări sau încălcări foarte similare sau identice cu cele menționate în constatările autorității inițiatoare, să adopte măsuri foarte similare sau identice cu privire la întreprinderea respectivă, cu condiția ca autoritatea competentă respectivă să aibă, de asemenea, motive rezonabile de a considera că pe teritoriul său a avut loc o încălcare similară.

Autoritatea competentă a celui alt stat membru gazdă poate acționa astfel fără a transmite în prealabil constatările autorității competente a statului membru gazdă, însă trebuie să informeze autoritatea competentă a statului membru de origine cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte de a lua astfel de măsuri de precauție.

Comisia, ESMA și toate autoritățile competente ale statelor membre gazdă în care își desfășoară activitatea firma de investiții care încalcă normele sunt informate fără întârzieri nejustificate cu privire la aceste măsuri.

(1b) În cazul în care, în termen de 12 luni, una sau mai multe autorități competente ale statelor membre gazdă au luat măsuri în temeiul alineatului (1) litera (a) al patrulea paragraf cu privire la una sau mai multe firme de investiții din același stat membru de origine sau în cazul în care un stat membru de origine nu este de acord cu constatările unui stat membru gazdă, ESMA poate institui o platformă de cooperare în conformitate cu articolul 87a.”

(21) Se introduce următorul articol 87a:

Platformele de colaborare

- (1) În cazul în care are motive de îngrijorare întemeiate cu privire la efectele negative asupra investitorilor, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau mai multor autorități competente, ESMA poate să instituie și să coordoneze o platformă de colaborare pentru a consolida schimbul de informații și a îmbunătăți colaborarea dintre autoritățile de supraveghere relevante în cazul în care o firmă de investiții desfășoară sau intenționează să desfășoare activități în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire și dacă astfel de activități prezintă relevanță pentru piața statului membru gazdă. În cazul în care o platformă de colaborare este instituită la cererea unei autorități competente, autoritatea competentă respectivă notifică autorității competente a statului membru de origine motivele sale de îngrijorare justificate cu privire la efectele negative asupra investitorilor.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului autorităților de supraveghere relevante de a institui o platformă de colaborare în cazul în care toate aceste autorități își dau acordul în acest sens.
- (3) Instituirea unei platforme de colaborare în temeiul alineatelor (1) și (2) nu aduce atingere mandatului de supraveghere care le revine autorităților de supraveghere ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă prevăzut în prezenta directivă.
- (4) Fără a aduce atingere articolului 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, la cererea ESMA, autoritățile competente relevante trebuie să furnizeze toate informațiile necesare în timp util.
- (5) În cazul în care două sau mai multe autorități competente din cadrul unei platforme de colaborare nu sunt de acord cu privire la procedura sau conținutul unei acțiuni care trebuie întreprinsă ori cu privire la lipsa de acțiune, la cererea oricărei autorități competente relevante sau din proprie inițiativă, ESMA poate să acorde asistență autorităților competente pentru a ajunge la un acord în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (6) În cazul unui dezacord în cadrul platformei și în cazul în care există motive serioase de îngrijorare cu privire la efectele negative asupra investitorilor sau la conținutul unei acțiuni care trebuie întreprinsă ori cu privire la lipsa de acțiune în legătură cu o firmă de investiții, ESMA poate **decide să inițieze și să coordoneze inspecții comune la fața locului**. ESMA invită autoritatea competentă a statului membru de origine, **precum și alte** autorități

competente *relevante din cadrul platformei de colaborare, să participe la respectiva inspecție comună la fața locului* .”

(22) Se introduce titlul VIa:

„TITLUL VIA
EDUCAȚIA FINANCIARĂ

Articolul 88a

Educația financiară a clienților de retail și a clienților de retail potențiali

(1) Statele membre definesc și pun în aplicare acțiuni de informare și educare pentru a promova și a îmbunătăți educația și cunoștințele consumatorilor cu privire la investițiile responsabile atunci când accesează servicii de investiții sau servicii auxiliare.

Statele membre țin cont de contribuția autorităților naționale competente, a universităților și a părților interesate relevante atunci când elaborează instrumentele educaționale de promovare a alfabetizării financiare. În acest sens, statele membre iau în considerare în mod corespunzător introducerea unui conținut educațional obligatoriu în programele lor școlare naționale.

Statele membre creează programe pentru a finanța organizațiile de consumatori și organizațiile independente de investitori sau de acționari care sprijină educația clienților de retail și a clienților de retail potențiali cu privire la investițiile responsabile atunci când accesează servicii de investiții sau servicii auxiliare.

(1a) Autoritățile naționale competente se angajează într-un dialog și efectuează, din proprie inițiativă, evaluări inter pares pentru a evalua aplicabilitatea bunelor practici la sistemul lor național.

(1b) Comisia, în colaborare cu autoritățile europene de supraveghere (AES), Banca Europeană de Investiții și Banca Centrală Europeană:

(a) facilitează cooperarea și schimbul de bune practici între statele membre și părțile interesate care activează în domeniul educației și al finanțelor;

- (b) stabilește obiective clare privind alfabetizarea financiară;*
- (c) instituie o platformă privind educația și alfabetizarea financiară, care este compusă din reprezentanți ai:*
 - Băncii Centrale Europene;*
 - Băncii Europene de Investiții;*
 - AES;*
 - fiecărui stat membru din sectoarele educației și finanțelor, desemnați de autoritățile naționale competente;*
 - asociațiilor europene și naționale ale consumatorilor;*
 - federațiilor europene din sectorul financiar.*

Organizațiile internaționale și alte părți interesate din sectorul public și privat pot fi invitate ad-hoc.

Platforma este prezidată de Comisie. Reprezentanții sunt numiți pentru un mandat de doi ani, care poate fi reînnoit.

Statele membre promovează dezvoltarea educației în domeniul alfabetizării financiare și iau măsuri în acest sens.

Până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre raportează Comisiei cu privire la punerea în aplicare a alineatului (1). Comisia emite orientări cu privire la domeniul de aplicare al acestor rapoarte.

Până la [OP: a se introduce data = 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a măsurilor aferente alineatului (1), descriind bunele practici, posibilele căi de urmat, precum și evoluția și rezultatele observate de la un raport la altul.

(1c) Statele membre sunt încurajate:

- (a) să se coordoneze și să coopereze cu privire la chestiuni legate de educația financiară la nivelul Uniunii, de exemplu prin utilizarea metodelor deschise de*

coordonare și a schimburilor comune privind bunele practici între miniștrii de finanțe din Uniune și miniștrii educației din Uniune, precum și cu alte instituții ale Uniunii;

(b) să promoveze educația și formarea în domeniul financiar, inclusiv prin oportunități de învățare pe tot parcursul vieții la nivel național, ca de exemplu parteneriate public-privat, și prin programe de mentorat.

Comisia și statele membre urmăresc să consolideze cooperarea în domeniul educației financiare în cadrul spațiului european al educației, ca de exemplu prin intermediul inițiativei „Academiile Erasmus+ pentru cadrele didactice”. Statele membre sunt încurajate să utilizeze instrumentele și programele de finanțare ale UE existente la nivelul Uniunii și la nivel național pentru a promova, a sprijini și a facilita educația și formarea în domeniul financiar, precum și pentru a asigura recunoașterea reciprocă a diplomelor în întreaga Uniune.

Articolul 88b

Educația financiară și informațiile publicitare

Materialele de educație financiară care au scopul de a sprijini alfabetizarea financiară a persoanelor prin dobândirea de competențe financiare și care nu promovează sau nu stimulează în mod direct investițiile în unul sau mai multe instrumente financiare sau categorii de instrumente financiare sau în servicii de investiții specifice nu sunt considerate a constitui informații publicitare în sensul prezentei directive.”

(23) Articolul 89 se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Competența de a adopta acte delegate i se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 2 alineatul (4), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 16-a alineatul (11), articolul 16-a alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (5c), articolul 24 alineatul (13), articolul 24b alineatul (2), articolul 24c alineatul (8), articolul 24d alineatul (2), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5),

articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 35a alineatul (3), articolul 35a alineatul (4), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) i se conferă Comisiei pentru o durată nedeterminată, de la 2 iulie 2014.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 2 alineatul (4), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 16-a alineatul (11), articolul 16-a alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (5c), articolul 24 alineatul (13), articolul 24b alineatul (2), articolul 24c alineatul (8), articolul 24d alineatul (2), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 35a alineatul (3), articolul 35a alineatul (4), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (3), al articolului 2 alineatul (4), al articolului 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, al articolului 4 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (1), al articolului 16 alineatul (12), al articolului 16-a alineatul (11), al articolului 16-a alineatul (12), al articolului 23 alineatul (4), al articolului 24 alineatul (5c), al articolului 24 alineatul (13), al articolului 24b alineatul (2), al articolului 24c alineatul (8), al articolului 24d alineatul (2), al articolului 25 alineatul (8), al articolului 27 alineatul (9), al articolului 28 alineatul (3), al articolului 30 alineatul (5), al articolului 31 alineatul (4), al articolului 32 alineatul (4), al articolului 33 alineatul (8), al articolului 35a alineatul (3), al

articolului 35a alineatul (4), al articolului 52 alineatul (4), al articolului 54 alineatul (4), al articolului 58 alineatul (6), al articolului 64 alineatul (7), al articolului 65 alineatul (7) și al articolului 79 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(23a) la articolul 90, se adaugă alineatul (5):

„(5) Până la ... [la 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive], Comisia elaborează, după consultarea ESMA și a autorităților naționale competente, un raport în care evaluează dacă furnizorii de date de piață financiară și nefinanciară ar trebui incluși în domeniul de aplicare al prezentei directive. Comisia ia în considerare evoluțiile pieței și dovezile relevante de care dispune. Raportul respectiv evaluează, în special:

- (a) evoluția numărului și a diversității furnizorilor de date de piață financiară și nefinanciară;*
- (b) caracterul adecvat al cerințelor pentru ca furnizorii de date de piață financiară și nefinanciară stabiliți în afara Uniunii să își desfășoare activitatea în Uniune;*
- (c) funcționarea pieței furnizorilor de date de piață financiară și nefinanciară din Uniune, inclusiv potențialele conflicte de interese, și supravegherea ei de către ESMA.*

În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.”

(24) Anexa II se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

(25) Anexa V se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificări ale Directivei (UE) 2016/97

Directiva (UE) 2016/97 se modifică după cum urmează:

(-1) La articolul 1 alineatul (6), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Fără a aduce atingere relațiilor intragrup în cazul în care un intermediar de asigurări sau reasigurări stabilit într-o țară terță desfășoară activități de distribuție de asigurări sau reasigurări în numele unui intermediar de asigurări sau reasigurări înregistrat în Uniune care acționează în numele său sau care are legături strânse cu un astfel de intermediar de asigurări sau reasigurări dintr-o țară terță, statele membre solicită intermediarilor de asigurări și intermediarilor de reasigurări înregistrați într-o țară terță să înființeze o sucursală pe teritoriul lor și să solicite înregistrarea în conformitate cu articolul 3 pentru a iniția și a desfășura activități de distribuție de asigurări sau reasigurări, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2, în statul membru în cauză. În ceea ce privește funcționarea relațiilor intragrup, statele membre se asigură că orice intermediar de asigurări sau reasigurări înregistrat care are legături strânse sau acționează în numele unui intermediar de asigurări sau reasigurări dintr-o țară terță și care nu poate demonstra autorității competente din statul membru de origine:

- (a) în timpul procesului de înregistrare în temeiul articolului 3 sau pe baza unei revizuri periodice a valabilității înregistrării în temeiul articolului 3 alineatul (4) al cincilea paragraf, că are un nivel adecvat de prezență organizațională în statul membru respectiv, și anume că posedă cunoștințe și capacități adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile și atribuțiile în mod corespunzător în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) al patrulea paragraf și cu articolul 10 alineatul (1), nu este autorizat să inițieze și să desfășoare activități de distribuție de asigurări, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 1, în statul membru respectiv sau, dacă este deja înregistrat în statul membru respectiv, este radiat din registru în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) al șaselea paragraf; și*
- (b) fără a aduce atingere situațiilor în care se demonstrează autorității competente din statul membru de origine, în conformitate cu punctul (i), un nivel adecvat de prezență organizațională, înființarea unei sucursale a unui intermediar de asigurări sau reasigurări stabilit într-o țară terță cu scopul principal de a desfășura o activitate de distribuție de asigurări sau reasigurări.”*

(1) Articolul 2 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) la punctul 4, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de

răspundere civilă, cu excepția acoperirii aferente riscurilor de răspundere civilă complementare unui bun sau unui serviciu pe care intermediarul îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale;”;

(b) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. «distribuitor de asigurări» înseamnă orice intermediar de asigurări, intermediar de asigurări auxiliare sau întreprindere de asigurare care desfășoară activități de distribuție de asigurări;”;

(c) se adaugă următoarele puncte 19-22:

„19. «format electronic» înseamnă orice suport durabil, altul decât hârtia;

20. «informații publicitare» înseamnă orice prezentare de informații, alta decât o divulgare impusă de dreptul Uniunii sau de dreptul intern sau alta decât materialele de educație financiară menționate la articolul 16b, care promovează în mod direct sau indirect produse de asigurare sau încurajează în mod direct sau indirect investițiile în produse de investiții bazate pe asigurări și care este efectuată:

- (a) de către o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări sau un terț remunerat sau stimulat prin compensații nepecuniare din partea unei astfel de întreprinderi de asigurare sau a unui astfel de intermediar de asigurări;
- (b) către persoane fizice sau juridice;
- (c) sub orice formă și prin orice mijloace;

20a. «finfluencer» înseamnă o persoană fizică sau juridică ce desfășoară o activitate de influență comercială prin mobilizarea popularității sale pentru a comunica publicului, prin mijloace electronice și pentru orice tip de remunerație, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul delegat (UE) 2017/565, conținut care vizează promovarea, în mod direct sau indirect, a unor produse sau contracte financiare;

21. «practică de marketing» înseamnă orice strategie, utilizare a unui instrument sau tehnică aplicate de o întreprindere de asigurare sau de un intermediar de asigurări sau de orice terț remunerat sau stimulat prin compensații nepecuniare de către o astfel de întreprindere de asigurare sau un astfel de intermediar de asigurări pentru a:

- (a) disemina în mod direct sau indirect informații publicitare;
- (b) accelera sau îmbunătățește impactul și eficacitatea informațiilor publicitare;
- (c) promovează în orice fel întreprinderile de asigurare, intermediarii de asigurări sau produsele de asigurare;

22. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site web, o parte a unui site web sau o aplicație, ***inclusiv o aplicație pentru dispozitive mobile.***”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(-a) la alineatul (4), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

Statele membre de origine se asigură că înregistrarea intermediarilor de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare se face sub rezerva îndeplinirii cerințelor relevante prevăzute la articolul 10, inclusiv a cerinței ca un intermediar de asigurări sau reasigurări să aibă un nivel adecvat de prezentă organizațională în ceea ce privește o relație intragrup cu o sucursală a unui intermediar de asigurări sau reasigurări înregistrat într-o țară terță în conformitate cu articolul 1 alineatul (6).”;

(a) la alineatul (4) al șaselea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă este cazul, statul membru de origine informează imediat statul membru gazdă în legătură cu o astfel de radiere.”;

(b) la alineatul (5), se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care înregistrarea este refuzată sau în cazul în care un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare este radiat din registru, autoritatea competentă comunică decizia sa solicitantului sau intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în cauză într-un document justificat în mod corespunzător și informează EIOPA cu privire la motivele refuzului înregistrării sau ale radierii din registru.”;

(c) se introduce următorul alineat (5a):

„(5a) EIOPA întocmește și pune la dispoziția autorităților competente o listă a tuturor intermediarilor de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare cărora li s-a refuzat înregistrarea sau care au fost radiați din registru de o autoritate competentă.

Lista menționată la primul paragraf conține, după caz, informații privind serviciile sau

activitățile pentru care fiecare intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare a solicitat înregistrarea, precum și motivele refuzului înregistrării sau ale radierii din registru și se actualizează periodic.”;

(d) *la alineatul (7), se adaugă următoarele paragrafe:*

„Statele membre se asigură că autoritățile competente mențin integritatea pieței interne atunci când iau decizia de a acorda sau de a refuza înregistrarea unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care este o persoană juridică.

Dacă un intermediar de asigurări sau de asigurări auxiliare care este persoană juridică, are sediul central în același stat membru în care își are sediul social, dar prestează sau desfășoară activități de investiții exclusiv în alte state membre, statele membre se asigură că intermediarul de asigurări sau de asigurări auxiliare înțelege suficient riscul și cerințele legale la care el sau clienții săi sunt supuși și acționează într-un mod compatibil cu dreptul Uniunii și cu principiile pieței interne, obținându-se să impună restricții întreprinderilor care prestează servicii transfrontaliere în conformitate cu principiile respective.

Statele membre se asigură că autoritatea competentă a statului membru de origine colaborează cu autoritatea competentă a statului membru gazdă atunci când evaluează respectarea primului paragraf.”

3. articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

*„(1) O autoritate competentă a statului membru gazdă care are motive rezonabile să considere că un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii încalcă obligațiile care decurg din dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive informează autoritatea competentă a statului membru de origine în acest sens, **fără întârzieri nejustificate.***

Autoritatea competentă a statului membru gazdă informează EIOPA cu privire la faptul că a transmis considerațiile sale statului membru de origine. EIOPA transmite aceste informații autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre gazdă în care intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii.

După evaluarea informațiilor primite în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă a statului membru de origine ia, dacă este cazul, măsurile care se impun pentru remedierea situației cât mai curând posibil și în termen de cel târziu 30 de zile lucrătoare de la primirea comunicării din partea autorității competente a statului membru gazdă. Autoritatea competentă a statului membru de origine informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu orice astfel de măsuri luate. Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică toate informațiile relevante privind măsurile luate autorității competente a statului membru gazdă și autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre pe teritoriul cărora intermediarul de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii.

În cazul în care, în pofida măsurilor luate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauză că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau nu au fost luate măsuri, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze de o manieră care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din statul membru gazdă pe o scară largă sau bunei funcționări a piețelor de asigurări și reasigurări, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate adopta, după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, pentru a împiedica intermediarul în cauză să desfășoare noi activități pe teritoriul său.”

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente ale statului membru gazdă comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în cauză orice măsură adoptată în temeiul alineatelor (1) și (2) într-un document justificat în mod corespunzător și notifică măsurile respective autorității competente a statului membru de origine fără întârzieri nejustificate. Autoritatea competentă a statului membru gazdă notifică, de asemenea, măsurile respective Comisiei, EIOPA și autorităților competente ale statelor membre gazdă în care intermediarul de asigurări,

reasigurări sau asigurări auxiliare își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii.”;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care, în termen de 12 luni, două sau mai multe autorități competente ale statelor membre gazdă au luat măsuri în temeiul alineatului (1) cu privire la unul sau mai mulți intermediari de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare din același stat membru de origine sau în cazul în care un stat membru de origine nu este de acord cu constatările unui stat membru gazdă, EIOPA poate institui o platformă de cooperare în conformitate cu articolul 12b.”

4. Se introduce următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Raportarea activităților transfrontaliere

(1) Statele membre prevăd că distribuitorii de asigurări trebuie să raporteze anual următoarele informații autorității competente a statului lor membru de origine atunci când desfășoară activități **transfrontaliere în temeiul libertății de prestare a serviciilor sau al libertății de stabilire** cu peste 50 de consumatori la nivel transfrontalier:

- (a) lista statelor membre gazdă în care distribuitorul de asigurări își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire;
- (b) amploarea și sfera de cuprindere a activităților de distribuție de asigurări desfășurate în fiecare stat membru ■ ;
- (c) tipul de produse de asigurare distribuite în fiecare stat membru ■ ;
- (d) pentru fiecare stat membru ■ , numărul total de consumatori pentru perioada relevantă care se încheie la 31 decembrie;
- (e) numărul de reclamații primite de la consumatori și părți interesate în fiecare stat membru ■ .

Autoritățile competente comunică EIOPA toate informațiile raportate de distribuitorii de asigurări în temeiul primului paragraf.

(2) EIOPA creează o bază electronică de date, care include informațiile raportate în temeiul alineatului (1) al doilea paragraf. Această bază de date este accesibilă tuturor autorităților competente.

(3) EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind detalierea informațiilor menționate la alineatul (1).

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(4) EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care precizează standardele privind datele și formatele, metodele și mecanismele de transfer, precum și frecvența și data de începere cu privire la informațiile care trebuie raportate și comunicate în temeiul alineatului (1).

EIOPA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(5) Pe baza informațiilor comunicate în temeiul alineatului (2), EIOPA publică în fiecare an un raport care conține statistici anonimizate și agregate privind activitățile de distribuție de asigurări desfășurate în Uniune în temeiul libertății de a presta servicii, precum și o analiză a tendințelor.”

5. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre de origine se asigură că distribuitorii de asigurări și reasigurări și angajații întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care desfășoară activități de distribuție de asigurări sau reasigurări dețin cunoștințele și competențele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile și îndatoririle în mod adecvat.

„În contextul unei relații intragrup cu o sucursală a unui intermediar de asigurări sau reasigurări înregistrat într-o țară terță, autoritatea competentă din statul membru de origine evaluează dacă intermediarul de asigurări sau reasigurări înregistrat are un nivel adecvat de prezență organizațională în statul membru de origine, în conformitate cu articolul 1 alineatul (6), analizând dacă intermediarul de asigurări sau reasigurări, inclusiv personalul său, în cazul în care intermediarul de asigurări sau reasigurări este o persoană juridică, are cunoștințele și capacitățile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile și atribuțiile în mod adecvat.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Statele membre de origine se asigură că intermediarii de asigurări și reasigurări, angajații întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și angajații intermediarilor de asigurări și reasigurări își mențin și își actualizează cunoștințele și competențele prin dezvoltarea și formarea profesională periodică, inclusiv prin formare specifică în cazul în care întreprinderile de asigurare sau de reasigurare și intermediarii de asigurări și reasigurări oferă noi produse sau servicii de asigurare.

*În sensul primului paragraf, statele membre de origine instituie și fac publice mecanisme care să le permită să controleze efectiv și să evalueze cunoștințele și competențele intermediarilor de asigurări și reasigurări, ale angajaților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și ale angajaților intermediarilor de asigurări și reasigurări, astfel cum se prevede în anexa I, pe baza a cel puțin 15 ore de formare sau dezvoltare profesională pe an, **în timpul programului de lucru**, ținând seama de natura produselor vândute, tipul de distribuitor, rolul pe care îl îndeplinesc și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului de asigurări și reasigurări. **Mecanismele definesc, în special, în ce cazuri trebuie să se solicite unui angajat sau intermediar ore suplimentare de formare și dezvoltare profesională în plus față de minimumul de 15 ore pe an, pe baza evaluării cunoștințelor și competențelor.** **Autoritățile naționale competente alocă un număr corespunzător de ore de formarea profesională pentru angajații întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și intermediarii de asigurare și de reasigurare care oferă consultanță cu privire la produsele de investiții bazate pe asigurări pentru a obține cunoștințele minime necesare în domeniul investițiilor***

durabile care contribuie la un obiectiv social sau de mediu, inclusiv modul în care se iau în considerare și se integrează factorii de durabilitate și preferințele clienților în materie de durabilitate în procesele de consultanță.

Pentru intermediarii mici care distribuie atât instrumente financiare, cât și produse de investiții bazate pe asigurări, statele membre pot prevedea cerințe specifice privind numărul de ore de formare profesională.

Statele membre de origine impun ca respectarea criteriilor stabilite în anexa I, precum și finalizarea anuală cu succes a formării și dezvoltării profesionale continue să se dovedească printr-un certificat *sau orice alt document recunoscut de Uniune sau de un stat membru.*”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Comisia este împuternicită să modifice prezenta directivă prin adoptarea de acte delegate, în conformitate cu articolul 38, pentru a revizui, dacă este necesar, cerințele prevăzute în anexa I.”

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin **1 564 610** EUR pentru fiecare solicitare de compensații și în valoare globală de **2 315 610** EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de compensații, cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.”;

(d) la alineatul (6), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cerința ca intermediarul să aibă o capacitate financiară care să fie în permanență la nivelul de 4 % din valoarea primelor anuale încasate, cu condiția să fie de minimum

18 750 EUR;”.

6. La articolul 12 alineatul (3) se adaugă următoarele paragrafe:

„Competențele menționate la primul paragraf prima teză includ competența de a:

- (a) avea acces la orice document sau la alte date în orice formă despre care autoritatea competentă consideră că ar putea fi pertinente și necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și de a primi sau de a face o copie a documentului sau a datelor respective;
- (b) impune sau solicita oricărei persoane să furnizeze informații și, în cazul în care este necesar, de a convoca și audia orice persoană pentru a obține informații;
- (ba) efectua verificări periodice ale alinierii caracteristicilor calitative și cantitative ale produselor de investiții bazate pe asigurări de pe piață la valorile de referință relevante și, atunci când este necesar, de a lua măsuri corective în conformitate cu articolul 12a din prezenta directivă;**
- (c) desfășura inspecții la fața locului sau investigații;
- (d) desfășura activități de tip „client misterios”;
- (e) solicita indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a activelor sau ambele;
- (f) solicita interzicerea temporară a exercitării activității profesionale;
- (g) solicita auditorilor întreprinderilor de asigurare sau ai intermediarilor de asigurări să furnizeze informații;
- (h) sesiza autoritățile judiciare în vederea urmăririi penale;
- (i) permite efectuarea de verificări sau investigații de către auditori sau experți;
- (j) suspenda sau interzice, pentru o durată maximă de un an, comunicarea de informații publicitare sau practicile de marketing utilizate în statul lor membru, în cazul în care există motive rezonabile să se considere că au fost încălcate dispozițiile prezentei directive;
- (k) solicita încetarea temporară sau permanentă a oricărei practici sau a oricărui comportament care, potrivit autorității competente, contravine dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive și de a preveni repetarea practicii sau a comportamentului în cauză;

- (l) adopta orice alt tip de măsură pentru a se asigura că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări continuă să respecte cerințele legale;
- (m) suspenda sau interzice distribuirea unui produs de investiții bazat pe asigurări;
- (n) suspenda distribuția unui produs de investiții bazat pe asigurări în cazul în care întreprinderea de asigurare sau distribuitorul de asigurări nu a respectat articolul 25;
- (o) solicita retragerea unei persoane fizice din consiliul de administrație al unei întreprinderi de asigurare sau al unui distribuitor de asigurări;
- (p) lua toate măsurile necesare, inclusiv solicitând unui terț sau unei alte autorități publice să pună în aplicare astfel de măsuri, temporar sau permanent, pentru a:
 - (i) îndepărta conținutul unei interfețe online sau pentru a restricționa accesul la aceasta sau pentru a dispune afișarea explicită a unui avertisment către consumatori în momentul accesării interfeței online;
 - (ii) impune unui furnizor de servicii de găzduire să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o interfață online;
 - (iii) dispune ca registrele de domenii sau operatorii de registre să ștergă un nume de domeniu pe deplin calificat și să permită autorității competente în cauză să îl înregistreze;
- (q) impune utilizarea avertismentelor privind riscurile pentru produsele de investiții bazate pe asigurări **și, după caz, pentru opțiunile de investiții subiacente**, în materiale informative, inclusiv în informațiile publicitare, referitoare la produse de investiții bazate pe asigurări și, după caz, **opțiuni** suport ale investiției deosebit de riscante, în cazul în care produsele respective și **opțiunile suport ale investiției** ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor;
- (qa) utiliza tehnici și instrumente de colectare de date online (webscraping) în scopuri de monitorizare, supraveghere, detectare și investigare.**

Atunci când face uz de competențele menționate la litera (j), autoritatea competentă notifică EIOPA. În cazul în care astfel de practici sau informații sunt utilizate în mai multe state membre, EIOPA coordonează, la cererea a cel puțin unei autorități competente, acțiunile întreprinse de autoritățile competente în temeiul literei (j).

Punerea în aplicare și exercitarea competențelor prevăzute la prezentul alineat trebuie să fie proporționale și conforme cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei privind drepturile fundamentale a Uniunii Europene. Măsurile de investigație și de asigurare a respectării normelor adoptate în temeiul prezentei directive trebuie să fie adecvate naturii încălcării și prejudiciului global real sau potențial cauzat de aceasta.”

6a. *Se introduce următorul articol:*

„Articolul 12-a

Valorile de referință ca instrument de supraveghere

(1) În conformitate cu articolul 25, EIOPA, pe baza testelor efectuate la nivel de sector și după consultarea ESMA și a autorităților naționale competente, elaborează, după caz, valori de referință europene comune pentru grupurile comparabile de produse de investiții bazate pe asigurări, create și distribuite în mai multe state membre. Valorile de referință reprezintă puncte de referință pentru grupuri comparabile de produse de investiții bazate pe asigurări și sunt utilizate de autoritățile naționale competente pentru a efectua evaluarea caracteristicilor calitative și cantitative ale produselor de investiții bazate pe asigurări distribuite sau create de întreprinderile de asigurare și de intermediarii de asigurări.

EIOPA actualizează periodic aceste valori de referință, ținând seama de evoluțiile de pe piață.

În cazuri specifice, atunci când există particularități naționale care au un impact direct asupra caracteristicilor esențiale ale unui produs, cum ar fi costurile, performanța și beneficiile calitative, ele trebuie luate în considerare. În acest scop, autoritățile naționale competente le comunică EIOPA și oferă orientări cu privire la modul în care aceste caracteristici afectează valorile de referință, inclusiv indicând măsura în care aceste caracteristici ale produsului au un impact asupra respectării valorilor de referință.

Atunci când produsul de investiții bazat pe asigurări este fabricat și distribuit într-un singur stat membru, produsul respectiv face obiectul unor valori de referință naționale elaborate de autoritatea națională competentă a statului membru respectiv. După consultarea ESMA, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare privind elaborarea valorilor de referință naționale pentru a asigura o abordare armonizată în cadrul Uniunii și actualizează periodic aceste standarde.

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la ... [18 luni

de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al patrulea paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(2) Valorile de referință menționate la alineatul (1) servesc exclusiv ca instrument de supraveghere pentru autoritățile naționale competente în scopul de a facilita identificarea valorilor aberante potențiale ale produselor de investiții bazate pe asigurări de pe piață, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, și pentru a le permite acestora să efectueze investigații suplimentare atunci când este necesar.

În acest scop, autoritățile naționale competente pot coopera cu sectorul privat pentru a sprijini eforturile lor de analiză a pieței.

Atunci când utilizează această competență, autoritățile naționale competente verifică periodic produsele de investiții bazate pe asigurări de pe piață și le compară cu valorile de referință relevante. Dacă identifică produse care se abat de la valoarea de referință, ele pot solicita întreprinderii de asigurare sau intermediarului de asigurări să ofere o explicație pentru abaterea respectivă și, dacă consideră că explicația justifică în mod corespunzător abaterea, încheie ancheta cu o evaluare pozitivă.

Totuși, dacă consideră că explicația nu justifică abaterea de la valoarea de referință, ele pot solicita întreprinderii de asigurare sau intermediarului de asigurări să își corecteze abordarea și să respecte cerințele de supraveghere și de guvernanță ale produselor prevăzute la articolul 25 din prezenta directivă pentru a-i oferi consumatorului caracteristicile calitative și cantitative preconizate ale produsului în cauză. Dacă întreprinderea sau intermediarul face o astfel de corectare, autoritățile naționale competente încheie ancheta cu o evaluare pozitivă.

Dacă o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări nu oferă o explicație sau explicația nu justifică abaterea produsului de la valoarea de referință, iar întreprinderea sau intermediarul nu aliniază caracteristicile calitative și cantitative ale produsului la valoarea de referință relevantă, autoritățile naționale competente pot solicita întreprinderii de asigurare sau intermediarului de asigurări, ca măsură de ultimă instanță, să retragă produsul respectiv de pe piață.”

7. Se introduc următoarele articole 12a și 12b:

Cooperarea și schimbul de informații cu EIOPA

- (1) Autoritățile competente cooperează cu EIOPA în scopul aplicării prezentei directive.
- (2) Autoritățile competente furnizează EIOPA, fără întârzieri nejustificate, toate informațiile de care are nevoie EIOPA pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive.

Articolul 12b

Platformele de colaborare

- (1) În cazul în care are motive de îngrijorare întemeiate cu privire la efectele negative asupra titularilor de polițe, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau mai multor autorități competente, EIOPA poate să instituie și să coordoneze o platformă de colaborare pentru a consolida schimbul de informații și a îmbunătăți colaborarea dintre autoritățile de supraveghere relevante în cazul în care un distribuitor de asigurări sau reasigurări desfășoară sau intenționează să desfășoare activități de distribuție de asigurări în baza libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire ***sau atunci când o întreprindere care creează produse de asigurări distribuie sau intenționează să distribuie produse în alt stat membru prin intermediul unor distribuitori de asigurări înregistrați în statul membru gazdă*** și dacă astfel de activități prezintă relevanță pentru piața statului membru gazdă. În cazul în care o platformă de colaborare este instituită la cererea unei autorități competente, autoritatea competentă respectivă notifică autorității competente a statului membru de origine motivele sale de îngrijorare justificate cu privire la efectele negative asupra investitorilor.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului autorităților de supraveghere relevante de a institui o platformă de colaborare în cazul în care toate aceste autorități își dau acordul în acest sens.
- (3) Instituirea unei platforme de colaborare în temeiul alineatelor (1) și (2) nu aduce atingere mandatului de supraveghere care le revine autorităților de supraveghere ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă prevăzut în prezenta directivă.
- (4) Fără a aduce atingere articolului 35 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, la cererea EIOPA, autoritățile competente relevante trebuie să furnizeze toate informațiile necesare în timp util.
- (5) În cazul în care două sau mai multe autorități competente din cadrul unei platforme de colaborare nu sunt de acord cu privire la procedura sau conținutul unei acțiuni care trebuie

întreprinsă ori cu privire la lipsa de acțiune, EIOPA poate, la cererea oricărei autorități competente relevante sau din proprie inițiativă, să acorde asistență autorităților competente pentru a ajunge la un acord în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

- (6) În cazul unui dezacord în cadrul platformei și în cazul în care există motive serioase de îngrijorare cu privire la efectele negative asupra titularilor de polițe sau conținutul unei acțiuni care trebuie întreprinsă ori cu privire la lipsa de acțiune în legătură cu un distribuitor de asigurări sau reasigurări, EIOPA poate *decide să inițieze și să coordoneze inspecții comune la fața locului. În acest caz, EIOPA invită autoritatea competentă a statului membru de origine, precum și alte autorități competente relevante din cadrul platformei de colaborare, să participe la respectiva inspecție comună la fața locului* ■ .”

8. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Reclamații

Statele membre se asigură că distribuitorii de asigurări și reasigurări instituie proceduri și mecanisme corespunzătoare, inclusiv canale de comunicare electronică, pentru a se asigura că reclamațiile consumatorilor și ale altor părți interesate, în special ale asociațiilor de consumatori, sunt gestionate în mod corespunzător, precum și că nu există restricții asupra consumatorilor și a altor părți interesate care își exercită drepturile în temeiul prezentei directive. Aceste proceduri și mecanisme trebuie să permită consumatorilor și altor părți interesate să înainteze reclamații și să primească răspunsuri în aceeași limbă în care s-au furnizat materiale de comunicare sau orice documente contractuale. În toate cazurile, reclamații primesc răspuns în termen de 40 de zile lucrătoare.”

9. Se introduc următoarele articole 16a și 16b:

„Articolul 16a

Educația financiară a consumatorilor

- (1) Statele membre *definesc și pun în aplicare acțiuni de informare și educare în*

vederea promovării și a creșterii nivelului de educație și a cunoștințelor clienților cu privire la achiziția responsabilă de produse de asigurare atunci când accesează servicii de asigurare sau servicii auxiliare.

Statele membre țin cont de contribuția autorităților naționale competente, a universităților și a părților interesate relevante atunci când elaborează instrumentele educaționale de promovare a alfabetizării financiare. În acest sens, statele membre iau în considerare introducerea unui conținut educațional obligatoriu în programele lor școlare naționale.

Statele membre pot crea programe pentru a finanța organizațiile de consumatori și organizațiile independente de investitori sau de acționari care sprijină educația clienților de retail și a clienților de retail potențiali cu privire la investițiile responsabile atunci când accesează servicii de investiții sau servicii auxiliare.

(1a) Autoritățile naționale competente se angajează într-un dialog și efectuează, din proprie inițiativă, evaluări inter pares pentru a evalua aplicabilitatea bunelor practici la sistemul lor național.

(1b) Comisia, în colaborare cu AES, Banca Europeană de Investiții și Banca Centrală Europeană:

(a) facilitează cooperarea și schimbul de bune practici între statele membre și părțile interesate care activează în domeniul educației și al finanțelor;

(b) stabilește obiective clare privind alfabetizarea financiară;

(c) instituie o platformă privind educația și alfabetizarea financiară, care este compusă din reprezentanți ai:

- Băncii Centrale Europene;

- Băncii Europene de Investiții;

- AES;
- fiecărui stat membru din sectoarele educației și finanțelor, desemnați de autoritățile naționale competente;
- asociațiilor europene și naționale ale consumatorilor;
- federațiilor europene din sectorul financiar.

Organizațiile internaționale și alte părți interesate din sectorul public și privat pot fi invitate ad-hoc.

Platforma este prezidată de Comisie. Reprezentanții sunt numiți pentru un mandat de doi ani, care poate fi reînnoit.

Statele membre promovează dezvoltarea educației în domeniul alfabetizării financiare și iau măsuri în acest sens.

Până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre raportează Comisiei cu privire la punerea în aplicare a alineatului (1). Comisia emite orientări cu privire la domeniul de aplicare al acestor rapoarte.

Până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a măsurilor aferente alineatului (1), descriind bunele practici, posibilele căi de urmat, precum și evoluția și rezultatele observate de la un raport la altul.

(1c) Statele membre sunt încurajate:

(a) să se coordoneze și să coopereze cu privire la chestiuni legate de educația financiară la nivelul Uniunii, de exemplu prin utilizarea metodelor deschise de coordonare și a schimburilor comune privind bunele practici între miniștrii de

finanțe din Uniune și miniștrii educației din Uniune, precum și cu alte instituții ale Uniunii;

(b) să promoveze educația și formarea în domeniul financiar, inclusiv prin oportunități de învățare pe tot parcursul vieții la nivel național, ca de exemplu parteneriate public-privat, sau prin programe de mentorat.

Comisia și statele membre urmăresc să consolideze cooperarea în domeniul educației financiare în cadrul spațiului european al educației, de exemplu prin intermediul inițiativei „Academiile Erasmus+ pentru cadrele didactice”. Statele membre sunt încurajate să utilizeze instrumentele și programele de finanțare ale Uniunii existente la nivelul Uniunii și la nivel național pentru a promova, a sprijini și a facilita educația și formarea în domeniul financiar, precum și pentru a asigura recunoașterea reciprocă a diplomelor în întreaga Uniune Europeană.

(1d) Statele membre țin cont de contribuțiile autorităților naționale competente, a universităților și a părților interesate relevante atunci când elaborează instrumentele educaționale de promovare a alfabetizării financiare.

Articolul 16b

Educația financiară a consumatorilor și informațiile publicitare

Materialele de educație financiară care au scopul de a sprijini alfabetizarea financiară a persoanelor prin dobândirea de competențe financiare și care nu promovează sau nu stimulează în mod direct investițiile în unul sau mai multe produse de asigurare sau categorii de produse de asigurare sau în servicii de asigurare specifice nu sunt considerate a constitui informații publicitare în sensul prezentei directive.”

10. La articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că toate informațiile legate de obiectul prezentei directive, inclusiv informațiile publicitare, sunt corecte, clare și neînșelătoare.

Informațiile publicitare trebuie să fie clar identificabile ca atare și să identifice în mod clar întreprinderea de asigurare responsabilă sau distribuitorul de asigurări responsabil pentru

conținutul și distribuirea acestora, indiferent dacă informațiile respective sunt transmise direct sau indirect de către întreprinderea de asigurare sau distribuitorul de asigurări în cauză.”

11. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 18 **Informații generale care trebuie furnizate consumatorului 1.** Statele membre se asigură că, în timp util înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, consumatorului respectiv i se comunică următoarele informații cu privire la întreprinderea de asigurare care este parte la contractul propus:*

- (a) denumirea întreprinderii și forma sa juridică;
- (b) în cazul în care contractul de asigurare este propus în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii, statul membru în care se află sediul întreprinderii de asigurare și, după caz, sucursala care propune contractul;
- (c) adresa sediului și, după caz, a sucursalei care propune contractul;
- (d) informații cu privire la autorizarea întreprinderii de asigurare în temeiul articolului 14 din Directiva 2009/138/CE, autoritatea națională competentă care a acordat autorizația și mijloacele de verificare a autorizației;
- (e) o referință la raportul privind solvabilitatea și situația financiară prevăzut la articolul 51 din Directiva 2009/138/CE, care să îi permită consumatorului un acces ușor la aceste informații.

(2) În cazul în care contractul de asigurare este propus de un intermediar de asigurări, intermediarul de asigurări respectiv transmite consumatorului, în timp util înainte ca acesta să își asume obligații în temeiul contractului sau al ofertei, următoarele informații suplimentare:

- (a) denumirea intermediarului de asigurări, forma sa juridică și adresa sa, precum și faptul că este un intermediar de asigurări;
- (b) în cazul în care intermediarul de asigurări își desfășoară activitatea în temeiul libertății de stabilire sau al libertății de a presta servicii, statul membru în care se află sediul intermediarului de asigurări și, după caz, sucursala care propune contractul;

- (c) dacă intermediarul de asigurări oferă consultanță cu privire la contractul de asigurare propus;
 - (d) procedurile prevăzute la articolul 14 care permit consumatorilor și altor părți interesate să înainteze reclamații împotriva intermediarilor de asigurări și informații privind procedurile de soluționare extrajudiciară a reclamațiilor și a litigiilor prevăzute la articolul 15;
 - (e) registrul în care a fost înscris intermediarul de asigurări și modalitățile prin care se poate verifica înscrierea sa;
 - (f) dacă intermediarul de asigurări reprezintă consumatorul sau acționează pentru și în numele întreprinderii de asigurare.
- (3) În cazul în care contractul de asigurare este propus de o întreprindere de asigurare, întreprinderea de asigurare respectivă transmite consumatorului, în timp util înainte ca acesta să își asume obligații în temeiul contractului sau al ofertei, următoarele informații suplimentare:
- (a) denumirea întreprinderii de asigurare, forma sa juridică și adresa sa, precum și faptul că este o întreprindere de asigurare, în măsura în care aceste informații nu au fost deja comunicate în conformitate cu alineatul (1) litera (a);
 - (b) dacă aceasta oferă consultanță cu privire la contractul de asigurare propus;
 - (c) procedurile prevăzute la articolul 14 care permit consumatorilor și altor părți interesate să înainteze reclamații împotriva întreprinderilor de asigurare și informații privind procedurile de soluționare extrajudiciară a reclamațiilor și a litigiilor prevăzute la articolul 15;
 - (d) informații cu privire la autorizarea întreprinderii de asigurare în temeiul articolului 14 din Directiva 2009/138/CE, autoritatea națională competentă care a acordat autorizația și mijloacele de verificare a autorizației, cu excepția situației în care aceste informații au fost deja comunicate în conformitate cu alineatul (1) litera (d);
 - (e) dacă întreprinderea de asigurare a creat contractul propus sau dacă distribuie contractul propus în numele unei alte întreprinderi de asigurare.”

12. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Prezentarea de informații”;

(b) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că, în timp util înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, un intermediar de asigurări îi furnizează consumatorului respectiv cel puțin următoarele informații:”;

(ii) la litera (c), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„în legătură cu produsele de asigurare, altele decât produsele de investiții bazate pe asigurări:”;

(iii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare, în special dacă acesta își desfășoară activitatea:

- (i) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de consumator;
- (ii) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare;
- (iii) pe baza oricărui alt tip de remunerație, inclusiv beneficii economice de orice natură, oferite sau date în legătură cu contractul de asigurare; sau
- (iv) pe baza unei combinații dintre oricare dintre tipurile de remunerație de la punctele (i), (ii) și (iii).”

(iv) litera (e) se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că, în timp util înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, o întreprindere de asigurare informează consumatorul respectiv cu privire la natura remunerației primite

de angajații săi în legătură cu contractul de asigurare.”

13. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În timp util înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, distribuitorul de asigurări specifică, pe baza informațiilor obținute de la consumator, cerințele și nevoile consumatorului respectiv și îi furnizează acestuia informații obiective privind produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, pentru a-i permite consumatorului să ia o decizie în cunoștință de cauză.”;

(b) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care un intermediar de asigurări care distribuie alte produse de asigurare decât produsele de investiții bazate pe asigurări informează consumatorul că, atunci când îi acordă consultanță, se bazează pe o analiză imparțială și personală, acesta oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.

(4) În timp util înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță și indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu articolul 24 din prezenta directivă, distribuitorul de asigurări îi furnizează consumatorului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să îi permită consumatorului să ia o decizie în cunoștință de cauză, ținând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul de consumator.

(5) În legătură cu distribuția produselor de asigurare generală enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE și a produselor de asigurare de viață enumerate în anexa II la Directiva 2009/138/CE, altele decât produsele de investiții bazate pe asigurări **și altele decât produsele de asigurare de viață în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 17 literele (c)-(e)**, informațiile menționate la alineatul (4) de la prezentul articol se transmit consumatorilor de retail utilizând un document de informare standardizat

privind produsul de asigurare, pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.”

(c) alineatul (8) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru produsele de asigurare generală, documentul de informare privind produsul de asigurare conține următoarele informații:”;

(ii) se adaugă următoarea literă (j):

„(j) legea aplicabilă contractului în cazul în care părțile nu au posibilitatea de a alege legea aplicabilă sau, în cazul în care părțile pot alege legea aplicabilă contractului, legea pe care o propune întreprinderea de asigurare, precum și jurisdicția competentă.”

(d) se introduce următorul alineat (8a):

„(8a) Pentru produsele de asigurare de viață, altele decât produsele de investiții bazate pe asigurări **și altele decât produsele de asigurări de viață în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 17 literele (c)-(e)**, documentul de informare privind produsul de asigurare conține următoarele informații:

- (a) informații cu privire la tipul de asigurare;
- (b) un rezumat al acoperirii asigurării, inclusiv detalii privind beneficiile și opțiunile de asigurare și circumstanțele care le-ar declanșa, precum și, după caz, un rezumat al riscurilor excluse;
- (c) metodele de plată a primelor și durata plăților;
- (d) informații privind primele pentru fiecare beneficiu, atât pentru cele principale, cât și pentru cele suplimentare, după caz;
- (e) după caz, metodele de calculare și de distribuire a bonusurilor;
- (f) principalele excluderi pentru care nu se pot face solicitări de compensații;
- (g) obligații la începutul contractului;
- (h) obligații pe durata contractului;
- (i) obligații în cazul solicitării de compensații;

- (j) indicarea valorilor de răscumpărare și a celor vărsate și măsura în care sunt garantate;
 - (k) informații privind dreptul de anulare în temeiul articolului 186 din Directiva 2009/138/CE, în special detalii privind termenele și condițiile de exercitare a dreptului respectiv;
 - (l) informații generale privind normele fiscale care se aplică tipului de poliță de asigurare;
 - (m) durata contractului de asigurare, inclusiv data de începere și de încheiere a contractului;
 - (n) metode de reziliere a contractului;
 - (o) legea aplicabilă contractului în cazul în care părțile nu au posibilitatea de a alege legea aplicabilă sau, în cazul în care părțile pot alege legea aplicabilă contractului, legea pe care o propune întreprinderea de asigurare, precum și jurisdicția competentă.”
- (e) alineatul (9) se modifică după cum urmează:
- (i) la primul paragraf, „alineatul (8)” se înlocuiește cu „alineatul (8a)”;
 - (ii) la al doilea paragraf, „23 februarie 2017” se înlocuiește cu [A SE STABILII DATA ÎN CONFORMITATE CU DATA ADOPTĂRII].

14. la articolul 22 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile prevăzute la articolele 18, 19 și 20 nu trebuie prezentate în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri mari sau cu consumatori care îndeplinesc criteriile pentru a fi considerați clienți profesionali, astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului*.”

*Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”

15. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Transmiterea electronică și alte mijloace durabile

(1) Distribuitorii de asigurări furnizează consumatorilor toate informațiile prevăzute de prezenta directivă în format electronic.

Prin derogare de la primul paragraf, distribuitorii de asigurări furnizează, la cererea consumatorului de retail, informațiile menționate la primul paragraf, în mod gratuit, pe suport de hârtie.

(2) Distribuitorii de asigurări informează consumatorii de retail că au opțiunea de a primi informațiile în mod gratuit pe suport de hârtie.

(3) Distribuitorii de asigurări informează consumatorii de retail existenți că au posibilitatea de a alege fie să primească în continuare informațiile în mod gratuit pe suport de hârtie, fie să primească informațiile numai în format electronic. Distribuitorii de asigurări informează consumatorii de retail existenți că trecerea automată la formatul electronic va avea loc după o perioadă de cel puțin opt săptămâni, în cazul în care nu solicită continuarea furnizării informațiilor pe suport de hârtie în această perioadă de opt săptămâni. Consumatorii de retail existenți care primesc deja în format electronic informațiile menționate la alineatul (1) nu trebuie să fie informați în acest sens.

(4) Până la [2 ani de la intrarea în vigoare a directivei de modificare], EIOPA, **ținând seama de cerințele altor acte legislative în vigoare**, elaborează și actualizează periodic, după consultarea ESMA și după efectuarea de teste în rândul consumatorilor și la nivelul sectorului, orientări care să precizeze prezentarea informațiilor furnizate în format electronic într-un mod adecvat pentru un consumator obișnuit căruia îi sunt adresate informațiile.

Orientările menționate la primul paragraf precizează următoarele:

- (a) modul de prezentare și formatul informațiilor comunicate prin mijloace digitale, având în vedere diferitele modalități și canale pe care distribuitorii de asigurări le pot utiliza pentru a informa consumatorii;
- (b) garanțiile necesare pentru a asigura ușurința navigabilității și accesibilitatea informațiilor, indiferent de dispozitivul utilizat de consumator;

- (c) garanțiile necesare pentru a asigura extragerea cu ușurință a informațiilor și pentru a facilita stocarea informațiilor de către consumatori pe un suport durabil.”

16. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Cerințe de supraveghere și de guvernanță a produselor

- (1) Statul membru de origine al întreprinderii care creează produsele impune întreprinderilor de asigurare și intermediarilor de asigurări care creează un produs de asigurare pentru a-l comercializa consumatorilor să mențină, să aplice și să revizuiască un proces de aprobare a fiecărui produs de asigurare sau a adaptărilor importante ale produselor de asigurare existente, înainte de a fi comercializate sau distribuite către consumatori («procesul de aprobare a produselor»).

Procesul de aprobare a produselor este proporțional cu natura produsului de asigurare și adecvat acesteia. Procesul de aprobare a produselor cuprinde toate elementele următoare:

- (a) o specificare a unei piețe-țintă identificate pentru fiecare produs de asigurare;
- (b) o identificare clară a obiectivelor și nevoilor pieței-țintă;
- (c) o evaluare a măsurii în care produsul de asigurare este conceput în mod corespunzător pentru a îndeplini obiectivele și nevoile pieței-țintă;
- (d) o evaluare a tuturor riscurilor relevante pentru piața-țintă identificată și a coerenței strategiei de distribuție avute în vedere cu piața-țintă identificată;
- (e) măsurile rezonabile pentru a se asigura că produsul de asigurare este distribuit către piața-țintă identificată;
- (f) în ceea ce privește produsele de investiții bazate pe asigurări **și care sunt puse la dispoziția clienților de retail**, o **evaluare și o descriere** clară a **caracteristicilor cantitative și calitative ale produsului de asigurare financiar, inclusiv:**
 - (i) toate costurile și cheltuielile aferente produsului
 - (ii) ■ măsura în care aceste costuri și cheltuieli sunt justificate, **în raport cu cele suportate efectiv pentru proiectarea, gestionarea și distribuția produsului**, și

proportionale (procesul de stabilire a prețurilor), având în vedere **obiectivele și nevoile pieței-țintă**, caracteristicile, obiectivele, strategia și performanța produsului, precum și garanțiile și acoperirea prin asigurare a riscurilor biometrice și de altă natură ■ ;

(iii) caracteristicile și serviciile suplimentare ale produsului care pot avea un impact asupra valorii și beneficiilor oferite investitorilor. În cazul în care un produs de asigurare oferă o gamă de opțiuni suport ale investiției, aceste cerințe trebuie îndeplinite, de asemenea, la nivelul fiecărei opțiuni de investiție;

(g) în ceea ce privește produsele de investiții bazate pe asigurări, o evaluare a riscului de neînțelegere a principalelor caracteristici, costuri și riscuri ale produsului de investiții bazat pe asigurări de către consumatorii de pe piața-țintă.

În sensul celui de al doilea paragraf litera (a), producătorul evaluează, ca parte a definiției pieței-țintă, tipul de clienți cărora le este destinat produsul, nivelul de cunoștințe și de experiență necesar pentru înțelegerea produsului, capacitatea de a suporta pierderi, toleranța la risc și dacă produsul permite pieței-țintă:

- (a) să gestioneze fără probleme finanțele pe termen scurt pentru a răspunde nevoilor pe termen scurt;**
- (b) să absoarbă șocurile economice; sau**
- (c) să atingă obiectivele viitoare pe termen lung.**

Procesul de aprobare a produselor asigură faptul că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări iau în considerare interesul superior al clienților în procesul de creare a produselor de asigurare, precum și beneficiile pecuniare și nepecuniare preconizate pentru client.

Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări revizuiesc periodic produsele de asigurare pe care le creează, ținând seama de orice eveniment sau risc care ar putea afecta în mod semnificativ piața-țintă identificată, pentru a evalua dacă produsul de asigurare rămâne în concordanță cu obiectivele, nevoile și caracteristicile pieței-țintă.

(1a) Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări se asigură că rapoartele de conformitate adresate organului de conducere includ în mod sistematic informații despre produsul de asigurare creat de firmă, inclusiv informații despre strategia de distribuție și beneficiile pecuniare și nepecuniare preconizate pentru clienți aferente instrumentelor financiare. Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări pun rapoartele la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia.

(3) Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care creează produse de asigurare înțeleg și revizuiesc periodic produsele de asigurare pe care le oferă, ținând cont de orice eveniment sau risc care ar putea afecta în mod semnificativ piața-țintă identificată, și evaluează dacă produsul respectă în continuare obiectivele și nevoile pieței-țintă identificate, precum și dacă strategia de distribuție preconizată este în continuare adecvată.

Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care creează produse de asigurare pun la dispoziția distribuitorilor toate informațiile privind produsul de asigurare și procesul de aprobare a produselor care sunt necesare pentru a înțelege pe deplin produsul respectiv și elementele luate în considerare în cursul procesului de aprobare a produselor, inclusiv detalii complete și exacte cu privire la orice costuri și cheltuieli, **caracteristicile, obiectivele, strategia și performanța** aferente produsului de asigurare.

În cazul produselor de investiții bazate pe asigurări, informațiile puse la dispoziția distribuitorilor conțin toate elementele menționate la alineatul (1) al treilea paragraf literele (f) și (g), orice alte date relevante și o explicație din care să reiasă că justificarea și proporționalitatea costurilor și a cheltuielilor și că produsul îndeplinește obiectivele și nevoile consumatorilor de pe piața-țintă.

(5) Un distribuitor de asigurări care oferă consultanță cu privire la produse de asigurare pe care nu le creează el însuși sau propune astfel de produse instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare produs de asigurare, **inclusiv**

beneficiile pecuniare și nepecuniare relevante pentru piața-țintă, dar și pentru a se asigura că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări iau în considerare interesul superior al pieței-țintă.

(5a) Intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări:

- (a) se asigură că obțin și înțeleg pe deplin informațiile menționate la alineatul (3) al treilea paragraf;
- (b) identifică și cuantifică orice alte costuri și cheltuieli, în special costuri de distribuție, care nu au fost deja luate în considerare la calculul costurilor și al cheltuielilor totale de către întreprinderea care creează produsele, ***inclusiv costurile de intrare, costurile de ieșire și plățile terților primite și reținute de distribuitor;***
- (c) evaluează măsura în care costurile și cheltuielile totale ***suportate pentru distribuirea produsului, inclusiv cele asociate consultanței oferite clientului,*** sunt justificate și proporționale, având în vedere obiectivele și nevoile pieței-țintă (procesul de stabilire a prețurilor).

(ca) ***evaluează caracteristicile și serviciile suplimentare ale produsului care pot avea un impact asupra valorii și beneficiilor oferite investitorilor.***

█
Distribuitorul furnizează periodic întreprinderii de asigurare sau intermediarului de asigurări care creează produsul de investiții bazat pe asigurări toate informațiile relevante cu privire la rezultatele procesului său de stabilire a prețurilor. În cazul în care distribuitorul constată că există costuri și cheltuieli, în special costuri de distribuție, care nu au fost pe deplin luate în considerare în procesul de stabilire a prețurilor al întreprinderii care creează produsele, acesta informează imediat întreprinderea în cauză.

█
(6a) ***Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care creează sau distribuie produse de investiții bazate pe asigurări iau în considerare cele de mai jos atunci când respectă cerințele de supraveghere și de guvernare a produselor:***

- (a) *faptul că costurile și cheltuielile aferente produsului de investiții bazat pe asigurări sunt compatibile cu obiectivele, nevoile și caracteristicile pieței-țintă;*
- (b) *În cazul în care întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări creează sau distribuie produse de investiții bazate pe asigurări care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate de la articolul 4 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, aceștia efectuează o analiză de grup inter pares în conformitate cu prezentul alineat. În evaluarea lor, distribuitorii se pot baza pe analiza de grup inter pares efectuată de producător.*

Producătorul sau distribuitorul unui produs de investiții bazat pe asigurări care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 efectuează o evaluare de grup inter pares a produsului de asigurare.

Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care creează produse de investiții bazate pe asigurări efectuează, în plus, o analiză inter pares a performanței istorice atunci când efectuează o reexaminare a produselor de asigurare existente care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014.

Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări efectuează, în plus, o analiză inter pares a costurilor serviciilor pe baza unei analize interne a entităților comparabile relevante de pe piață.

Evaluarea de grup inter pares se efectuează pe baza unui grup de entități comparabile definit de întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări. Întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări justifică și documentează alegerea și definiția grupului de entități comparabile. Dacă produsul se încadrează în definiția unui OPCVM de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau a unui FIA de la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului, grupul de entități comparabile se poate baza pe sistemul european de clasificare a fondurilor relevant, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1f) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau cu articolul 12 alineatul (1f) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului.

Până la ... [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive de modificare], EIOPA elaborează orientări privind procesul și criteriile utilizate de firmele de investiții pentru a-și efectua evaluarea de grup inter pares și actualizează periodic orientările respective.

- (7) *O întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări care creează sau distribuie produse de investiții bazate pe asigurări documentează toate evaluările efectuate și, la cerere, transmite aceste evaluări unei autorități competente relevante, inclusiv justificarea și demonstrarea proporționalității costurilor și cheltuielilor aferente produsului de investiții bazat pe asigurări.*

În conformitate cu informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 29 din prezenta directivă, o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări care creează sau distribuie un produs de investiții bazat pe asigurări care se încadrează în definiția produselor de investiții individuale structurate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 raportează autorităților competente detalii privind costurile și cheltuielile aferente produsului de investiții bazat pe asigurări destinat investitorilor de retail, inclusiv, dacă este cazul, costurile de distribuție încorporate în costurile produsului de investiții bazat pe asigurări și costurile legate de furnizarea consultanței. Autoritățile competente transmit EIOPA astfel de date fără întârzieri nejustificate.

După consultarea ESMA și a autorităților competente și după testarea la nivelul sectorului, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru aplicarea cerințelor prevăzute la prezentul alineat pentru a stabili următoarele:

- (a) *în conformitate cu informațiile care trebuie divulgate în temeiul articolului 29, conținutul și tipul de date care trebuie raportate autorităților statului membru de origine, pe baza obligațiilor în vigoare privind prezentarea de informații și raportarea;*
- (b) *formatele pentru raportarea de informații care trebuie divulgate în temeiul articolului 29, precum și frecvența și data de începere a raportării respective.*

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(7a) O întreprindere de asigurare care creează și oferă sau recomandă un produs de investiții bazat pe asigurări poate institui un singur proces de stabilire a prețurilor atât pentru etapa de creare a instrumentului respectiv, cât și pentru cea de distribuție.

(9) Până la ... [12 luni de la intrarea în vigoare a directivei de modificare], EIOPA elaborează orientări pentru a specifica criteriile care permit să se stabilească dacă costurile și taxele sunt justificate și proporționale și actualizează periodic orientările respective.

(11) Politicile, procesele și mecanismele menționate la prezentul articol nu aduc atingere celorlalte cerințe din prezenta directivă, inclusiv celor cu privire la prezentarea de informații, caracterul adecvat sau corespunzător, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și plățile terților.

(12) Prezentul articol nu se aplică produselor de asigurare care constau în asigurarea de riscuri mari.”

(13) Până la ... [cinci ani de la data aplicării prezentei directive de modificare], statele membre comunică Comisiei și ESMA toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentului articol. Comisia și ESMA pot solicita informații suplimentare de la autoritățile naționale competente.

Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia, în consultare cu ESMA și EIOPA, efectuează o evaluare a punerii în aplicare efective a prezentului articol și analizează în special:

(a) dacă efectele cerințelor consolidate de guvernare a produselor prevăzute la acest articol au condus la un raport calitate-preț mai bun pentru cetățeni;

(b) impactul dispozițiilor relevante ale prezentei directive asupra potențialelor conflicte de interese asociate stimulentei, asupra evoluției costurilor, nivelului general al investițiilor de retail pe piețele de capital, protecției consumatorilor și relevanței

normelor de distribuție;

(c) punerea în aplicare a unor măsuri de alfabetizare financiară.

În cazul în care evaluarea efectuată de Comisie dovedește că punerea în aplicare a noilor cerințe de guvernare a produselor prevăzute în prezentul articol nu aduce nicio schimbare pozitivă pentru consumatori, Comisia anexează la raportul său o propunere legislativă de modificare a prezentei directive, dacă este cazul.”;

17. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Domeniul de aplicare al cerințelor suplimentare

Prezentul capitol stabilește cerințe suplimentare față de cele aplicabile pentru activitățile de distribuție de asigurări, în cazul în care distribuția de asigurări este realizată în legătură cu vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări.

Produsele de investiții bazate pe asigurări pot fi distribuite numai prin intermediul:

- (a) unui intermediar de asigurări;
- (b) unei întreprinderi de asigurare.”

18. Se introduce următorul articol 26a:

„Articolul 26a

Informațiile publicitare și practicile de marketing

(1) Prin derogare de la articolul 17 alineatul (2), statele membre se asigură că informațiile publicitare aferente produselor de investiții bazate pe asigurări sunt clar identificabile ca atare și identifică în mod clar intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare responsabil(ă) pentru conținutul și distribuirea acestora, indiferent dacă informațiile respective sunt transmise direct sau indirect de către intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare.

- (2) Statele membre se asigură că informațiile publicitare aferente produselor de investiții bazate pe asigurări sunt elaborate, concepute și furnizate într-un mod corect, clar, neînșelător și echilibrat în ceea ce privește prezentarea beneficiilor și a riscurilor, precum și într-un mod adecvat în ceea ce privește conținutul și canalele de distribuție pentru publicul-țintă și, atunci când vizează un produs specific de investiții bazat pe asigurări, pentru piața-țintă identificată în temeiul articolului 25 alineatul (1).

Toate informațiile publicitare aferente produselor de investiții bazate pe asigurări trebuie să prezinte într-un mod vizibil și concis caracteristicile esențiale ale produselor de investiții bazate pe asigurări la care se referă.

Informațiile sunt accesibile, în funcție de caracteristicile suportului utilizat, prin intermediul afișării imbricate, al derulării, al unui cod QR sau al unui element similar.

Prezentarea caracteristicilor esențiale ale informațiilor publicitare aferente produselor de investiții bazate pe asigurări asigură faptul că investitorii de retail pot înțelege cu ușurință principalele caracteristici ale produsului de investiții bazat pe asigurări, precum și principalele riscuri asociate acestora.

- (3) Statele membre se asigură că practicile de marketing sunt elaborate și utilizate într-un mod corect și neînșelător și că sunt adecvate pentru publicul-țintă. ***Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări care creează profiluri ale persoanelor în sensul prezentului alineat respectă pe deplin Regulamentul (UE) 2016/679.***
- (4) În cazul în care o întreprindere care creează un produs de investiții bazat pe asigurări pregătește și furnizează informații publicitare care urmează să fie utilizate de un distribuitor, aceasta este responsabilă pentru conținutul unor astfel de informații publicitare și pentru actualizarea lor. Distribuitorul este responsabil pentru utilizarea acestor informații publicitare și se asigură că ele sunt utilizate numai pentru piața-țintă identificată și în conformitate cu strategia de distribuție identificată pentru piața-țintă.

În cazul în care o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări care oferă sau recomandă produse de investiții bazate pe asigurări pe care nu le creează, organizându-și propriile informații publicitare, aceasta este pe deplin responsabilă pentru conținutul, actualizarea și utilizarea corespunzătoare a acestora, în conformitate cu piața-țintă identificată.

- (4a) *În cazul în care o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări utilizează serviciile unui finfluencer, întreprinderea de asigurare sau intermediarul de asigurări:*
- (a) *încheie un acord scris cu respectivul finfluencer, care stabilește natura și domeniul de aplicare al activității care urmează să fie desfășurată în numele întreprinderii de asigurare sau al intermediarului de asigurări;*
 - (b) *la cerere, furnizează autorității competente identitatea și datele de contact ale tuturor finfluencerilor pe ale căror servicii se bazează;*
 - (c) *verifică periodic dacă activitatea finfluencerilor pe ale căror servicii se bazează respectă alineatele (1)-(4).*
- (5) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări transmit rapoarte anuale organelor de conducere ale acestora privind utilizarea informațiilor publicitare și a strategiilor care vizează practicile de marketing, privind respectarea obligațiilor relevante legate de informațiile publicitare și practicile de marketing în temeiul prezentei directive, precum și privind eventualele nereguli semnalate și soluțiile propuse.
- (6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente pot lua măsuri prompte și eficiente în legătură cu orice informație publicitară *diseminată pe teritoriul lor* sau practică de marketing *care are loc pe teritoriul lor* care nu respectă cerințele prevăzute la alineatele (1)-(3).
- (7) Statele membre se asigură că întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări țin evidența tuturor informațiilor publicitare proprii aferente produselor de investiții bazate pe asigurări *furnizate sau puse la dispoziția consumatorilor de retail sau a consumatorilor de retail potențiali* sau a informațiilor publicitare proprii *furnizate sau puse la dispoziția consumatorilor de retail sau a consumatorilor de retail potențiali* comunicate de orice terț remunerat sau stimulat prin compensații nepecuniare.

Evidențele respective se păstrează cel puțin pe durata relației dintre întreprinderea de asigurare sau intermediarul de asigurări și consumator. În cazul în care durata contractului depășește șapte ani, se păstrează numai evidența informațiilor esențiale.

Evidențele respective trebuie să poată fi extrase de întreprinderea de asigurare sau de

distribuitorul de asigurări la cererea autorității competente.

Evidențele menționate la primul paragraf trebuie să conțină toate elementele următoare:

- (a) conținutul informațiilor publicitare;
- (b) detalii cu privire la suportul utilizat pentru informațiile publicitare;
- (c) data și durata comunicării informațiilor publicitare, inclusiv orele relevante de începere și de încheiere;
- (d) segmentele de consumatori de retail vizate sau factorii determinanți pentru stabilirea profilurilor;
- (e) statele membre în care au fost puse la dispoziție informațiile publicitare;
- (f) identitatea oricărui terț implicat în diseminarea informațiilor publicitare.

Evidențele cu privire la identitatea menționată la litera (f) trebuie să conțină denumirile juridice, sediile, datele de contact și, după caz, prezența pe platformele de comunicare socială a persoanelor fizice sau juridice în cauză.

- (8) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38, un act delegat de completare a prezentei directive prin care să precizeze:
- (a) caracteristicile esențiale ale produselor de investiții bazate pe asigurări care trebuie prezentate în toate informațiile publicitare care vizează consumatorii de retail sau consumatorii de retail potențiali, precum și orice alte criterii relevante pentru a se asigura că respectivele caracteristici esențiale apar într-un mod vizibil și sunt ușor accesibile pentru un consumator de retail obișnuit, indiferent de mijloacele de comunicare;
 - (b) condițiile pe care ar trebui să le respecte informațiile publicitare și practicile de marketing aferente produselor de investiții bazate pe asigurări pentru a fi corecte, clare, neînșelătoare, echilibrate în ceea ce privește prezentarea beneficiilor, *a costurilor* și a riscurilor și adecvate în ceea ce privește conținutul și canalele de distribuție pentru publicul-țintă sau, după caz, pentru piața-țintă.”

19. La articolul 28, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care dispozițiile organizatorice sau administrative adoptate de intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare în conformitate cu articolul 27 pentru a gestiona conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a aduce atingere intereselor consumatorului va fi evitat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare comunică în mod clar consumatorului natura generală sau sursele conflictelor de interese, în timp util înainte ca respectivul consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare.”

20. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 29*

Informarea consumatorilor și a titularilor de polițe

(1) Fără a aduce atingere articolului 18 și articolului 19 alineatele (1) și (2), statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări le oferă consumatorilor **sau consumatorilor potențiali**, în timp util înainte ca aceștia să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare, informații adecvate, într-o formă personalizată, cu privire la produsele de investiții bazate pe asigurări propuse consumatorilor respectivi. Informațiile respective trebuie să conțină toate elementele următoare:

(a) în cazul în care se oferă consultanță:

(i) dacă respectiva consultanță este sau nu este furnizată în mod independent;

(ii) dacă respectiva consultanță se bazează pe o analiză largă sau pe o analiză mai restrânsă a diferitelor tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări și, după caz, a **opțiunilor** suport ale investiției și, în special, dacă gama acestora este limitată la produsele și activele create sau furnizate de entitățile care au, cu intermediarul de asigurări și cu întreprinderea de asigurare, legături strânse sau orice alte relații juridice și economice, cum ar fi relațiile contractuale, suficient de strânse încât să poată afecta independența consultanței oferite;

(iii) dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare va furniza

consumatorului o evaluare periodică a adecvării produselor de investiții bazate pe asigurări recomandate consumatorului respectiv;

(iv) în cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare oferă consultanță independentă unui consumator de retail, dacă gama de produse de investiții bazate pe asigurări recomandată este limitată sau nu doar la produse de investiții bazate pe asigurări bine diversificate, care nu sunt complexe [astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (3)] și care sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor;

■

- (b) o descriere a principalelor caracteristici ale produsului de investiții bazat pe asigurări propus și, după caz, ale oricăror *opțiuni* suport ale investiției și strategii de investiții recomandate, inclusiv orientări adecvate și avertismente privind riscurile asociate produsului de investiții bazat pe asigurări și, după caz, *opțiunilor* suport ale investiției recomandate sau în ceea ce privește anumite strategii de investiții urmate de produsul respectiv;
- (c) informații privind acoperirea propusă a asigurării, inclusiv detalii privind beneficiile și opțiunile de asigurare și circumstanțele care le-ar declanșa, precum și, după caz, un rezumat al riscurilor excluse și al excluderilor, în cazul în care nu se pot înainta solicitări de compensare;
- (d) informații privind toate costurile, cheltuielile asociate și plățile terților explicite și implicite, inclusiv toate costurile și cheltuielile legate de distribuirea produsului de investiții bazat pe asigurări, precum și costul consultanței și, după caz, modalitatea de plată a acestora de către consumator și durata plăților;
- (e) legea aplicabilă contractului și jurisdicția competentă;
- (f) informații generale privind normele fiscale care se aplică tipului de produs de investiții bazat pe asigurări.

Informațiile menționate la litera (d) primul paragraf trebuie însoțite de o explicație corespunzătoare, într-un limbaj standardizat și ușor de înțeles pentru un consumator de retail,

cu privire la impactul costurilor, al cheltuielilor și al oricăror plăți ale terților asupra randamentului preconizat.

Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare prezintă informațiile privind toate costurile, cheltuielile și plățile terților menționate la litera (d) primul paragraf în formă agregată pentru a permite consumatorului să înțeleagă costul total și efectul cumulativ asupra randamentului investiției. Costul total se exprimă în termeni monetari și procentaje calculate pe durata produsului de investiții bazat pe asigurări. Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare **informează în mod explicit clienții cu privire la dreptul lor** de a solicita o defalcare detaliată a informațiilor respective **și, la cererea acestora, le furnizează această defalcare detaliată.**

Dacă comunicarea plăților terților nu poate fi stabilită în etapa precontractuală, metoda de calcul al valorii este comunicată cu claritate clientului într-un mod comprehensibil și exact pentru un client de retail. De asemenea, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare furnizează ex post clienților lor informații cu privire la valoarea exactă a plăților primite sau efectuate de terți.

Plățile terților efectuate sau primite de intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare în legătură cu furnizarea sau distribuirea produsului de investiții bazat pe asigurări se detaliază separat. Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare comunică impactul cumulativ al acestor plăți ale terților, inclusiv al oricăror plăți recurente ale terților, asupra randamentului net pe durata produsului de investiții bazat pe asigurări. Scopul plăților terților și impactul acestora asupra randamentului net se explică într-un mod standardizat și într-un limbaj ușor de înțeles pentru un consumator de retail obișnuit.

- (2) Statele membre se asigură că întreprinderile care creează produse de investiții bazate pe asigurări elaborează un document personalizat concis, care conține informații esențiale ce trebuie furnizate anual fiecărui consumator de retail care deține produsul («situația anuală»).

Data exactă la care se referă informațiile din situația anuală se precizează în mod vizibil.

Informațiile conținute în situația anuală trebuie să fie exacte și actualizate.

Întreprinderile care creează produsele pun situația anuală la dispoziția fiecărui titular de polițe de retail în mod gratuit, în format electronic. La cerere, se transmite un exemplar pe suport de hârtie în plus față de orice informații primite prin mijloace electronice.

Nu este necesar să se furnizeze situația anuală în cazul în care întreprinderea care creează produsele le oferă titularilor săi de polițe de retail acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, de unde se pot accesa cu ușurință situații actualizate care prezintă informațiile relevante prevăzute la alineatul (3), iar întreprinderea respectivă dispune de dovezi potrivit cărora respectivii titulari de polițe au avut acces la aceste situații cel puțin o dată în ultimele 12 luni.

(3) Situația anuală trebuie să conțină cel puțin următoarele informații esențiale:

- (a) toate costurile, cheltuielile asociate și plățile terților, exprimate în mod detaliat în termeni monetari și procentaje, plătite sau suportate, direct sau indirect, de către titularii de polițe de retail în ultimele 12 luni și pe o bază combinată de la începutul duratei contractuale în legătură cu produsul de investiții bazat pe asigurări în cauză;
- (b) performanța anuală a fiecăreia dintre *opțiunile* suport ale investiției aferente produsului de investiții bazat pe asigurări și performanța anuală globală a portofoliului, fiecare în comparație cu performanțele din anii anteriori;
- (c) impozitele totale, inclusiv taxele de timbru, impozitul asupra tranzacțiilor, impozitul reținut la sursă și orice alte taxe percepute de întreprinderea de asigurare, defalcate în funcție de tipul de impozit, suportate de consumatorul de retail în legătură cu produsul de investiții bazat pe asigurări;
- (d) după caz, valoarea de piață sau valoarea estimată, atunci când valoarea de piață nu este disponibilă, a fiecărei *opțiuni* suport a investiției aferente produsului de investiții bazat pe asigurări;
- (e) plățile efectuate de titularii de polițe de retail cu privire la produsul de investiții bazat pe asigurări, inclusiv investițiile, depozitele, contribuțiile, primele și comisioanele, în ultimele 12 luni, din care se deduc eventualele retrageri efectuate;
- (f) proiecții ■ ale rezultatului preconizat la sfârșitul perioadei de deținere contractuale sau recomandate, pe baza valorii curente a investiției și a evoluției performanței sale până în prezent și legate de scenariile de performanță precontractuală din

documentul cu informații esențiale prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, precum și o declarație de declinare a responsabilității conform căreia aceste proiecții pot fi diferite de valoarea finală reală a investiției;

- (g) informații privind condițiile și consecințele financiare ale încetării anticipate a investiției sau ale schimbării furnizorilor, inclusiv privind valoarea de răscumpărare și condițiile de răscumpărare a poliței de asigurare;
- (h) un scurt rezumat privind acoperirea asigurării, în special privind beneficiile de asigurare și orice opțiuni și informații cu privire la circumstanțele în care persoana asigurată decedează sau are loc un alt eveniment asigurat;
- (i) în cazul produselor de investiții bazate pe asigurări pentru care termenii și condițiile polițelor prevăd revizuire periodice ale primelor, primele estimate necesare pentru a menține beneficiile de protecție existente până la vârsta de 55, 65, 75 și 85 de ani.

Fără a aduce atingere cerințelor de la prezentul alineat, în cazul în care nu sunt disponibile suficiente informații cu privire la un anumit produs pentru a întocmi o situație anuală, cerințele referitoare la situația anuală se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a Directivei .../... [a se introduce numărul prezentei directive de modificare].

- (4) Informațiile descrise la alineatul (1) și situația anuală menționată la alineatele (2) și (3) se pun la dispoziția consumatorilor de retail și a titularilor de polițe prin utilizarea unei terminologii și a unui format standardizate la nivelul Uniunii. ***Fără a aduce atingere posibilității întreprinderii care creează produsele de a le oferi titularilor săi de polițe de retail acces la un sistem online în conformitate cu articolul 29 alineatul (2) al cincilea paragraf, stratificarea informațiilor solicitate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) de la prezentul articol, prin care se pot prezenta părți detaliate ale informațiilor prin intermediul ferestrelor pop-up sau al linkurilor către informații însoțitoare, este permisă în cazul în care situația anuală este furnizată în format electronic. În acest caz, trebuie să fie posibil să se imprime situația anuală sub forma unui singur document.***

După consultarea ESMA și după efectuarea de teste în rândul consumatorilor și la nivelul sectorului, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza ***următoarele***:

- (a) formatul relevant pentru furnizarea informațiilor enumerate la alineatele (1) și (3), inclusiv forma și lungimea documentului, precum și conținutul fiecăruia dintre elementele informațiilor;
- (b) terminologia standardizată ■ și explicațiile *scurte și concise* aferente care trebuie utilizate *de întreprinderile de asigurare și de intermediarii de asigurări* sau pentru *comunicarea* informațiilor enumerate la alineatele (1) și (3). Explicațiile asigură faptul că acestea pot fi înțelese de orice consumator de retail fără cunoștințe specifice privind produsele de investiții bazate pe asigurări.

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se *deleagă* Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare ■ în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

- (5) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări afișează avertismente adecvate în materialul informativ, inclusiv în informațiile publicitare, pus la dispoziția consumatorilor de retail pentru a-i avertiza cu privire la riscurile specifice de pierderi potențiale generate de produsele de investiții bazate pe asigurări și, după caz, de *opțiunile* suport ale investiției deosebit de riscante *sau complexe*.

Până la [18 luni de la intrarea în vigoare a directivei de modificare], EIOPA elaborează și actualizează periodic orientări privind conceptul de produse de investiții bazate pe asigurări deosebit de riscante *sau complexe*, ținând seama în mod corespunzător de particularitățile diferitelor tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări.

EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia formatul și conținutul acestor avertismente privind riscurile, ținând seama în mod corespunzător de particularitățile diferitelor tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări și de diferitele tipuri de comunicări, *inclusiv de particularitățile produselor cu opțiuni multiple (MOP)*.

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate

la al treilea paragraf în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

Autoritățile naționale competente monitorizează aplicarea avertismentelor privind riscurile . În cazul în care există motive de îngrijorare legate de utilizarea sau absența utilizării unor astfel de avertismente privind riscurile , care pot avea un impact semnificativ asupra protecției investitorilor , autoritățile competente pot impune utilizarea avertismentelor privind riscurile de către intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări.”;

21. Se introduc următoarele articole 29a și 29b:

„*Articolul 29a*

Stimulente

█

- (2) Statele membre se asigură că, atunci când distribuie produse de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu articolul 30 alineatul (1), **întreprinderile de asigurare sau** intermediarii de asigurări primesc onorarii sau beneficii de la un terț sau plătesc astfel de onorarii și beneficii terțului respectiv numai cu condiția ca respectivii intermediari de asigurări sau întreprinderi de asigurare să se asigure că primirea sau plata unor astfel de onorarii sau beneficii nu afectează respectarea obligației lor de a acționa cu onestitate, corectitudine și profesionalism, în interesul suprem al clienților lor. Intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare comunică existența, natura și valoarea unor astfel de plăți ale terților în conformitate cu articolul 29.
- (3) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare informează, după caz, consumatorul cu privire la mecanismele de transfer către acesta al oricăror onorarii, comisioane, beneficii pecuniare sau nepecuniare primite în legătură cu distribuirea produsului bazat pe asigurări.
- (4) Statele membre pot impune intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurări cerințe mai stricte în legătură cu aspectele reglementate de prezentul articol. În special, statele membre pot █ să interzică sau să restricționeze █ oferirea sau acceptarea de onorarii,

comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu furnizarea de consultanță în materie de asigurări.

Cerințele mai stricte pot include obligația ca onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să îi fie returnate consumatorului sau deduse din onorariile plătite de consumator.

Atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, toți intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare, inclusiv cei (cele) care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, trebuie să respecte cerințele mai stricte ale statului membru menționate în prezentul alineat.

(4a) Statele membre impun ca, în cazul în care un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări informează consumatorul cu privire la furnizarea în mod independent a consultanței, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare:

(a) să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață, care sunt suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și furnizorii de produse, pentru a se asigura că obiectivele consumatorului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare;

(b) să nu accepte și să nu rețină niciun fel de onorarii, comisioane sau beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către consumatori.

Prezentul alineat nu împiedică intermediarii de asigurări al căror statut juridic îi califică drept independenți să se prezinte ca nefiind legați contractual de o anumită întreprindere de asigurare dacă precizează că primesc stimulente.

(5) Comisia este împuternicită să completeze prezenta directivă prin adoptarea de acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a preciza:

(a) modul în care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare trebuie să respecte principiile prevăzute la prezentul articol;

- (b) criteriile pentru evaluarea respectării de către intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care plătesc sau primesc stimulente a obligației de a acționa onest, corect și profesionist, în interesul suprem al consumatorului.

Articolul 29b

Interesul suprem al consumatorilor

(1) Statele membre impun ca, atunci când furnizează consumatorilor servicii de investiții sau, după caz, servicii auxiliare, o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări de investiții să acționeze într-un mod onest, echitabil și profesionist, în interesul suprem al consumatorilor lor și să respecte în special obligațiile prevăzute la prezentul articol și la articolul 17.

(1a) Statele membre se asigură că, pentru a acționa în interesul suprem al consumatorului , atunci când oferă consultanță de investiții consumatorilor cu privire la produse de investiții bazate pe asigurări, întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări au obligația:

- (a) ***să informeze consumatorul cu privire la gama de produse de investiții bazate pe asigurări sau, după caz, de opțiuni suport ale investiției evaluate de întreprinderea de asigurare sau de intermediarul de asigurări și să ofere o astfel de consultanță pe baza unei evaluări a unei game adecvate de produse de investiții bazate pe asigurări sau, după caz, de opțiuni suport ale investiției, adecvate nevoilor clientului; Gama de produse de investiții bazate pe asigurări reflectă modelul de afaceri al întreprinderii de asigurare sau al intermediarului de asigurări.***

Atunci când întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări sunt legați prin parteneriate exclusive, pot crea gama adecvată de produse de investiții bazate pe asigurări pe baza produselor sau, după caz, a opțiunilor suport ale investiției oferite de o singură întreprindere de asigurare. În acest caz, clienții sunt informați cu privire la acest lucru în conformitate cu cerințele aplicabile, în special articolul 29 alineatul (1) litera (a) punctul (ii).;

- (b) să recomande produsul de investiții bazat pe asigurări sau, după caz, ***opțiunile*** suport ale investiției cele mai rentabile dintre produsele de investiții bazate pe asigurări identificate ca fiind adecvate pentru client în temeiul articolului 30

alineatul (1), cu caracteristici similare, **luând în considerare performanța, nivelul de risc, costurile și cheltuielile aferente acestuia raportate în temeiul articolului 25 alineatul (1c) și, în cazul în care se recomandă un produs echivalent cu costuri mai ridicate, să justifice acest lucru din motive obiective și să țină evidența justificării respective;**

(c) **■**

(ca) **să nu pună interesul financiar sau de altă natură al întreprinderii de asigurare sau al intermediarului de asigurări mai presus de interesul clientului;**

(d) să recomande produse de investiții bazate pe asigurări ale căror acoperire a asigurării este în concordanță cu cerințele și nevoile de asigurare ale consumatorului.

(1b) În cazul în care întreprinderile de asigurare și intermediarii de asigurări fac obiectul unei interdicții asupra stimulentei, se consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol. Autoritatea națională competentă poate reveni asupra acestei prezumții în cazul în care o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări nu respectă dispozițiile prezentului articol.

(1c) EIOPA poate organiza și efectua o evaluare inter pares obligatorie în cooperare cu autoritățile naționale competente în ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să completeze prezenta directivă prin adoptarea de acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a detalia modul în care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare trebuie să respecte principiile prevăzute la prezentul articol.

Actele delegate respective țin seama de natura serviciilor oferite sau furnizate consumatorului și de natura produselor **și, după caz, de opțiunile suport ale investiției** oferite sau avute în vedere, inclusiv de diferite tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări **sau, după caz, de opțiuni suport ale investiției.**”

22. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (-1):

„(-1) Statele membre impun intermediarilor de asigurări și întreprinderilor de asigurare care

distribuie produse de investiții bazate pe asigurări să evalueze caracterul adecvat sau corespunzător al produselor de investiții bazate pe asigurări și, după caz, al *opțiunilor* suport ale investiției care urmează să fie recomandate consumatorilor sau solicitate de consumatori în timp util înainte ca aceștia să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare. Fiecare dintre aceste evaluări se realizează pe baza informațiilor proporționale și necesare despre consumator, astfel cum au fost obținute de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare în conformitate cu cerințele prevăzute la prezentul articol.

Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări explică scopul evaluării caracterului adecvat sau a caracterului corespunzător consumatorilor înainte de a le solicita informații. Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări avertizează consumatorii, într-un format standardizat, cu privire la toate elementele următoare:

- (a) că furnizarea de informații inexacte sau incomplete poate avea un impact negativ asupra calității evaluării care urmează să fie efectuată de intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare;
- (b) că absența informațiilor împiedică intermediarii de asigurări și întreprinderea de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări să stabilească dacă serviciul sau instrumentul financiar avut în vedere este adecvat sau corespunzător pentru consumator și să ofere consultanță.

Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări furnizează consumatorilor, la cererea acestora, un raport privind informațiile colectate pentru evaluarea caracterului adecvat sau a caracterului corespunzător. Raportul respectiv trebuie prezentat într-un format standardizat, elaborat de EIOPA.

EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili explicația și avertismentul menționate la al doilea paragraf și formatul și conținutul raportului menționat la al treilea paragraf.

EIOPA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se delegă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”;

(b) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), atunci când oferă consultanță cu privire la produse de investiții bazate pe asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare obține informații despre:

- cunoștințele și experiența consumatorului în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs de investiții bazat pe asigurări sau, după caz, **opțiunile** de investiții suport oferite sau solicitate, **precum și** situația financiară a **clientului**,

- capacitatea sa de a suporta pierderi totale sau parțiale,

- nevoile și obiectivele sale de investiții, inclusiv orice preferințe în materie de durabilitate și toleranța sa la risc, astfel încât intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să îi poată recomanda consumatorului produse de investiții bazate pe asigurări care îi sunt adecvate și, în special, **toleranța** la risc, **capacitatea** de a suporta pierderi, **preferințele sale în materie de durabilitate** și nevoia de diversificare

■ .

■

Atunci când oferă consultanță care implică schimbarea **opțiunilor** de investiții suport, intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare colectează, de asemenea, informațiile necesare cu privire la **opțiunile** de investiții suport existente ale consumatorului și la noile **opțiuni** de investiții recomandate și efectuează o analiză a costurilor și a beneficiilor estimate ale schimbării, astfel încât să fie în mod rezonabil în măsură să demonstreze că beneficiile preconizate ale schimbării sunt mai mari decât costurile.

(2) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), statele membre se asigură că, în cazul în care **un produs de investiții bazat pe asigurări este vândut fără consultanță**, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare solicită consumatorului să furnizeze informații cu privire la cunoștințele și experiența persoanei respective în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs de investiții bazat pe asigurări sau, după caz, de active suport ale investiției oferite sau solicitate, ■ astfel

încât să permită intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare să evalueze dacă produsul sau produsele de investiții bazate pe asigurări sunt corespunzătoare pentru client.

În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu primul paragraf, că produsul nu este corespunzător pentru consumator, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare avertizează consumatorul în acest sens. Avertismentul respectiv trebuie furnizat într-un format standardizat și se înregistrează.

Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu distribuie un produs de investiții bazat pe asigurări care face obiectul unui avertisment care indică faptul că produsul de servicii nu este corespunzător, cu excepția cazului în care consumatorul îi solicită să distribuie produsul respectiv în pofida unui astfel de avertisment, iar întreprinderea de asigurare acceptă să încheie contractul la cererea consumatorului. Se înregistrează atât cererea consumatorului, cât și acceptarea acesteia de către întreprinderea de asigurare.

EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formatul și conținutul avertismentului menționat la al doilea paragraf.

EIOPA transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(3) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), atunci când nu se oferă consultanță în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări, statele membre pot să prevadă derogări de la obligațiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, permițând intermediarilor de asigurări sau întreprinderilor de asigurare să desfășoare pe teritoriul lor activități de distribuție de asigurări în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări fără a fi necesar să obțină informațiile sau să facă evaluarea prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) activitățile de distribuție de asigurări se referă la oricare dintre următoarele:

- (i) produse de investiții bazate pe asigurări care prevăd doar expunerea investițiilor la instrumente financiare considerate a nu fi complexe potrivit Directivei 2014/65/UE și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către consumator a riscurilor implicate;
 - (ii) alte produse de investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;
- (b) activitatea de distribuție de asigurări se desfășoară la inițiativa consumatorului;
 - (c) consumatorul a fost informat în mod clar cu privire la faptul că, în cadrul respectivei activități de distribuție de asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu are obligația de a evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări sau activitatea de distribuție de asigurări prestată sau oferită este corespunzătoare și că respectivul consumator nu beneficiază de protecția aferentă a normelor relevante de conduită profesională. Un astfel de avertisment se transmite într-un format standardizat;
 - (d) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îndeplinește obligațiile de la articolele 27 și 28.

Atunci când distribuie produse de investiții bazate pe asigurări consumatorilor care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți într-un stat membru care nu utilizează derogarea prevăzută la prezentul alineat, toți intermediarii de asigurări sau toate întreprinderile de asigurare, inclusiv cei sau cele care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, respectă dispozițiile aplicabile în statul membru în cauză.

EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formatul și conținutul avertismentului menționat la litera (c) primul paragraf.

EIOPA transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 18 luni de la data intrării în vigoare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare furnizează consumatorului rapoarte adecvate privind activitățile de distribuție de asigurări pe un suport durabil. Aceste rapoarte conțin comunicări periodice către consumatori, luând în considerare tipul și complexitatea produselor de investiții bazate pe asigurări în cauză și natura serviciului furnizat consumatorului și conțin, după caz, costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele consumatorului.

Statele membre se asigură că, atunci când oferă consultanță cu privire la produse de investiții bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare pun la dispoziția consumatorului cu suficient timp înainte de încheierea contractului și pe un suport durabil, o declarație privind caracterul adecvat care precizează consultanța oferită și modul în care consultanța respectivă corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale consumatorului în cauză. Furnizarea unei astfel de declarații se face cu suficient timp înainte ca respectivul consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al unei oferte de asigurare pentru a se asigura că respectivul consumator dispune de suficient timp pentru a o examina și, dacă este necesar, pentru a obține informații sau clarificări suplimentare din partea intermediarului de asigurări sau a întreprinderii de asigurare.

Statele membre se asigură că, în cazul în care contractul de asigurare se încheie prin intermediul unor mijloace de comunicare la distanță care nu permit furnizarea prealabilă a declarației privind caracterul adecvat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare poate furniza declarația privind caracterul adecvat pe un suport durabil imediat după ce consumatorul își asumă obligații în temeiul unui contract de asigurare, cu condiția să fie îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

- (a) consumatorul a consimțit să primească declarația privind caracterul adecvat fără întârzieri nejustificate după încheierea contractului;
- (b) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare i-a oferit consumatorului opțiunea de a întârzia încheierea contractului pentru a primi declarația privind caracterul adecvat înainte de încheierea contractului.

Statele membre se asigură că, în cazul în care un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare a informat consumatorul că va realiza o evaluare periodică a caracterului

adecvat, raportul periodic conține o declarație actualizată cu privire la modul în care produsul de investiții bazat pe asigurări corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale consumatorului de retail.”;

(d) ***se introduce următorul alineat:***

„(5a) Statele membre pot impune distribuitorilor cerințe mai stricte în legătură cu aspectele reglementate de prezentul articol. În special, statele membre pot impune obligativitatea furnizării consultanței menționate la articolul 30 pentru vânzarea oricăror produse de investiții bazate pe asigurări sau pentru vânzarea anumitor tipuri de astfel de produse.

Statele membre se asigură că, atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, toți intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare, inclusiv cei (cele) care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, respectă cerințele mai stricte ale acestora menționate la primul paragraf.”;

■
■

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Comisia este împuternicită să completeze prezenta directivă prin adoptarea de acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a detalia modul în care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare trebuie să respecte principiile prevăzute la prezentul articol atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări în legătură cu produse de investiții bazate pe asigurări, inclusiv în ceea ce privește:

- (a) informațiile care trebuie obținute atunci când evaluează caracterul adecvat și corespunzător al produselor de investiții bazate pe asigurări pentru consumatori;
- (b) criteriile de evaluare a produselor de investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul alineatului (3) litera (a) punctul (ii) de la prezentul articol;
- (c) conținutul și formatul evidențelor și acordurilor pentru prestarea de servicii către consumatori și ale rapoartelor periodice adresate consumatorilor cu privire la serviciile furnizate.

(ca) criteriile pentru evaluarea alinierii produselor financiare la preferințele în materie

de durabilitate ale unui client și pentru elaborarea procedurilor de adaptare a unui portofoliu sau a ofertei de produse de investiții în vederea alinierii la preferințele în materie de durabilitate ale unui client.

Actele delegate respective țin seama de natura serviciilor oferite sau furnizate consumatorului și de natura produselor oferite sau avute în vedere, inclusiv de diferite tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări, precum și de tipul de consumator, respectiv de retail sau profesional.”

23. Articolul 35 alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) proceduri specifice de primire a rapoartelor privind încălcările potențiale sau reale și măsurile luate ca răspuns la acestea, inclusiv stabilirea unor canale de comunicație sigure pentru asemenea rapoarte;”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

Procedurile specifice menționate la litera (a) includ, de asemenea, crearea, pe prima pagină a site-ului web al fiecărei autorități competente, a unui link către un formular simplu de raportare care să permită oricărei persoane să raporteze încălcarea sau eventuala încălcare a dreptului Uniunii. Statele membre impun autorităților competente să analizeze, fără întârzieri nejustificate, toate rapoartele transmise prin intermediul acestui formular de raportare.”

24. Se introduce următorul articol 35a:

„Articolul 35a

Procedura de abordare a activităților oferite prin mijloace digitale fără autorizare sau înregistrare

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o persoană fizică sau juridică desfășoară activități de distribuție de asigurări online care vizează consumatori de pe teritoriul lor fără a fi înregistrată în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau autorizată în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2009/138/CE sau în cazul în care o autoritate competentă suspectează că entitatea respectivă desfășoară astfel de activități fără a fi

înregistrată în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau fără a fi autorizată în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2009/138/CE, autoritatea competentă ia toate măsurile adecvate și proporționale pentru a preveni desfășurarea acestor activități de distribuție, inclusiv în legătură cu informațiile publicitare, recurgând la competențele de supraveghere menționate la articolul 12 alineatul (3). Orice astfel de măsuri respectă principiile cooperării dintre statele membre prevăzute în prezenta directivă.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, oricărui influențator financiar care este remunerat sau stimulat prin compensare nemonetară de către o întreprindere de asigurare sau un intermediar de asigurări fără a fi înregistrat în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă sau autorizat în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2009/138/CE, în cazul în care influențatorul financiar respectiv promovează, prin intermediul platformelor publice de comunicare socială, servicii de investiții bazate pe asigurări sau opțiuni de investiții suport în numele unei astfel de întreprinderi de asigurare sau al unui astfel de intermediar de asigurări.

- (2) Statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora autoritățile competente publică orice decizie de impunere a unei măsuri luate în temeiul alineatului (1), în conformitate cu articolul 32.

Autoritățile competente informează EIOPA cu privire la orice decizie menționată la alineatul (2) fără întârzieri nejustificate. EIOPA creează o bază de date electronică accesibilă tuturor autorităților competente, care include deciziile transmise de acestea. EIOPA publică o listă a tuturor deciziilor existente, descriind persoanele fizice sau juridice în cauză și tipurile de servicii sau produse furnizate. Lista este accesibilă publicului prin intermediul unui link de pe site-ul web al EIOPA. În ceea ce privește persoanele fizice, această listă nu conduce la publicarea mai multor date cu caracter personal ale persoanelor fizice respective decât cele publicate de autoritatea competentă în temeiul primului paragraf și în conformitate cu articolul 32.”

25. Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 38

Acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 privind

articolele 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b și 30.”

26. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b și 30 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 22 februarie 2016.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b și 30 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 10, 25, 26a, 28, 29a, 29b și 30 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

24. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta directivă.

Articolul 3

Modificări ale Directivei 2009/138/CE

Secțiunea 5 din titlul II din capitolul 1 din Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Secțiunea 5

Dreptul de anulare”;

2. Se elimină următorul text:

„Subsecțiunea 1

Asigurarea generală”;

3. Se elimină articolele 183 și 184;

4. Se elimină următorul text:

„Subsecțiunea 1

Asigurarea de viață”;

5. Se elimină articolul 185.

Articolul 4

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate (1a)-(1f):

„(1a) În sensul alineatului (1), statele membre impun societăților de administrare să acționeze astfel încât să prevină perceperea unor costuri nejustificate OPCVM-urilor și deținătorilor de titluri de participare.

Costurile care îndeplinesc următoarele condiții sunt considerate justificate:

(a) costurile ***nu depășesc suma maximă prezentată în prospectul menționat*** la articolul 69 și ***în*** informațiile-cheie destinate investitorilor menționate la articolul 78;

(b) costurile sunt ***suportate în mod corespunzător în legătură cu sau pentru:***

(i) funcționarea OPCVM-ului, având în vedere structura, strategia,

obiectivul *și politica sa* de investiții, sau

(ii) *respectarea cerințelor legale* de reglementare;

(c) costurile sunt suportate de investitori într-un mod care asigură tratamentul echitabil al investitorilor.

(1b) Statele membre impun societăților de administrare să mențină, să aplice și să revizuiască un proces eficace de stabilire a prețurilor, care să permită identificarea și cuantificarea tuturor costurilor suportate de OPCVM sau de deținătorii de titluri de participare. Înainte de autorizarea OPCVM-ului și pe toată durata sa de viață, acest proces de stabilire a prețurilor asigură îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) costurile nu sunt nejustificate;

(b) costurile suportate de investitorii de retail sunt justificate și proporționale, *în contextul valorii globale furnizate deținătorilor de titluri de participare*, având în vedere caracteristicile OPCVM-ului, inclusiv obiectivul de investiții, *politica*, strategia, randamentele preconizate, nivelul riscurilor și alte caracteristici relevante.

(1c) Statele membre se asigură că societățile de administrare sunt responsabile pentru eficacitatea și calitatea procesului lor de stabilire a prețurilor. Procesul de stabilire a prețurilor se documentează în mod clar, stabilește cu claritate responsabilitățile organelor de conducere ale societății de administrare în ceea ce privește stabilirea și revizuirea costurilor suportate de investitori și face obiectul unei revizuii periodice. Evaluarea costurilor se bazează pe criterii și metodologii obiective *și include* o comparație cu *produse de pe piață, cum ar fi OPCVM-urile cu caracteristici similare în ceea ce privește obiectivul de investiții, strategia, nivelul de risc și alte caracteristici relevante*.

(1d) Statele membre impun societăților de administrare să evalueze o dată pe an dacă au fost percepute costuri nejustificate OPCVM-ului sau deținătorilor de titluri de participare.

Statele membre impun societăților de administrare să restituie investitorilor sumele aferente, *fără întârzieri nejustificate*, în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate OPCVM-ului sau deținătorilor de titluri de participare *sau în cazul în care*

costurile au fost calculate greșit în detrimentul OPCVM-ului sau al deținătorilor de titluri de participare.

Statele membre impun societăților de administrare să raporteze autorităților competente ale statului lor membru de origine și autorităților competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului, depozitarului și auditorilor financiari ai OPCVM-ului situațiile în care au fost percepute costuri nejustificate OPCVM-ului sau deținătorilor de titluri de participare.

- (1e) Statele membre impun societăților de administrare să evalueze cel puțin o dată pe an condițiile menționate la alineatul (1b) litera (b). Evaluarea ține seama de criteriile stabilite în procesul de stabilire a prețurilor .

(1f) În termen de cel mult patru ani de la intrarea în vigoare a Directivei (UE) .../... [OP: a se introduce numărul prezentei directive de modificare], AEVMP organizează și efectuează o evaluare inter pares, în cooperare cu autoritățile naționale competente, în ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor descrise la prezentul articol, inclusiv costurile asociate rambursărilor către investitori individuali.”;

- (b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

- (i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 116, Comisia adoptă măsuri, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 112a, pentru a se asigura că societatea de administrare respectă obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(1e), în special pentru:”

- (ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) a specifică principiile necesare pentru a se asigura că societățile de administrare utilizează cu eficacitate resursele și procedurile necesare pentru buna desfășurare a activităților lor;”; (iii) se adaugă următoarele litere (d) și (e):

„(d) a preciza cerințele minime pentru procesul de stabilire a prețurilor cu scopul de a evita perceperea unor costuri nejustificate OPCVM-ului și deținătorilor de titluri de participare, în special prin:

- (i) asigurarea identificării și a cuantificării corecte a costurilor și a respectării

cerințelor prevăzute la alineatul (1a) litera (a);

(ii) identificarea costurilor care pot fi percepute OPCVM-ului și deținătorilor de titluri de participare, ținând seama de nivelul costurilor și de natura lor, prin trimitere la o listă de costuri eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1a) literele (b) și (c) și condițiile în care autoritățile competente pot autoriza, de la caz la caz, costuri care nu sunt incluse în lista costurilor eligibile, dar care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1a) literele (b) și (c);

(iii) identificarea potențialelor conflicte de interese și a măsurilor de atenuare a apariției conflictelor de interese;

(iv) instituirea unei proceduri de stabilire a cuantumului compensației în cazul în care investitorilor le-au fost percepute costuri nejustificate;

(v) instituirea unei proceduri care va fi declanșată atunci când suma percepută în mod nejustificat este semnificativă și depășește un prag care urmează să fie stabilit pe baza orientărilor existente ale autorităților naționale competente privind procedurile de despăgubire;

(e) a prevedea criteriile cu scopul de a stabili justificarea și proporționalitatea costurilor în conformitate cu alineatul (1b) litera (b).”;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Până la ... [OP: a se introduce data = cinci ani de la data menționată la articolul 7 alineatul (2) din prezenta directivă], după consultarea AEVMP, Comisia prezintă Consiliului și Parlamentului un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol. Raportul evaluează cel puțin:

(a) dacă și în ce măsură prezentul articol a avut un impact pozitiv asupra costurilor și a performanței OPCVM-urilor oferite investitorilor de retail;

(b) dacă evaluarea prevăzută la alineatul (1e) este proporțională în ceea ce privește complexitatea și costurile suportate de societățile de administrare;

(ba) dacă ar putea exista și alte mecanisme pentru a aborda costurile ridicate suportate de investitori la nivelul Uniunii, inclusiv măsuri legislative și fără caracter legislativ.”

2. Se introduce următorul articol 20a:

„Articolul 20a

Pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, societatea de administrare furnizează autorității competente a statului său membru de origine informații privind costurile suportate de investitori și performanțele OPCVM-ului, la nivelul fiecărui fond sau la nivelul claselor de acțiuni ale OPCVM-ului, în cazul în care respectivele clase de acțiuni au structuri diferite ale costurilor.”

3. La articolul 30, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul articolelor menționate la primul paragraf, «societate de administrare» înseamnă o «societate de investiții», cu excepția articolului 14 alineatul (1d) al doilea paragraf.”

4. La articolul 90, se adaugă următorul alineat:

„Prezentul articol nu aduce atingere aplicării articolului 14.”

5. **■** Articolul 98 alineatul (2) *se modifică după cum urmează:*

(i) *se introduce* următoarea literă:

„(ea) în conformitate cu articolul 69a din Directiva 2014/65/UE, de a efectua verificări periodice ale alinierii caracteristicilor calitative și cantitative ale OPCVM-urilor de pe piață la valorile de referință relevante și, dacă este necesar, de a lua măsuri corective;”;

(ii) *se adaugă următoarea literă:*

„(n) fără a aduce atingere niciunei rambursări efectuate în temeiul articolului 14 alineatul (1d), de a solicita compensarea investitorilor în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate OPCVM-ului sau deținătorilor de titluri de participare.”

6. La articolul 99 alineatul (6), se adaugă următoarea literă:

„(h) fără a aduce atingere niciunei rambursări efectuate în temeiul articolului 14 alineatul (1d), o cerință de compensare a investitorilor în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate OPCVM-ului sau deținătorilor de titluri de participare sau în cazul în care costurile au fost

calculate greșit în detrimentul OPCVM-ului sau al deținătorilor de titluri de participare, ținând seama, în același timp, de faptul că procedurile de compensare trebuie să fie proporționale cu suma percepută în mod nejustificat, în special din punct de vedere tehnic și operațional.”;

7. La articolul 112a alineatul (2), după al patrulea paragraf, se introduce următorul paragraf:

„Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 14 se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la [JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].”

Articolul 5

Modificarea Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate (1a)-(1f):

„(1a) În sensul alineatului (1), statele membre impun AFIA să acționeze astfel încât să prevină perceperea unor costuri nejustificate FIA și deținătorilor de unități.

Costurile care îndeplinesc următoarele condiții sunt considerate justificate:

(a) **nu depășesc suma maximă prezentată în prospectul menționat** la articolul 23 alineatul (3), **în** regulile fondului sau actul constitutiv al acestuia menționate la articolul 23 alineatul (1) și **în** documentul cu informații esențiale menționat la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014;

(b) sunt **suportate în mod corespunzător în legătură cu sau pentru:**

(i) funcționarea FIA, având în vedere structura, strategia, obiectivul și politica sa de investiții, sau

(ii) respectarea cerințelor legale de reglementare;

(c) sunt suportate de investitori într-un mod care asigură tratamentul echitabil al investitorilor, cu excepția cazurilor menționate la articolul 12 alineatul (1), în care regulile sau actul constitutiv al FIA prevăd/prevede un tratament preferențial.

(1b) Statele membre impun AFIA să mențină, să aplice și să revizuiască un proces eficace de stabilire a prețurilor, care să permită identificarea și cuantificarea tuturor costurilor

suportate de FIA sau de deținătorii de unități. Acest proces de stabilire a prețurilor asigură îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) costurile nu sunt nejustificate;

(b) costurile suportate de investitorii de retail sunt justificate și proporționale, *în contextul valorii globale furnizate deținătorilor de titluri de participare și* având în vedere caracteristicile FIA, inclusiv obiectivul de investiții, *politica*, strategia, randamentele preconizate, nivelul riscurilor și alte caracteristici relevante.

(1c) Statele membre se asigură că AFIA sunt responsabili pentru eficacitatea și calitatea procesului lor de stabilire a prețurilor. Procesul de stabilire a prețurilor se documentează în mod clar, stabilește cu claritate responsabilitățile organelor de conducere ale AFIA în ceea ce privește stabilirea și revizuirea costurilor suportate de investitori și face obiectul unei revizuii periodice. Evaluarea costurilor se bazează pe criterii și metodologii obiective *și include* o comparație cu *produse de pe piață, cum ar fi FIA cu caracteristici similare în ceea ce privește obiectivul de investiții, strategia, nivelul de risc și alte caracteristici relevante.*

(1d) Statele membre impun AFIA să evalueze o dată pe an dacă au fost percepute costuri nejustificate FIA sau deținătorilor de unități.

Statele membre impun AFIA să restituie investitorilor sumele aferente, *fără întârzieri nejustificate*, în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate FIA sau deținătorilor de unități *sau în cazul în care costurile au fost calculate greșit în detrimentul FIA sau al deținătorilor de unități.*

Statele membre impun AFIA să raporteze autorităților competente ale statului lor membru de origine și autorității competente a statului membru de origine al FIA, după caz, depozitarului și auditorilor financiari ai AFIA și FIA, după caz, situațiile în care au fost percepute costuri nejustificate FIA sau deținătorilor de unități.

(1e) Statele membre impun AFIA să evalueze cel puțin o dată pe an condițiile menționate la alineatul (1b) litera (b). Evaluarea ține seama de criteriile stabilite în procesul de stabilire a prețurilor.

█

(1f) AEVMP organizează și efectuează o evaluare inter pares, în termen de cel mult patru ani de la intrarea în vigoare a Directivei (UE) [OP – a se introduce numărul prezentei directive de modificare], în cooperare cu autoritățile naționale competente, în ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor descrise la prezentul articol. ”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 56 și în condițiile prevăzute la articolele 57 și 58, măsuri care precizează criteriile care trebuie utilizate de autoritățile competente relevante pentru a stabili dacă AFIA își respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și măsuri pentru a se asigura că AFIA respectă obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(1e) din prezentul articol, în special pentru:

- (a) a preciza cerințele minime pentru procesul de stabilire a prețurilor cu scopul de a evita perceperea unor costuri nejustificate FIA și deținătorilor de titluri de participare, în special prin:
 - (i) asigurarea identificării și a cuantificării corecte a costurilor și a respectării condițiilor prevăzute la alineatul (1a) litera (a);
 - (ii) identificarea costurilor care pot fi percepute FIA și deținătorilor de unități, ținând seama de nivelul costurilor și de natura lor, prin trimitere la o listă de costuri eligibile care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1a) literele (b) și (c) și condițiile în care autoritățile competente pot autoriza, de la caz la caz, costuri care nu sunt incluse în lista costurilor eligibile, dar care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1a) literele (b) și (c);
 - (iii) identificarea potențialelor conflicte de interese și a măsurilor de atenuare a apariției conflictelor de interese;
 - (iv) instituirea unei proceduri de stabilire a cuantumului compensației în cazul în care investitorilor le-au fost percepute costuri nejustificate; ***instituirea unei proceduri care va fi declanșată atunci când suma percepută în mod nejustificat este semnificativă și depășește un prag care urmează să fie stabilit pe baza orientărilor existente ale autorităților naționale competente privind procedurile de despăgubire;***

(b) a prevedea criteriile cu scopul de a stabili justificarea și proporționalitatea costurilor în conformitate cu alineatul (1b) litera (b) .”;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Până la ... [OP: a se introduce data = cinci ani de la data menționată la articolul 7 alineatul (2) din prezenta directivă], după consultarea AEVMP, Comisia prezintă Consiliului și Parlamentului un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol. Raportul evaluează cel puțin:

- (a) dacă și în ce măsură prezentul articol a avut un impact pozitiv asupra costurilor și a performanței FIA oferite investitorilor de retail;
- (b) dacă evaluarea prevăzută la alineatul (1e) este proporțională în ceea ce privește complexitatea și costurile suportate de AFIA.

(ba) dacă ar putea exista și alte mecanisme pentru a aborda costurile ridicate suportate de investitori la nivelul Uniunii, inclusiv măsuri legislative și fără caracter legislativ.”

2. La articolul 24 alineatul (2), se adaugă următoarea literă (f):

„(f) informații privind costurile suportate de investitori și performanțele FIA, la nivelul fiecărui FIA sau la nivelul claselor de acțiuni ale FIA, în cazul în care respectivele clase de acțiuni au structuri diferite ale costurilor.”

3. La articolul 46 alineatul (2), se adaugă ***următoarele litere***:

„(ea) în conformitate cu articolul 69a din Directiva 2014/65/UE, de a efectua verificări periodice ale alinierii caracteristicilor calitative și cantitative ale OPCVM-urilor de pe piață la valorile de referință relevante și, dacă este necesar, de a lua măsuri corective;

(n) fără a aduce atingere niciunei rambursări efectuate în temeiul articolului 12 alineatul (1d), de a solicita compensarea investitorilor în cazul în care au fost percepute costuri nejustificate FIA sau deținătorilor de titluri de participare sau în cazul în care costurile au fost calculate greșit în detrimentul FIA sau al deținătorilor de titluri de participare, ținând seama, în același timp, de faptul că procedurile de compensare trebuie să fie proporționale cu suma percepută în mod nejustificat, în special din punct de vedere tehnic și operațional.”

4. La articolul 56 alineatul (1), după prima teză, se introduce următoarea teză:

„Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 12 se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la [JO: a se introduce data intrării în vigoare a directivei de modificare].”

Articolul 6

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la ... [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.
- (2) Statele membre aplică actele respective începând cu ... [OP: a se introduce data = 18 luni de la data *publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a actelor delegate menționate la articolul 89 din Directiva 2014/65/UE, la articolul 38 din Directiva (UE) 2016/97, la articolul 112a alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE și la articolul 56 din Directiva 2011/61/UE*].
- (3) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
- (4) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 8

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președinta*

*Pentru Consiliu
Președintele*

ANEXA I

În anexa II la Directiva 2014/65/UE, secțiunea II.1 se modifică după cum urmează:

1. Al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Criteriile de aptitudine aplicate administratorilor și directorilor entităților autorizate în temeiul prezentei directive sau al altor directive ale UE din domeniul financiar pot fi considerate un exemplu de evaluare a competenței și a cunoștințelor. În cazul unei entități mici, evaluarea respectivă vizează persoana autorizată să efectueze tranzacții în numele acesteia.”

2. Al cincilea paragraf se modifică după cum urmează:

- 1. *prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:*

„– clientul a efectuat în mod regulat tranzacții de dimensiuni semnificative pe piața relevantă;

AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili frecvența și dimensiunea tranzacțiilor care trebuie efectuate pentru categoriile de piață relevante.

AEVMP transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [JO: a se introduce data – 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive de modificare].

Se conferă Comisiei competența de a adopta aceste standarde tehnice de reglementare, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

1. a doua și a treia liniuță se înlocuiesc cu următorul text:

„– valoarea portofoliului de instrumente financiare al clientului, definit ca fiind compus din depozite bancare și instrumente financiare, depășește în medie 250 000 EUR în ultimii trei ani;

– clientul lucrează de cel puțin un an sau a lucrat timp de cel puțin un an în sectorul financiar *sau într-un alt sector în legătură cu decizia de investiție* sau a desfășurat timp de cel puțin un an activități pe piețele de capital care presupun cumpărarea și vânzarea de instrumente financiare și/sau administrarea unui portofoliu de instrumente financiare într-un post ocupat cu titlu profesional, care necesită cunoașterea tranzacțiilor sau a serviciilor avute în vedere.”;

2. se adaugă următoarea liniuță:

„– clientul poate furniza firmei dovada unei educații sau a unei formări recunoscute care demonstrează faptul că acesta înțelege tranzacțiile sau serviciile relevante avute în vedere, precum și că poate evalua în mod adecvat riscurile. *Acest criteriu nu se combină exclusiv cu criteriile privind dimensiunea portofoliului financiar al clientului.*”;

3. se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care clientul este o entitate juridică, trebuie îndeplinite cel puțin două dintre următoarele criterii:

- totalul bilanțului: 10 000 000 EUR

- cifra de afaceri netă: 20 000 000 EUR
- capitaluri proprii: 1 000 000 EUR

Firma de investiții evaluează dacă reprezentantul legal al entității juridice respective sau persoana responsabilă pentru tranzacțiile de investiții în numele entității juridice respective înțelege tranzacțiile sau serviciile relevante avute în vedere, este în măsură să ia decizii de investiții în conformitate cu obiectivele, nevoile și capacitatea financiară a entității juridice și este în măsură să evalueze în mod adecvat riscurile.”

ANEXA II

Anexa V la Directiva 2014/65/UE se modifică după cum urmează:

„Anexa V

Cerințe minime privind cunoștințele și competențele profesionale

[astfel cum sunt menționate la articolul 24d alineatul (2)]

- (a) înțelegerea principalelor caracteristici, riscuri și elemente ale instrumentelor financiare oferite sau recomandate, inclusiv a oricăror implicații fiscale generale în sarcina clientului în contextul tranzacțiilor;
- (b) înțelegerea costurilor și a cheltuielilor totale în sarcina clientului în contextul tipului de produs de investiții oferit sau recomandat, precum și a costurilor legate de furnizarea consultanței și a oricăror alte servicii conexe furnizate;
- (c) înțelegerea posibilității ca tipul de produs de investiții furnizat de firmă să nu fie adecvat pentru client, după evaluarea informațiilor relevante furnizate de client în raport cu modificările care au avut loc de la colectarea informațiilor relevante;
- (d) înțelegerea modului în care funcționează piețele financiare și a modului în care acestea afectează valoarea și prețul instrumentelor financiare oferite sau recomandate clienților;
- (e) înțelegerea impactului evoluțiilor macroeconomice, al evenimentelor naționale/regionale/globale asupra piețelor financiare și asupra valorii instrumentelor financiare oferite sau recomandate clienților;
- (f) înțelegerea diferenței dintre performanța anterioară și scenariile de performanță viitoare, precum și a limitelor previziunilor;
- (g) înțelegerea implicațiilor generale ale principalelor elemente ale cadrului de reglementare financiară;
- (h) evaluarea datelor relevante pentru instrumentele financiare oferite sau recomandate clienților, cum ar fi documentele cu informații esențiale, prospectele, situațiile financiare sau datele financiare;
- (i) înțelegerea structurilor de piață specifice tipului de instrumente financiare oferite sau recomandate clienților;
- (j) înțelegerea principiilor de evaluare pentru tipul de instrumente financiare oferite sau recomandate clienților;
- (k) înțelegerea elementelor fundamentale ale administrării unui portofoliu, inclusiv capacitatea de a înțelege implicațiile diversificării în ceea ce privește alternativele de investiții individuale;
- (l) înțelegerea conceptului de investiții durabile *care contribuie la un obiectiv de mediu sau social* și a modului în care pot fi luați în considerare și integrați factorii de durabilitate și preferințele în materie de durabilitate ale clientului în procesele de consultanță.”

ANEXA III

În partea I din anexa I la Directiva (UE) 2016/97 se adaugă următoarea literă:

„(ha) pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, cunoștințele minime necesare privind investițiile durabile care contribuie la un obiectiv de mediu sau social, inclusiv modul de a lua în considerare și de a integra factorii de durabilitate și preferințele în materie de durabilitate ale clienților în procesele consultative.”;

Partea II din anexa I la Directiva (UE) 2016/97 se modifică după cum urmează:

1. Litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) cunoștințele minime necesare privind principalele caracteristici, riscuri și elemente ale produselor de investiții bazate pe asigurări, inclusiv termenii și condițiile și primele nete și, dacă este cazul, prestațiile garantate și negarantate, precum și riscurile financiare suportate de titularii de polițe și orice implicații fiscale generale în sarcina clientului;”.

2. Se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) cunoștințele minime necesare privind costurile și cheltuielile totale în sarcina clientului în contextul tipului de produs de investiții bazat pe asigurări oferit sau recomandat, precum și privind costurile legate de furnizarea consultanței și a oricăror alte servicii conexe furnizate;”.

3. Litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) competențele minime necesare în domeniul financiar, inclusiv:

- (i) înțelegerea modului în care funcționează piețele financiare și a modului în care acestea afectează valoarea și prețul instrumentelor financiare oferite sau recomandate clienților;
- (ii) înțelegerea impactului evoluțiilor macroeconomice, al evenimentelor naționale/regionale/globale asupra piețelor financiare și asupra valorii instrumentelor financiare oferite sau recomandate clienților;
- (iii) înțelegerea diferenței dintre performanța anterioară și scenariile de performanță viitoare, precum și a limitelor previziunilor;
- (iv) înțelegerea structurilor de piață specifice tipului de instrumente financiare oferite sau recomandate clienților;
- (v) înțelegerea principiilor de evaluare pentru tipul de instrumente financiare oferite sau recomandate clienților;”.

4. Se introduc următoarele litere (fa) și (fb):

„(fa) cunoștințele minime necesare pentru evaluarea datelor relevante pentru produsele de investiții bazate pe asigurări oferite sau recomandate clienților, cum ar fi documentele cu informații esențiale, prospectele, situațiile financiare sau datele financiare;

(fb) cunoștințele minime necesare privind implicațiile generale ale principalelor elemente ale cadrului de reglementare financiară;”.

5. Litera (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) cunoștințele minime necesare privind evaluarea nevoilor consumatorului, inclusiv înțelegerea posibilității ca tipul de produs de investiții bazat pe asigurări furnizat de firmă să nu fie adecvat pentru client, după evaluarea informațiilor relevante furnizate de client în raport cu modificările care au avut loc de la colectarea informațiilor relevante;”.
6. Se introduce următoarea literă (ia):
- „(ia) înțelegerea conceptului de investiții durabile și a modului în care pot fi luați în considerare și integrați factorii de durabilitate și preferințele în materie de durabilitate ale consumatorului în procesele de consultanță;”.
- (6a) Se introduce următoarea literă (ka):**
- „(ka) pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, cunoștințele minime necesare privind investițiile durabile care contribuie la un obiectiv de mediu sau social, inclusiv modul de a lua în considerare și de a integra factorii de durabilitate și preferințele în materie de durabilitate ale clienților în procesele consultative.”**
7. Litera (l) se elimină.

În partea III a anexei I la Directiva (UE) 2016/97 se adaugă următoarea literă:

„(ia) pentru produsele de investiții bazate pe asigurări, cunoștințele minime necesare privind investițiile durabile care contribuie la un obiectiv de mediu sau social, inclusiv modul de a lua în considerare și de a integra factorii de durabilitate și preferințele în materie de durabilitate ale clienților în procesele consultative.”

**ANEXĂ: ENTITĂȚILE SAU PERSOANELE
DE LA CARE RAPORTOAREA A PRIMIT CONTRIBUȚII**

Potrivit articolului 8 din anexa I la Regulamentul de procedură, raportoarea declară că a primit contribuții de la următoarele entități sau persoane pentru întocmirea raportului, înainte de adoptarea acestuia în comisie:

Entitatea și/sau persoana
EIOPA
ESMA
Commission
Insurance Europe
ACPR
AMF
EFAMA
AFG
Banque de France (financial literacy unit)
InvestEurope
Finans Denmark
ICI Global
Amundi
FESE
EBF
NFU (Nordic financial Union)
Nordic securities association

Lista de mai sus este elaborată sub responsabilitatea exclusivă a raportoarei.

PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE

Titlu	Modificarea Directivelor (UE) 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 în ceea ce privește normele Uniunii în materie de protecție a investitorilor de retail	
Referințe	COM(2023)0279 – C9-0182/2023 – 2023/0167(COD)	
Data prezentării în PE	25.5.2023	
Comisie competentă Data anunțului în plen	ECON 10.7.2023	
Comisii sesizate pentru aviz Data anunțului în plen	BUDG 10.7.2023	JURI 10.7.2023
Avize care nu au fost emise Data deciziei	BUDG 28.6.2023	JURI 26.6.2023
Raportoare Data numirii	Stéphanie Yon-Courtin 30.5.2023	
Examinare în comisie	20.9.2023	24.10.2023
Data adoptării	20.3.2024	
Rezultatul votului final	+: –: 0:	32 21 1
Membri titulari prezenți la votul final	Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Gilles Boyer, Markus Ferber, Jonás Fernández, José Manuel García-Margallo y Marfil, Valentino Grant, Claude Gruffat, José Gusmão, Michiel Hoogeveen, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Philippe Lamberts, Pedro Marques, Caroline Nagtegaal, Denis Nesci, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Antonio Maria Rinaldi, Dorien Rookmaker, Ralf Seekatz, Aušra Seibutyte, Pedro Silva Pereira, Inese Vaidere, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni	
Membri supleanți prezenți la votul final	Fabio Massimo Castaldo, Herbert Dorfmann, Eider Gardiazabal Rubial, Margarida Marques, Ville Niinistö, Henk Jan Ormel, Jan OVELGÖNNE, Jessica Polfjård	
Membri supleanți [articolul 209 alineatul (7)] prezenți la votul final	Alessandra Basso, Theresa Bielowski, Karolin Braunsberger-Reinhold, Isabel García Muñoz, Paola Ghidoni, Nicolás González Casares, Guy Lavocat, Maria Noichl, Nacho Sánchez Amor, Michaela Šojdrová, Kim Van Sparrentak, Carlos Zorinho	
Data depunerii	2.4.2024	

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

32	+
ECR	Michiel Hoogeveen, Denis Nesci
ID	Alessandra Basso, Paola Ghidoni, Valentino Grant, France Jamet, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Karolin Braunsberger-Reinhold, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, José Manuel García-Margallo y Marfil, Othmar Karas, Luděk Niedermayer, Henk Jan Ormel, Lídia Pereira, Sirpa Pietikäinen, Jessica Polfjärd, Ralf Seekatz, Aušra Seibutytė, Michaela Šojdrová, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Fabio Massimo Castaldo, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Guy Lavocat, Caroline Nagtegaal, Eva Maria Poptcheva, Stéphanie Yon-Courtin

21	-
ECR	Dorien Rookmaker
S&D	Marek Belka, Theresa Bielowski, Jonás Fernández, Isabel García Muñoz, Eider Gardiazabal Rubial, Nicolás González Casares, Aurore Lalucq, Margarida Marques, Pedro Marques, Maria Noichl, Nacho Sánchez Amor, Pedro Silva Pereira, Carlos Zorrinho
The Left	José Gusmão
Verts/ALE	Claude Gruffat, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts, Ville Niinistö, Kira Marie Peter-Hansen, Kim Van Sparrentak

1	0
Verts/ALE	Jan Ovelgönne

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri